

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 160

fyrtioandra årgången

26 juni 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1252/1999 av den 17 maj 1999 om att ändra förordning (EG) nr 1868/94 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse 15
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1253/1999 av den 17 maj 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma marknaden för spannmål och om upphävande av förordning (EEG) nr 2731/75 om fastställande av standardkvalitet för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete 18
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött 21
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter 48
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1256/1999 av den 17 maj 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter 73
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar 80
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken 103
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken 113

Pris: 24,50 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1251/1999

av den 17 maj 1999

om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,

med beaktande av Europeiska revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att nå de mål som anges i artikel 33 i fördraget, med hänsyn till marknadssituationen.
2. För att säkerställa en bättre balans på marknaden infördes en ny stödordning genom rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽⁶⁾.

3. Efter 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken har balansen på marknaden förbättrats avsevärt.

4. Arealuttag enligt det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor, som år 1992 infördes i kombination med en sänkning av interventionspriset, har bidragit till att produktionen har kunnat hållas under kontroll, samtidigt som ökad priskonkurrens har medfört att betydande extra spannmålskvantiteter har använts på hemmamarknaden, huvudsakligen till foder.

5. Stödet enligt det system som infördes 1992 bör behållas, dock under beaktande av utvecklingen på marknaden och de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av det nuvarande systemet.

6. Medlemsstaterna får under vissa omständigheter låta gräensilage berättiga till arealersättning enligt detta system.

7. I reformeringen av stödsystemet måste gemenskapens internationella förpliktelser tas i beaktande.

8. Det bästa sättet att uppnå balans på marknaden är att närma gemenskapens spannmålspriser till världsmarknadspriserna och att bevilja icke gröd-specifika arealersättningar.

9. Arealersättningen bör ses över om marknadsvillkoren skiljer sig från dem som för närvarande förutses.

10. De arealer som berättigar till detta stöd bör begränsas till arealer med jordbruksgrödor eller tidigare offentligt finansierade uttag av arealer.

11. När den sammanlagda areal för vilken ersättning begärs enligt systemet överskrider basarealen bör

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 4.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 284, 14.9.1998, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1624/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 3).

- en minskning ske av den stödberättigande arealen per jordbruksföretag för att säkerställa balansen på marknaden.
12. Medlemsstaterna får använda sig av en eller flera nationella basarealer. Det anses lämpligt att de medlemsstater som väljer detta alternativ får dela upp varje nationell basareal i delbasarealer. När en nationell basareal har överskridits bör den berörda medlemsstaten tillåtas att koncentrera tillämpningen av åtgärderna helt eller delvis till de områden där överskridandet har konstaterats.
13. Arealersättningen bör avspegla de särskilda strukturella särdrag som påverkar avkastningen, och det bör överlämnas åt medlemsstaterna att utarbeta regionaliseringsplaner baserade på objektiva kriterier. I regionaliseringsplanerna bör enhetliga genomsnittsavkastningar fastställas. Planerna måste, med hänsyn till strukturella skillnader mellan produktionsregionerna, överensstämma med genomsnittsavkastningen i varje enskild region under en viss period. Ett särskilt förfarande bör fastställas för att dessa planer skall kunna granskas på gemenskapsnivå.
14. En differentiering av avkastningen kan tillåtas för bevattnade och icke-bevattnade arealer, under förutsättning att en separat basareal upprättas för bevattnade grödor och att detta inte innebär någon utvidgning av den totala basarealen.
15. Majs har en annan avkastning och skiljer sig därigenom från andra spannmålsslag, vilket kan motivera en särskild behandling.
16. För beräkningen av arealersättningen bör ett grundbelopp per ton multipliceras med den "genomsnittsavkastning av spannmål" som fastställts för den berörda regionen. När olika avkastningar bestäms för majs och för andra spannmålsslag bör särskilda basarealer fastställas för majs.
17. Ett enda grundbelopp bör fastställas för jordbruksgrödor. Grundbeloppen per ton bör ökas med beaktande av sänkningen i flera etapper av interventionspriset för spannmål. Ett särskilt stöd bör inrättas för proteingrödor för att bevara deras konkurrenskraft gentemot spannmålen.
18. I händelse av en slutgiltig sänkning av interventionspriset skall grundbeloppet ökas, varvid samma kompensationsssats som under regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002 skall tillämpas.
19. En särskild ordning för durumvete bör upprättas som garanterar en nivå på durumveteproduktionen som är tillräcklig för att försörja användarindustrin samtidigt som budgetutgifterna hålls i schack. Detta mål kan uppnås genom att det för varje berörd medlemsstat införs ett tillägg som begränsas till en maximal areal för durumvete. Ett eventuellt överskridande av dessa arealer bör medföra en justering av inlämnade ansökningar.
20. I vissa medlemsstater finns det dessutom en väl etablerad produktion av durumvete i regioner utanför de traditionella produktionsområdena. Det är önskvärt att en viss produktionsnivå bevaras i dessa regioner genom att ett särskilt stöd beviljas.
21. För att komma i åtnjutande av arealersättningen bör producenterna ta en förutbestämd procentuell andel av sin brukade areal ur produktion. Den mark som tas ur produktion skall skötas på ett sådant sätt att vissa minimikrav från miljösynpunkt uppfylls. De arealer som tas ur produktion bör också kunna användas för annan produktion än livsmedelsproduktion, förutsatt att effektiva kontrollsystem kan tillämpas.
22. Under rådande marknadssituation bör kravet på uttag minskas till 10 % för perioden 2000–2006. Andelen bör prövas på nytt så att hänsyn kan tas till produktions- och marknadsutvecklingen.
23. En skyldighet att ta jordbruksareal ur produktion bör medföra skäligen kompensation. Denna bör motsvara arealersättningen för spannmål.
24. Inget krav på uttag av areal bör åläggas små producenter, vars ansökan om arealersättning ligger under en viss nivå. Denna nivå bör fastställas.
25. För frivilliga arealuttag får producenterna beviljas ersättning för ytterligare uttag av areal; en högsta arealgräns bör fastställas av medlemsstaterna.
26. Arealersättningen bör betalas ut en gång om året för en viss areal. Arealer som inte odlats omedelbart före ikraftträdandet av den ordning som upprättades genom förordning (EEG) nr 1765/92 bör inte berättiga till ersättning. För att beakta vissa särskilda förhållanden, där denna bestäm-

melse är alltför restriktiv, bör vissa undantag medges; dessa bör förvaltas av medlemsstaterna.

27. Det är nödvändigt att fastställa vissa villkor för ansökan om arealersättning och att närmare ange när producenterna skall få betalt.

28. Tidpunkter för utbetalning bör fastställas för att garantera en jämn fördelning av försäljningen av jordbruksgrödor under regleringsåret.

29. Tidpunkterna för sådd bör anpassas till de naturliga villkoren i de olika produktionsområdena.

30. Det är nödvändigt att meddela övergångsbestämmelser för att avskaffa grödspecifika ersättningar för oljeväxter från och med regleringsåret 2002/2003; vissa av de befintliga bestämmelserna på detta område måste behållas med hänsyn till gemenskapens internationella förpliktelser.

31. Medlemsstaternas utgifter till följd av de skyldigheter som tillämpningen av denna förordning medför bör finansieras av gemenskapen i enlighet med artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens (1).

32. Det är nödvändigt att meddela övergångsbestämmelser och att ge kommissionen möjlighet att, om nödvändigt, besluta om ytterligare övergångsbestämmelser.

33. Anpassningarna av stödsystemet för jordbruksgrödor bör införas från och med regleringsåret 2000/2001.

34. Mot bakgrund av de aktuella anpassningarna av det gällande stödsystemet och av tidigare ändringar, bör förordning (EEG) nr 1765/92 av tydlighetsskäl ersättas med en ny förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom denna förordning upprättas ett system med arealersättning till producenter av jordbruksgrödor.

(1) Se sidan 103 i detta nummer av EGT.

2. I denna förordning

— omfattar regleringsåret perioden 1 juli–30 juni,

— avses med *jordbruksgrödor* de produkter som förtecknas i bilaga I.

3. Medlemsstater där majs inte är en traditionell gröda får låta gräsensilage berättiga till arealersättning för jordbruksgrödor på samma villkor som de som gäller för jordbruksgrödor.

KAPITEL I

Artikel 2

1. Gemenskapens producenter av jordbruksgrödor får ansöka om arealersättning enligt de villkor som anges i denna förordning.

2. Arealersättningen skall fastställas per hektar och differentieras regionalt.

Arealersättningen skall beviljas för den areal där jordbruksgrödor odlas eller som tas ur produktion i enlighet med artikel 6, och som inte överstiger en regional basareal. Denna fastställs som det genomsnittliga antal hektar inom en region, där jordbruksgrödor odlas eller, i tillämpliga fall, som lagts i träda enligt en offentligt finansierad ordning under 1989, 1990 och 1991. Med en region avses i detta sammanhang en medlemsstat eller en region inom en medlemsstat, alltefter den berörda medlemsstatens eget val.

3. Producenter som ansöker om arealersättning är skyldiga att ta en del av den areal som deras jordbruksföretag omfattar ur produktion och skall få ersättning för detta åtagande.

4. När den sammanlagda areal, för vilken ersättning begärs enligt systemet för jordbruksgrödor – inklusive det uttag av areal som föreskrivs enligt systemet – överskrider basarealen, skall den stödberättigande arealen per jordbrukare minskas proportionellt för all ersättning som enligt denna förordning beviljas i regionen i fråga under samma regleringsår.

Arealer som inte är föremål för en ansökan om ersättning enligt denna förordning, men som ligger till grund för en ansökan om stöd enligt rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den

gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾ skall också beaktas vid beräkning av de arealer för vilka ersättning begärs.

5. Om en medlemsstat låter gräsensilage berättiga till arealersättning för jordbruksgrödor skall en särskild basareal fastställas. Om basarealen för jordbruksgrödor eller gräsensilage inte uppnås under ett visst regleringsår skall resterande hektar tilldelas motsvarande basareal för samma regleringsår.

6. Om en medlemsstat har valt att upprätta en eller flera nationella basarealer får den indela varje nationell basareal i delbasarealer i enlighet med objektiva kriterier som skall definieras av medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt skall Secano- och Ragadiobasarealerna betraktas som nationella basarealer.

När en nationell basareal överskrids får den berörda medlemsstaten i enlighet med objektiva kriterier koncentrera den åtgärd som är tillämplig enligt punkt 4 helt eller delvis till de delbasarealer för vilka överskridandet har noterats.

De medlemsstater som har beslutat att tillämpa de möjligheter som anges i denna punkt skall senast den 15 september underrätta producenterna och kommissionen om sina val samt om de närmare bestämmelserna för deras tillämpning.

Artikel 3

1. I syfte att fastställa den genomsnittsavkastning som skall användas vid beräkning av arealersättningen skall varje medlemsstat upprätta en regionaliseringsplan som innehåller relevanta objektiva kriterier för fastställandet av de särskilda produktionsregionerna för att det skall bli möjligt att komma fram till specifika och homogena områden.

Medlemsstaterna skall ta vederbörlig hänsyn till särskilda förhållanden när de upprättar sina regionaliseringsplaner. De får i synnerhet anpassa genomsnittsavkastningen till eventuella strukturella skillnader mellan produktionsregionerna.

2. Medlemsstaterna får också tillämpa en annan avkastningsnivå för majs än för andra spannmålsslag i sina regionaliseringsplaner.

a) I de fall då avkastningen för majs är högre än för andra spannmålsslag skall en basareal enligt artikel 2.2 fastställas separat för majs och basarealen skall omfatta en eller flera majsproduktionsregioner efter medlemsstatens eget val.

Medlemsstaterna får i ifrågavarande regioner också fastställa separata basarealer för andra jordbruksgrödor än majs. I sådana fall, och om basarealen för majs inte uppnås under ett visst regleringsår, skall resterande hektar tilldelas motsvarande basareal för andra jordbruksgrödor än majs för samma regleringsår.

b) I de fall då avkastningen för majs är lika stor som eller mindre än avkastningen för andra spannmålsslag kan en basareal också fastställas separat för majs i enlighet med punkt a. I sådana fall, och om medlemsstaten väljer att fastställa en basareal för "andra jordbruksgrödor än majs" skall

— resterande hektar, om basarealen för "majs" inte uppnås under ett visst regleringsår, tilldelas motsvarande basarealer för andra grödor för samma regleringsår.

— resterande hektar, om basarealen för "andra jordbruksgrödor än majs" inte uppnås under ett visst regleringsår, tilldelas den berörda basarealen för "majs" för samma regleringsår.

Om dessa basarealer överskrids, skall artikel 2.4 tillämpas.

3. Medlemsstaterna får i sina regionaliseringsplaner fastställa olika avkastning för bevattnade och icke-bevattnade arealer. I sådana fall skall medlemsstaterna upprätta en särskild basareal för arealer med bevattnade grödor.

Den bevattnade basarealen skall motsvara genomsnittet för bevattnade arealer under åren 1989 till 1991 för skörd av jordbruksgrödor, inklusive de ökning som gjorts enligt artikel 3.1 fjärde stycket sista meningen i förordning (EEG) nr 1765/92. Den bevattnade basarealen i Portugal skall emellertid gradvis ökas med upp till 60 000 ha i de områden där det har fastställts att bevattningsinvesteringar har påbörjats efter den 1 augusti 1992. Denna ökning får helt eller delvis läggas till den bevattnade majsbasareal som avses i artikel 3.2.

Upprättandet av den bevattnade basarealen får inte leda till en ökning av den sammanlagda basarealen i

⁽¹⁾ Se sidan 21 i detta nummer av EGT.

den berörda medlemsstaten. Om den bevattnade basarealen överskrids skall artikel 2.4 tillämpas.

Om den bevattnade basarealen inte uppnås under ett visst regleringsår, skall resterande hektar tilldelas motsvarande icke-bevattnade basareal för samma regleringsår.

4. Regionaliseringsplanen skall alltid säkerställa att den genomsnittsavkastning som fastställs för den berörda medlemsstaten för perioden i enlighet med de kriterier som avses i punkt 5 iakttas.

5. För varje produktionsregion skall medlemsstaten lämna närmare upplysningar om arealer med jordbruksgrödor och om avkastningen för jordbruksgrödor som producerats i den regionen under femårsperioden 1986/1987–1990/1991. Genomsnittsavkastningen för spannmål skall beräknas separat för varje region, varvid året med den högsta och året med den lägsta avkastningen utesluts.

Denna skyldighet får dock, när det gäller

- portugisisk spannmål, fullgöras genom att upplysningar har lämnats i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3653/90 av den 11 december 1990 om fastställande av övergångsbestämmelser för den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål och ris i Portugal⁽¹⁾,
- de fem nya tyska förbundsländerna, fullgöras genom angivande av den genomsnittsavkastning som gäller för de andra tyska delstaterna,
- Italien och Spanien, fullgöras genom att referensavkastningen fastställs till 3,9 respektive 2,9 ton/hektar.

Om en medlemsstat beslutar att behandla

- majs separat från övriga spannmålsslag, skall den genomsnittliga spannmålsavkastningen, som inte skall ändras, anges särskilt för majs och för andra spannmålsslag,
- bevattnade arealer separat från icke-bevattnade arealer, skall motsvarande genomsnittsavkastning, som inte skall ändras, anges särskilt för båda dessa arealkategorier.

⁽¹⁾ EGT L 362, 27.12.1990, s. 28. Förordningen senast ändrad genom kommissionen förordning (EG) nr 1664/95 (EGT L 158, 8.7.1995, s. 13).

6. Medlemsstaterna skall överlämna sina regionaliseringsplaner till kommissionen senast den 1 augusti 1999 tillsammans med allt nödvändigt underlag. För att fullgöra denna skyldighet får de hänvisa till den regionaliseringsplan de överlämnade till kommissionen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1765/92.

Kommissionen skall granska de regionaliseringsplaner som medlemsstaterna överlämnar och se till att varje plan grundas på relevanta och objektiva kriterier och att den överensstämmer med tillgängliga upplysningar om tidigare år. Kommissionen får göra invändningar mot planer som inte är förenliga med ovannämnda kriterier, särskilt när det gäller en medlemsstats genomsnittsavkastning. I så fall skall den berörda medlemsstaten justera planen efter samråd med kommissionen.

Regionaliseringsplanen får ändras av den berörda medlemsstaten på begäran av kommissionen eller på medlemsstatens eget initiativ i enlighet med samma förfarande som anges i denna artikel.

7. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 väljer att upprätta produktionsregioner vars gränser inte motsvarar gränserna för de regionala basarealerna, skall den till kommissionen översända en sammanfattning av alla ansökningar om ersättning och av de avkastningar som är hänförliga till dessa. Om det av dessa uppgifter framgår att den genomsnittsavkastning som följer av regionaliseringsplanen för 1993, eller när det gäller Österrike, Finland och Sverige, den genomsnittsavkastning som följer av planen för 1995 eller, när det gäller Italien och Spanien, den avkastning som anges i artikel 3.5, överskrids i en medlemsstat, skall all ersättning som skall betalas ut i den medlemsstaten under följande regleringsår sänkas i proportion till det konstaterade överskottet. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas om den kvantitet för vilken ansökningarna gjordes, uttryckt i ton spannmål, inte överskrider den kvantitet som utgörs av produkten av medlemsstatens samtliga basarealer och ovannämnda genomsnittsavkastning.

Medlemsstaterna kan välja att fastställa om eventuella överskridanden har skett av genomsnittsavkastningen för varje basareal. I sådana fall skall bestämmelserna i denna punkt tillämpas på den ersättning som skall betalas ut för varje berörd basareal.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10, skall arealersättningen beräknas genom att grundbeloppet per ton multipliceras med den genomsnittliga spannmålsavkastning som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen.

2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen. Om majs behandlas separat skall emellertid "majs"-avkastningen användas för majs och avkastningen från "andra sädesslag än majs" användas för spannmål, oljeväxter och oljelin.

3. Grundbeloppet skall fastställas enligt följande:

För proteingrödor

— 72,50 euro/ton från och med regleringsåret 2000/2001.

För spannmål, gräensilage och arealuttag

— 58,67 euro/ton för regleringsåret 2000/2001,

— 63,00 euro/ton från och med regleringsåret 2001/2002.

För oljelin

— 88,26 euro/ton för regleringsåret 2000/2001,

— 75,63 euro/ton för regleringsåret 2001/2002,

— 63,00 euro/ton från och med regleringsåret 2002/2003.

För oljeväxter

— 63,00 euro/ton från och med regleringsåret 2002/2003 och framåt.

Beloppet 63,00 euro/ton kan komma att ökas från och med regleringsåret 2002/2003 mot bakgrund av den slutgiltiga sänkning av interventionspriset på spannmål som anges i artikel 3.4 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Denna ökning av arealersättningarna kommer att utgöra samma andel av interventionsprissänkningen som den som tillämpas för 2000/2001 och 2001/2002.

4. I Finland och i Sverige norr om den 62:a breddgraden och några sådana närliggande områden söder om den breddgraden där det råder liknande klimatförhållanden vilka gör det särskilt svårt att driva jordbruk skall för spannmål och oljeväxter tillämpas ett tilläggsbelopp till arealersättningen på 19 euro/ton, som skall multipliceras med den avkastning som används för arealersättningarna.

Artikel 5

Ett tillägg till arealersättningen på 344,50 euro per hektar skall betalas ut för den areal där durumvete odlas i de traditionella produktionsområden som för-

tecknas i bilaga II, inom de gränser som fastställs i bilaga III.

Om summan av de arealer, för vilka ett tillägg till arealersättningen begärs under ett regleringsår, skulle överstiga ovan angivna gräns, skall den areal per producent för vilken tillägget får betalas ut sänkas i proportion därtill.

Medlemsstaterna får dock, med iakttagande av de gränser för en medlemsstat som fastställs i bilaga III, fördela de arealer som anges i den bilagan mellan de produktionsområden som definieras i bilaga II, eller, om det är nödvändigt, de produktionsregioner som avses i artikel 3, beroende på den omfattning som odlingen av durumvete hade under perioden 1993 till 1997. Om summan av de arealer, för vilka det inom ett produktionsområde har ansökts om ett tillägg till arealersättningen under ett regleringsår, skulle överstiga motsvarande regionala gräns, skall den areal per producent till vilken tillägget får betalas minskas proportionellt. Denna sänkning skall genomföras sedan det inom en medlemsstat har skett en överföring av arealer från regioner som inte har nått upp till gränsen för sin region till regioner som har överskridit denna gräns.

I andra områden än de som anges i bilaga II och som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 138,90 euro per hektar beviljas upp till en gräns när det gäller antalet hektar som anges i bilaga IV.

Artikel 6

1. Kravet på arealuttag för varje producent som ansöker om arealersättning skall fastställas till en andel av dennes areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan lämnats in och som tagits ur produktion i enlighet med denna förordning.

Kravet på arealuttag fastställs till 10 % från och med regleringsåret 2000/2001 till och med regleringsåret 2006/2007.

2. Medlemsstaterna skall vidta de miljöåtgärder som är lämpliga med hänsyn till den uttagna arealens särskilda beskaffenhet.

3. Den uttagna arealen får användas för produktion av material för framställning inom gemenskapen av produkter som inte i första hand är avsedda som livsmedel eller foder, förutsatt att effektiva kontrollsystem används.

Medlemsstaterna skall ha rätt att utbetala nationellt stöd med upp till 50 % av kostnaden för anläggning

av fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.

4. När olika avkastningar fastställs för bevattnade och icke-bevattnade arealer, skall de ersättningar som motsvarar uttag av icke-bevattnade arealer tillämpas. För Portugal skall det vid utbetalning av ersättning tas hänsyn till det stöd som beviljats enligt förordning (EEG) nr 3653/90.

5. Producenter får beviljas ersättning för arealuttag när det gäller areal som frivilligt tagits ur produktion utöver kravet på uttag. Medlemsstaterna skall tillåta jordbrukare att ur produktion ta upp till åtminstone 10 % av den areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan om ersättning lämnats in och som har tagits ur produktion i enlighet med denna förordning. En medlemsstat får fastställa högre procentsatser med hänsyn till särskilda situationer och till att en tillräckligt stor del av jordbruksmarken utnyttjas.

6. Ersättning för arealuttag får beviljas för flera år, dock längst fem år.

7. Producenter som ansöker om ersättning för en areal som inte överstiger den areal som behövs för att producera 92 ton spannmål, på grundval av den avkastning som fastställts för deras region, är inte bundna av kravet på arealuttag. Punkterna 5 och 6 skall gälla för dessa producenter.

8. Utan att det påverkar artikel 7 får arealer

— som tas ut enligt reglerna om miljövänligt jordbruk (artiklarna 22–24 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽¹⁾) och som varken används för jordbruk eller i andra vinstgivande syften än sådana som är tillåtna för andra arealer som är uttagna i enlighet med denna förordning, eller

— som beskogas enligt reglerna om beskogning (artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999),

till följd av en ansökan som görs efter den 28 juni 1995 och upp till en gräns per jordbruksföretag som den berörda medlemsstaten får fastställa, anses vara

uttagna i enlighet med kravet på uttagen areal i punkt 1. Gränsen skall fastställas endast i den mån detta är nödvändigt för att undvika att en oproportionerligt stor del av den för den ifrågavarande ordningen tillgängliga budgeten koncentreras till ett litet antal jordbruksföretag.

Dock skall, såvitt avser dessa arealer, den arealersättning som anges i artikel 4 inte beviljas och det stöd som beviljas enligt artikel 24.1 eller artikel 31.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1257/1999 begränsas till ett belopp som högst skall motsvara den ersättning för arealuttag som anges i artikel 4.3.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa den ordning som anges i detta stycke på en ny sökande i en region där det finns en kontinuerlig risk för påtagligt överskridande av den regionala basarealen.

Artikel 7

Ansökningar om ersättning får inte göras med avseende på arealer som den 31 december 1991 utnyttjades för permanent bete eller fleråriga grödor eller som var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna får, på villkor som skall fastställas, under vissa särskilda omständigheter avvika från dessa bestämmelser, särskilt för arealer som ingår i omstruktureringsprogram eller för arealer med normal växtföljd för fleråriga jordbruksgrödor med de grödor som förtecknas i bilaga I. I sådana fall skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att förhindra varje betydande ökning av den sammanlagda stödberättigande jordbruksarealen. Detta kan särskilt innebära att arealer som tidigare berättigade till stöd bedöms såsom icke-stödberättigande.

Medlemsstaterna får också avvika från bestämmelserna i första stycket under vissa särskilda omständigheter i samband med olika slag av offentliga åtgärder, som när en jordbrukare på grund av sådana åtgärder, och i syfte att fortsätta sin normala jordbruksverksamhet, börjar odla grödor på mark som tidigare inte ansågs stödberättigande och den aktuella åtgärden innebär att mark som ursprungligen var stödberättigande inte längre är det, så att den sammanlagda mängden stödberättigande areal inte ökar avsevärt.

Medlemsstaterna får vidare, i vissa fall som inte omfattas av de två föregående styckena, avvika från

⁽¹⁾ Se sidan 80 i detta nummer av EGT.

det första stycket om de i en plan som lämnas till kommissionen kan visa att den sammanlagda mängden stödberättigande areal är oförändrad.

Artikel 8

1. Utbetalning skall göras mellan den 16 november och den 31 januari efter skörden. Dock skall, i fall då artikel 6.3 är tillämplig, arealersättning för arealer som tas ur produktion, betalas mellan den 16 november och den 31 mars.

2. För att vara berättigad till arealersättning skall en producent ha sått utsädet senast den 31 maj före den aktuella skörden och ha lämnat in en ansökan senast den 15 maj.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att påminna de sökande om behovet av att följa miljölagstiftningen.

Artikel 9

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt

- sådana som avser upprättande och förvaltning av basarealer,
- sådana som avser upprättande av regionaliseringsplaner för produktionen,
- sådana som avser gräsensilage,
- sådana som avser beviljande av arealersättning,
- sådana föreskrifter som rör den minimiareal som berättigar till ersättning; i dessa föreskrifter skall särskild hänsyn tas till kraven vad avser övervakning och den aktuella ordningens önskade effektivitet,
- sådana som, för durumvete, avgör rätten till tillägg till den arealersättning som avses i artikel 5 och kraven för rätt till det särskilda stöd som avses i den artikeln, och särskilt bestämmandet av vilka regioner som skall beaktas,

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

— sådana som avser arealuttag, särskilt de som hänförs till artikel 6.3; dessa villkor får inbegripa odling av produkter utan ersättning,

— sådana som avser villkoren för tillämpning av artikel 7; i dessa villkor skall fastställas under vilka omständigheter artikel 7 kan åsidosättas samt medlemsstaternas skyldighet att hänskjuta de planerade åtgärderna till kommissionen för godkännande,

— sådana som avser förenlighet med den samförståndsfröklaring om vissa oljeväxter mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Amerikas förenta stater inom ramen för GATT, som godkändes genom beslut 93/355/EEG⁽²⁾.

Kommissionen får i enlighet med samma förfarande

— antingen uppställa vissa villkor för beviljande av ersättning, som användning av särskilt utsäde, certifierat utsäde när det gäller durumvete, vissa sorter när det gäller oljeväxter, durumvete och oljelin, eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljande av ersättning,

— göra det möjligt att ändra de tidpunkter som avses i artikel 8.2 för vissa områden där klimatförhållandena gör att de normala tidpunkterna inte kan tillämpas,

— göra det möjligt, med förbehåll för budgetsituationen, att, genom undantag från artikel 8.1, tillåta utbetalningar före den 16 januari i vissa regioner på högst 50 % av arealersättningen och av ersättningen för arealuttaget under år då exceptionella klimatförhållanden har medfört en sådan minskning av skördarna att producenterna konfronteras med stora ekonomiska svårigheter.

KAPITEL II

Artikel 10

1. För regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002 skall arealersättningen för oljeväxter beräknas genom att följande belopp multipliceras med den genomsnittliga arealavkastning för spannmål som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen:

— 81,74 euro/ton för regleringsåret 2000/2001.

— 72,37 euro/ton för regleringsåret 2001/2002.

⁽²⁾ EGT L 147, 18.6.1993, s. 25.

Medlemsstaterna skall emellertid ha möjlighet att fastsätta att fastställa ersättningen för oljeväxter på grundval av den regionala avkastningen för oljeväxter under tidigare år. I detta fall skall avkastningen multipliceras med 1,95.

2. För regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002 skall en maximal garantiareal (MGA) på 5 482 000 hektar fastställas för den grödspecifika arealersättningen för oljeväxter, minskat med procentsatsen för obligatoriska uttag för nämnda regleringsår, eller med 10 % om nämnda procentsats är mindre än 10 %. Om den maximala garantiarealen överskrids efter tillämpningen av artikel 2, skall kommissionen sänka de belopp som avses i punkt 1, i enlighet med bestämmelserna i punkterna 3 och 4.

3. Om den oljeväxtareal som redan har fastställts som berättigande till grödspecifika arealersättningar under något år överskrider den maximala garantiarealen, skall kommissionen sänka basbeloppet för det aktuella året med 1 % för varje procentenhet med vilken den maximala garantiarealen överskrids. Om den maximala garantiarealen överskrids med mer än en tröskelprocentsats, skall särskilda bestämmelser gälla. Upp till denna tröskelprocentsats skall sänkningen av beloppet vara enhetlig i samtliga medlemsstater. Om denna tröskelprocentsats överskrids skall lämpliga ytterligare sänkningar tillämpas i de medlemsstater som har överskridit de nationella referensarealer som anges i bilaga V, minskade med den procentsats som anges i punkt 4. När det gäller Tyskland kan emellertid den lämpliga ytterligare sänkningen helt eller delvis anpassas på Tysklands begäran i enlighet med den regionala basarealen. Om denna möjlighet utnyttjas skall Tyskland genast sända in uppgifter till kommissionen om hur sänkningarna har beräknats.

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställa storleken och fördelningen av de sänkningar som skall tillämpas och skall särskilt se till att den vägda genomsnittliga sänkningen för gemenskapen som helhet är lika med den procentsats med vilken den maximala garantiarealen har överskridits.

4. Den tröskelprocentsats som avses i punkt 3 bör vara 0 %.

5. Om arealersättningen för oljeväxter sänks i enlighet med bestämmelserna i punkterna 3 och 4, skall kommissionen sänka de relevanta basbeloppen för det påföljande regleringsåret med samma procentsats såvida den maximala garantiarealen inte överskrids under nämnda år, i vilket fall kommissionen får besluta att en sådan sänkning inte skall gälla.

6. Om den maximala garantiarealen för gemenskapen överskrids under regleringsåret 2000/2001 skall kommissionen minska det relevanta basbeloppet för regleringsåret 2000/2001 med samma procentsats som den som tillämpas på de regionala referensbeloppen för regleringsåret 1999/2000.

7. Trots bestämmelserna i denna artikel, får de medlemsstater i vilka det finns en avsevärd risk för att den nationella referensareal som anges i bilaga V väsentligen överskrids under det följande regleringsåret, begränsa den areal för vilken en enskild producent kan få den arealersättning för oljeväxter som avses i denna artikel. Denna begränsning skall beräknas som en procentsats av den odlingsareal som antingen i medlemsstaten eller i den regionala basarealen berättigar till den arealersättning som föreskrivs i denna förordning och skall tillämpas på producentens bidragsberättigande odlingsareal. Denna begränsning kan differentieras mellan regionala basarealer eller delbasarealer på grundval av objektiva kriterier. Medlemsstaterna skall meddela en sådan begränsning senast den 1 augusti under regleringsåret före det regleringsår för vilket arealersättning begärs, eller vid en tidigare tidpunkt i de medlemsstater eller i de regioner inom en medlemsstat där sådden inför regleringsåret i fråga sker före den 1 augusti.

8. Den sänkning som är en följd av överskridandet av den maximala garantiarealen, tillämpad i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, får inte leda till ett belopp som understiger

— 58,67 euro/ton för regleringsåret 2000/2001,

— 63,00 euro/ton för regleringsåret 2001/2002.

9. Producenter av solrosfrön avsedda att användas i konditorivaror, som såtts för att skördas, skall uteslutas från det stöd som avses i denna artikel.

10. Inom två år efter tillämpningen av denna artikel skall kommissionen lägga fram en rapport till rådet om hur marknaden för oljefrön har utvecklats. Vid behov skall denna rapport åtföljas av lämpliga förslag om produktionspotentialen allvarligt skulle försämrats.

Artikel 11

Beloppen för arealersättningen och ersättningen för arealuttag samt den procentuella arealandel som skall

tas ur produktion enligt denna förordning, får ändras mot bakgrund av produktions-, produktivitets- och marknadsutvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Artikel 12

Om särskilda åtgärder skulle bli nödvändiga för att underlätta övergången från det gällande systemet till det som upprättas genom denna förordning, skall sådana åtgärder antas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

Artikel 13

De åtgärder som anges i denna förordning skall betraktas som interventioner för stabilisering av jordbruksmarknaderna enligt artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1258/1999.

Artikel 14

Förordning (EEG) nr 1765/92 och förordning (EEG) nr 1872/94 upphävs härmed.

Artikel 15

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.
3. Förordning (EEG) nr 1765/92 och förordning (EG) nr 1872/94 skall fortsätta att tillämpas såvitt avser regleringsåren 1998/1999 och 1999/2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar
K.-H. FUNKE
Ordförande

BILAGA I

PRODUKTBESKRIVNING

KN-nummer	Beskrivning
I. SPANNMÅL	
1001 10 00	Durumvete
1001 90	Annat vete och blandsäd utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs
II. OLJEVÄXTFRÖN	
1201 00	Sojabönor
ex 1205 00	Rapsfrön och rybsfrön
ex 1206 00 10	Solrosfrön
III. PROTEINGRÖDOR	
0713 10	Ärter
0713 50	Bondbönor och hästbönor
ex 1209 29 50	Sötlupiner
IV. LIN	
utom spånadslin	
ex 1204 00	Linfrön (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

BILAGA II

TRADITIONELLA PRODUKTIONSOMRÅDEN FÖR DURUMVETE

GREKLAND

Namn på följande regioner

Centrala Grekland
Peloponnesos
Joniska öarna
Thessalien
Makedonien
Egeiska öarna
Trakien

FRANKRIKE

Regioner

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departement ()*

Ardèche
Drôme

SPANIEN

Provinser

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Sevilla
Toledo
Zamora
Zaragoza

ITALIEN

Regioner

Abruzzerna
Basilicata
Kalabrien
Kampanien
Latium
Marche
Molise
Umbrien
Apulien
Sardinien
Sicilien
Toskana

ÖSTERRIKE

Pannonien

PORTUGAL

Distrikt

Santarém
Lissabon
Setúbal
Portalegre
Evora
Beja
Faro

(*) Vart och ett av dessa departement kan anknytas till en av regionerna ovan.

*BILAGA III***MAXIMAL GARANTIAREAL SOM FÅR TILLÄGG TILL AREALERSÄTTNINGEN FÖR
DURUMVETE**

	<i>(hektar)</i>
Grekland	617 000
Spanien	594 000
Frankrike	208 000
Italien	1 646 000
Österrike	7 000
Portugal	118 000

*BILAGA IV***MAXIMAL GARANTIAREAL SOM FÅR SÄRSKILT STÖD FÖR DURUMVETE**

	<i>(hektar)</i>
Tyskland	10 000
Spanien	4 000
Frankrike	50 000
Italien	4 000
Förenade kungariket	5 000

BILAGA V

NATIONELLT REFERENSOMRÅDE

(i tusen hektar)

Land	För regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002
Belgien	6
Danmark	236
Tyskland	929
Grekland	26
Spanien	1 168
Frankrike	1 730
Irland	5
Italien	542
Luxemburg	2
Nederländerna	7
Österrike	147
Portugal	93
Finland	70
Sverige	137
Förenade kungariket	385

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1252/1999

av den 17 maj 1999

om att ändra förordning (EG) nr 1868/94 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. I artikel 2 i förordning (EG) nr 1868/94⁽²⁾, fastställs producentmedlemsstaternas kvoter för potatisstärkelse för regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001.
2. I artikel 8.2 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92⁽³⁾, fastställs beloppet för kompensationsbetalningen för producenter av potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Rådet har beslutat att öka detta belopp för regleringsåret 2000/2001 och efterföljande regleringsår på villkor att de kvoter som fastställs genom förordning (EG) nr 1868/94 minskas med 2,81 % för medlemsstater vilkas kvot överstiger 100 000 ton under regleringsåret 2000/2001 och med 5,74 % under regleringsåret 2001/2002, och med 1,41 % för medlemsstater vilkas kvot understiger 100 000 ton under regleringsåret 2000/2001 och med 2,87 % under regleringsåret 2001/2002.
3. De kvoter som har fastställts för regleringsåret 2000/2001 bör ändras och kvoterna för regleringsåret 2001/2002 bör fastställas. Producentmedlemsstaterna bör fördela sina kvoter för regleringsåret 2000/2001 och 2001/2002 mellan alla de företag som producerar potatisstärkelse på grundval av de kvoter som fastställts för regleringsåret 1999/2000. Det bör framhållas att kvantiteter som överstiger underkvoterna under regleringsåret 1999/2000 kommer att minskas under regleringsåret 2000/2001 i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1868/94.
4. Kommissionen bör i slutet av perioden lägga fram en rapport till rådet om kvotfördelning, vid behov tillsammans med lämpliga förslag i vilka hänsyn tas till eventuella ändringar av kompensationsbetalningen.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 7 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1284/98 (EGT L 178, 23.6.1998, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 (se sidan 18 i detta nummer av EGT).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1868/94 ändras på följande sätt:

1) I artikel 2

a) punkterna 1 och 2 skall hänvisningarna till regleringsåret 2000/2001 utgå.

b) skall följande punkter läggas till:

”3. Nedanstående medlemsstater som producerar potatisstärkelse skall tilldelas följande kvoter för regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002:

	2000/2001	2001/2002
Danmark	173 439 ton	168 215 ton
Tyskland	676 680 ton	656 298 ton
Spanien	1 972 ton	1 943 ton
Frankrike	273 595 ton	265 354 ton
Nederländerna	523 161 ton	507 403 ton
Österrike	48 409 ton	47 691 ton
Finland	53 980 ton	53 178 ton
Sverige	63 001 ton	62 066 ton
TOTALT	1 814 237 ton	1 762 148 ton

4. Varje producentmedlemsstat skall fördela den kvot som avses i punkt 3 mellan företag som producerar potatisstärkelse som skall användas under regleringsåren 2000/2001 och 2001/2002 med hänsyn till de underkvoter som fanns tillgängliga för varje företag som producerar potatisstärkelse under regleringsåret 1999/2000 innan en eventuell korrigering enligt artikel 6.2 tillämpades.

Underkvoterna för varje företag som producerar potatisstärkelse under regleringsåret 2000/2001 skall justeras för att ta hänsyn till eventuella kvantiteter som överstiger kvoterna under regleringsåret 1999/2000 i enlighet med artikel 6.2.”

2) Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Kommissionen skall senast den 31 oktober 2001 och därefter vart tredje år lägga fram en rapport till rådet om kvotfördelningen i gemenskapen, vid behov tillsammans med lämpliga förslag. Denna rapport skall beakta eventuella förändringar av kompensationsbetalningen liksom utvecklingen på marknaden för potatis- och spannmålsstärkelse.

2. Senast den 31 december 2001 och därefter med treårsintervaller skall rådet, på grundval av artikel 37 i fördraget, fördela kvoter mellan medlemsstater på grundval av den rapport som avses i punkt 1, för användning under de påföljande tre regleringsåren.

3. Senast den 31 januari 2002 och därefter vart tredje år skall medlemsstaterna meddela berörda personer uppgifter om kvotfördelningen för de påföljande tre regleringsåren.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli år 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar
K.-H. FUNKE
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1253/1999

av den 17 maj 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma marknaden för spannmål och om upphävande av förordning (EEG) nr 2731/75 om fastställande av standardkvalitet för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,

med beaktande av Revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. Efter 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken har balansen på marknaden förbättrats avsevärt.
2. Arealuttag enligt det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor som infördes 1992, samtidigt som interventionspriset sänktes, har bidragit till att produktionen har kunnat hållas under kontroll, medan ökad priskonkurrens har medfört att betydande extra spannmålskvantiteter har använts på hemmamarknaden, huvudsakligen till foder.
3. Med förbehåll för ökade arealersättningar enligt det stödsystem för jordbruksgrödor som före-

skrivs i rådets förordning (EG) 1251/1999 av den 17 mars 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽⁶⁾ för att öka effekten av 1992 års reform, bör priskonkurrensen stärkas genom en ytterligare sänkning av interventionspriset, så att det i två steg kommer ner till en skyddsnivå. Interventionspriset kommer vid behov att vara föremål för en slutlig sänkning, i synnerhet för att garantera en bättre balans på marknaden.

4. Föreskrifterna om standardkvalitet har inte längre någon praktisk betydelse och bör därför avskaffas.
5. Eftersom priset på ej spannmålsbaserad stärkelse och kompensationsbestämmelser i samband med detta alltid har styrts av den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål, bör anpassningen av dessa bestämmelser följa de åtgärder som vidtas för spannmål. Minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse och ersättningen till producenter av sådan potatis bör därför anpassas i linje med prissänkningen för spannmål. Producenternas ersättning är fastställd på en högre nivå än motsvarande ersättning för spannmål med hänsyn till att produktionskvoterna enligt rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽⁷⁾ minskas.
6. De tullkvoter som fastställs i avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget eller i varje annan radsakt bör öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med närmare föreskrifter.
7. Med hänsyn till världsmarknadsprisernas inverkan på priserna på den inre marknaden bör kommissionens tillämpningsföreskrifter för nödvän-

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 284, 14.9.1998, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

⁽⁷⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1284/98 (EGT L 178, 23.6.1998, s. 3).

diga åtgärder för stabilisering av den inre marknaden förtydligas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1766/92⁽¹⁾ ändras på följande sätt:

1) Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

”2. Denna förordning skall tillämpas trots vad som sägs i bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (*).

(*) EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.”

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. För spannmål som är föremål för interventionsåtgärder skall ett interventionspris fastställas till

— 110,25 euro/ton för regleringsåret 2001/2001,

— 101,31 euro/ton från och med regleringsåret 2001/2002.

Det interventionspris som gäller för majs och sorghum i maj skall gälla i juli, augusti och september samma år.

2. Interventionspriset skall höjas varje månad under hela eller en del av regleringsåret. Beloppet på de månatliga höjningarna och antalet sådana skall fastställas i enlighet med artikel 37.2 i fördraget.

3. Interventionspriset skall avse priset i partihandledet för varor som har levererats till lagret men inte lossats. Det skall gälla gemenskapens alla interventionsorter som är avsedda för de olika spannmålsslagen.

4. De priser som fastställs i denna förordning får ändras mot bakgrund av utvecklingen inom

produktionen eller på marknaderna i enlighet med artikel 37.2 i fördraget. I synnerhet kommer ett beslut att fattas om en definitiv sänkning av interventionspriset som skall gälla från och med 2002/2003 mot bakgrund av marknadsutvecklingen.”

3. Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

1. För potatis som är avsedd för framställning av stärkelse skall ett minimipris fastställas till

— 194,05 euro/ton för regleringsåret 2000/2001,

— 178,31 euro/ton från och med regleringsåret 2001/2002.

Detta pris gäller för den kvantitet potatis som är levererad till fabriken och som krävs för att tillverka ett ton stärkelse.

Ett beslut om ytterligare sänkning av minimipriset från och med regleringsåret 2002/2003 skall fattas mot bakgrund av den slutliga sänkningen av interventionspriset för spannmål.

2. Det skall inrättas ett ersättningssystem för producenter av potatis avsedd för framställning av stärkelse. Ersättningen gäller för den kvantitet potatis som krävs för att tillverka ett ton stärkelse. Den skall fastställas till

— 98,74 euro/ton för regleringsåret 2000/2001,

— 110,54 euro/ton från och med regleringsåret 2001/2002.

Beloppet 110,54 euro/ton får höjas från och med regleringsåret 2002/2003 mot bakgrund av den slutliga sänkningen av interventionspriset för spannmål.

Ersättningen skall betalas ut endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingskontrakt mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse (*) och som gäller för företaget i fråga.

3. Minimipriset och ersättningen skall justeras efter hur mycket stärkelse potatisen innehåller.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

4. Om situationen på marknaden för potatisstärkelse så kräver, skall rådet vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 37.2 i fördraget.

5. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med artikel 23.

(*) EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1284/98 (EGT L 178, 23.6.1998, s. 3)."

4. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

"1. Tullkvoter för de produkter som finns förtecknade i artikel 1 och som härrör från avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget eller från varje annan rådsakt enligt fördraget skall öppnas och förvaltas i enlighet med föreskrifter som antagits enligt det förfarande som fastställs i artikel 23."

5. Artikel 16 skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. När noteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 når en nivå som avbryter eller hotar att avbryta tillgången på leveranser på

gemenskapsmarknaden, och när det förefaller troligt att denna situation kommer att bestå och förvärras, får lämpliga åtgärder vidtas. Sådana åtgärder får vidtas som en säkerhetsåtgärd i yttersta nödfall.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23."

Artikel 2

Rådets förordning (EG) nr 2731/75 av den 29 oktober 1975 om fastställande av standardkvaliteter för vanligt vete, råg, korn, majs och durumvete⁽¹⁾ skall upphöra att gälla.

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft sju dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.

3. Förordning (EEG) nr 2731/75 skall fortsätta att vara tillämplig avseende regleringsåren 1998/1999 och 1999/2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 281, 1.11.1975, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2594/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 10).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1254/1999

av den 17 maj 1999

om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,

med beaktande av Revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas bör den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, vilken kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är frågan om.
2. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 33 i fördraget. För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard bör det inom nötköttssektorn föreskrivas åtgärder för den inre marknaden vilka särskilt inbegriper direkt utbetalning till nötköttsproducenter, stöd för privat lagring och en stödordning för offentlig lagring.

3. I syfte att återbalansera nötköttskonsumtionen i gemenskapen till fördel för nötköttssektorn och för att förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör nivån på marknadsstödet gradvis sänkas. Med tanke på följderna för producenterna bör nivån på det inkomststöd som ges inom organisationen av den gemensamma marknaden anpassas och omformas. I detta syfte bör en övergripande ordning upprättas för direkta utbetalningar till producenter. Beloppen på dessa utbetalningar bör förändras parallellt med den gradvisa sänkningen av marknadsstödet.

4. Med tanke på mångfalden av uppfödningföretag bör de direkta utbetalningarna inbegripa ett särskilt bidrag för producenter av tjurar och stutar, ett bidrag för att hålla am- och dikobesättningar och ett slaktbidrag för alla typer av nötkreatur inklusive mjölkkor och kalvar. Beviljandet av bidrag bör inte leda till en ökning av den totala produktionen. Därför bör antalet handjur av nötkreatur och mjölkkor som berättigar till särskilda bidrag och mjölkkobidrag begränsas genom att regionala respektive individuella tak tillämpas och, när det gäller det särskilda bidraget, en begränsning av antalet djur per företag som medlemsstaterna bör ha rätt att anpassa mot bakgrund av deras specifika situation. Vad beträffar slaktbidraget bör nationella tak fastställas som bygger på tidigare produktionssiffror.

5. Villkoren för produktion av stutar skiljer sig vanligtvis från dem för produktion av tjurar. Det är därför motiverat att fastställa det särskilda bidraget för stutar till en annan nivå per djur än den för tjurar. Det särskilda bidraget för stutar bör emellertid delas upp på två utbetalningar för särskilda åldersklasser.

6. Slakt av för många stutar under slaktsäsongen i de medlemsstater där denna produktionstyp är särskilt viktig kan störa stabiliteten på marknaden och i synnerhet leda till att marknadspriserna faller. För att uppmuntra slakt av stutar utanför den årliga uppställningsperioden bör ytterligare ett bidrag beviljas, under vissa förutsättningar, utöver det särskilda bidraget för djur som slaktas utanför säsong under de första 23 veckorna av året.

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 13.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 196.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

7. För att ge mer flexibilitet åt producenterna bör rätten till am- och dikobidrag utvidgas till att omfatta kvigor som uppfyller samma avelskrav som am- och dikor. Antalet stödberättigande kvigor i am- och dikobesättningar bör begränsas till den normala ersättningsnivån. De medlemsstater där mer än 60 % av de djur som är berättigade till am- och dikobidrag hålls i bergsområden, bör få rätt att skilja på bidraget för am- och dikor respektive kvigor, och när det gäller kvigor, att använda ett särskilt nationellt bidragstak inom den ovan angivna nivån.
8. Am- och dikobidraget bör i princip begränsas till producenter som inte levererar mjölk till mejerier inom den ordning för tilläggsavgifter som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾. Inkomststöd kan emellertid också bli nödvändigt i företag med en mjölkbesättning och en am- och dikobesättning. Am- och dikobidraget bör därför också beviljas för små och medelstora blandade jordbruksföretag med en sammanlagd individuell mjölkreferenskvantitet på högst 120 000 kg. Med tanke på variationen i produktionsstrukturerna i gemenskapen, bör medlemsstaterna ha rätt att ändra eller avskaffa denna kvantitativa begränsning på grundval av objektiva kriterier.
9. Vad beträffar am- och dikobidraget bör de individuella taken för producenter behållas. Vissa av de bidragsrättigheter som tilldelats genom de individuella taken har tidigare inte använts. Dessa oanvända rättigheter skulle antagligen kunna uppmuntra produktionen och öka utgifterna, i synnerhet till följd av kvigor som till fullo kommer att berättiga till am- och dikobidraget. För att undvika detta bör det sammanlagda antalet rättigheter till am- och dikobidrag för varje medlemsstat fastställas på grundval av de bidragsutbetalningar som faktiskt gjorts med avseende på tidigare referensår, utökat med en viss marginal för att upprätthålla den nationella reserven. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att deras nationella tak iakttas. De bör vid behov justera de individuella taken för sina producenter utan kompensation och i enlighet med vissa objektiva kriterier. Dessa kriterier bör i synnerhet säkerställa att berörda producenter behandlas likvärdigt och att legitima förväntningar skyddas.
10. En producents produktionsnivå kan variera till följd av förändringar i lager- eller produktionskapacitet. Det är därför lämpligt att föreskriva en möjlighet att på vissa villkor överföra am- och dikobidragsrättigheter som erhållits med beaktande av individuella tak till andra producenter, antingen tillsammans med jordbruksföretaget eller utan att sambandet mellan bidragsrättigheter och använd mark bibehålls.
11. Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos deras am- och dikobesättningar bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att driva nationella reserver som lagras och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överföring av rättigheter till bidrag utan överföring av det anknutna jordbruksföretaget omfattas av regler enligt vilka en del av de överförda rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och fördelas till den nationella reserven.
12. Det är lägligt att tillåta att medlemsstaterna upprättar en koppling mellan känsliga zoner eller platser och produktion av am- och dikor för att se till att sådan produktion bibehålls särskilt i områden där det inte finns några alternativ.
13. Mot bakgrund av trenden mot intensifierad nötköttproduktion, bör bidragen för boskapsuppfödning begränsas med avseende på varje jordbruksföretags foderkapacitet i förhållande till antalet djur och djurslag som hålls. För att undvika alltför intensiva produktionstyper bör sådana bidrag beviljas om en högsta tillåten djurtäthet iakttas på jordbruksföretaget. Hänsyn bör emellertid tas till situationen för små producenter.
14. För att stärka motivationen att bedriva extensiv produktion i syfte att förbättra dess effektivitet med avseende på miljömål bör ett tilläggsbelopp beviljas till producenter som uppfyller stränga och verkliga krav på djurtäthet. För att undvika stora förändringar i den globala stödnivån och för att säkerställa en rimlig utgiftskontroll, bör möjligheter ges att vid behov justera tilläggsbeloppet.

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1256/1999 (se sidan 73 i detta nummer av EGT).

15. Villkoren för nötköttsproduktion och producenternas inkomstsituation varierar betydligt i olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga betalningar till alla producenter skulle vara för stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa totalbelopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras andel i gemenskapens nötköttsproduktion. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare betalningar leder till diskriminering samt att full hänsyn tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna åläggs att använda sin skönsmässiga bedömning enbart på grundval av objektiva kriterier för att säkerställa en jämlik behandling och undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att göra andra tänkbara former av ytterligare ersättningar möjliga. Dessa former bör vara betalningar till kategorier av nötkreatur samt arealersättningar.
16. Vad beträffar ytterligare betalningar till nötkreatur behövs det vissa kvantitativa begränsningar för att säkerställa en rimlig nivå av produktionskontroll. Medlemsstaterna bör dessutom tillämpa djurtäthetskrav.
17. Ytterligare arealersättningar bör endast beviljas för permanent betesmark som inte drar fördel av andra gemenskapsåtgärder för marknadsstöd. Arealersättningarna bör tillämpas inom gränserna för regionala basområden av permanent betesmark som bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med tidigare referensuppgifter. Den högsta arealersättning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare arealersättningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar inom stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor.
18. Vid direkta betalningar bör de som håller de berörda djuren uppfylla gemenskapens relevanta regler för identifiering och registrering av nötkreatur. För att ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.
19. Användningen av vissa ämnen vid nötköttsproduktion är förbjuden enligt gemenskapslagstiftningen. Lämpliga påföljder bör tillämpas om de relevanta bestämmelserna inte iakttas.
20. Enligt de bestämmelser för pris- och inkomststöd som föreskrivs i denna förordning är den nuvarande offentliga interventionen i form av uppköp av interventionsorgan och offentlig lagring inte längre oundgänglig för att balansera marknaden utan skulle bara orsaka avsevärda utgifter. Den bör därför gradvis avvecklas. I syfte att stabilisera marknadspriserna omkring det grundpris som representerar den önskade nivån på marknadsstöd bör stöd för privat lagring föreskrivas. Kommissionen bör i detta syfte bemyndigas att besluta om beviljande av stöd till privat lagring när marknadspriset sjunker under 103 % av grundpriset. Dessutom bör ett interventionssystem av "skyddsnätstyp" inrättas för att stödja marknaden för nötkött i medlemsstaterna eller i regioner i medlemsstaterna om marknadspriserna går ner under en kritisk prisnivå. Det bör föreskrivas att stöd för privat lagring och interventionssystemet genomförs på grundval av den klassificeringsskala som anges i rådets förordning (EEG) nr 1208/81 av den 28 april 1981 om fastställande av en gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur⁽¹⁾.
21. Upprättandet av en enhetlig gemenskapsmarknad för nötkött innebär att man inför ett enhetligt handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver åtgärderna för den inre marknaden, i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Handelssystemet bör bygga på de åtaganden som godtagits genom multilaterala handelsförhandlingar inom ramen för Uruguayrundan.
22. För att övervaka nötköttsvolymen i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system för import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs som garan-
- ⁽¹⁾ EGT L 123, 7.5.1981, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1026/91 (EGT L 106, 26.4.1991, s. 2).

- terar att de överföringar för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.
23. För att förebygga eller motverka negativa effekter på gemenskapsmarknaden vilka skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importeras bör en ytterligare importtull betalas för import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
24. Det är, på vissa villkor, lämpligt att bemyndiga kommissionen att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingås i enlighet med fördraget eller andra rådsakter.
25. Bestämmelser för att bevilja ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk⁽¹⁾, skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella nötköttshandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantitet och värde.
26. Efterlevnad av begränsningarna med avseende på värde bör säkerställas när bidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom att bidragen obligatoriskt skall fastställas på förhand, medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett på förhand fastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.
27. För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör en exportlicens krävas för att bidragen skall beviljas. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart när det gäller livsmedelsbiståndsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
28. Förutom det ovan beskrivna systemet, och i den utsträckning det är nödvändigt för att systemet skall fungera tillfredsställande, bör förutsättningar skapas för att reglera, eller när marknadsituationen så kräver, förbjuda användningen av arrangemang för aktiv förädling.
29. Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.
30. För att de instrument som föreskrivs i denna förordning skall fungera tillfredsställande bör kommissionen till fullo informeras om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för nötkött. Ett system för att notera priserna på nötkreatur och kött från sådana bör därför föreskrivas.
31. Åtgärder bör vidtas när en väsentlig prishöjning eller prissänkning stör eller hotar störa gemenskapens marknad. Dessa åtgärder får också inbegripa interventionsuppköp från fall till fall.
32. Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.
33. Upprättandet av en inre marknad grundad på gemensamma priser skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.

(¹) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

34. I takt med att den gemensamma marknaden för nötkött utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.
35. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.
36. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena som uppstår till följd av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾.
37. Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött bör samtidigt och på lämpligt sätt ta hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.
38. Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽²⁾, har ändrats flera gånger. På grund av texternas antal och komplexitet och eftersom de återfinns i olika utgåvor

av EGT är texterna svåra att använda och saknar sålunda den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. Därför bör de konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda förordning (EEG) nr 805/68 bör upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 98/69 av den 16 januari 1969 om allmänna bestämmelser för interventionsorgans avyttring av fryst nötkött⁽³⁾, rådets förordning (EEG) nr 989/68 av den 15 juli 1968 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av nötkött⁽⁴⁾, och rådets förordning (EEG) nr 1892/87 av den 2 juli 1987 om notering av markandspriserna på nötkött⁽⁵⁾, vars rättsliga grund utgörs av förordning (EEG) nr 805/68, ersätts med nya åtgärder i denna förordning och bör därför upphöra att gälla.

39. Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 805/68 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör det föreskrivas att kommissionen skall kunna anta nödvändiga övergångsåtgärder. Kommissionen bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall innefatta en ordning för den inre marknaden och handel med tredje land och gälla följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 0102 90 05 till 0102 90 79	Levande nötkreatur och andra oxdjur, utom renrasiga avelsdjur
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
0206 10 95	Njurtapp och mellangärde, färska eller kylda
0206 29 91	Njurtapp och mellangärde, frysta
0210 20	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
0210 90 41	Njurtapp och mellangärde, saltade, i saltlake, torkade eller rökta

⁽¹⁾ Se sidan 103 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 17).

⁽³⁾ EGT L 14, 21.1.1969, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 428/77 (EGT L 61, 5.3.1977, s. 17).

⁽⁵⁾ EGT L 182, 3.7.1987, s. 29.

KN-nr	Varuslag
0210 90 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött
1602 50 10	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 61	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter.
b) 0102 10	Levande nötkreatur och andra oxdjur, renrasiga avelsdjur
0206 10 91	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, fräska eller kylda andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 10 99	
0206 21 00	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur utom njurtapp och mellangärde, frysta andra än sådana för tillverkning av farmaceutiska produkter
0206 22 90	
0206 29 99	
0210 90 49	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, saltade, i saltlake, torkade eller rökta, utom njurtapp och mellangärde
ex 1502 00 90	Fetter av nötkreatur eller andra oxdjur, råa eller utsmälta, även utpressade eller extraherade med lösningsmedel
1602 50 31 till 1602 50 80	Kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, beredda eller konserverade på annat sätt, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter
1602 90 69	Kött, berett eller konserverat på annat sätt, innehållande kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, utom inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat; blandningar av kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter och inte kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter

2. I denna förordning avses med

- a) *nötkreatur*: levande husdjur av nötkreatur som omfattas av KN-nr ex 0102 10, 0102 90 05 till 0102 90 79,
- b) *vuxna nötkreatur*: nötkreatur med en levande vikt på mer än 300 kg.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 2

För att uppmuntra initiativ genom handeln och gemensamma handelsorganisationer för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens krav får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

a) Åtgärder som förbättrar boskapsuppfödningen.

b) Åtgärder som främjar en bättre organisation av produktionen, bearbetningen och saluföringen.

c) Åtgärder som förbättrar kvaliteten.

d) Åtgärder som gör det möjligt att ställa kort- och långsiktiga prognoser med utgångspunkt från de utnyttjade produktionsmedlen.

e) Åtgärder för att underlätta att notera marknadsprisutvecklingen.

Allmänna regler beträffande dessa åtgärder skall antas av rådet enligt förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

KAPITEL I

DIREKTA BETALNINGAR

Artikel 3

I detta kapitel avses med

- a) *producent*: en enskild jordbrukare, antingen en fysisk eller en juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver nötboskapsuppfödning,
- b) *jordbruksföretag*: alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,
- c) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,
- d) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,
- e) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur,
- f) *am- och diko*: en ko som tillhör en kött-ras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,
- g) *kviga*: ett hondjur av nötkreatur som är 8 månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

AVSNITT 1

Bidrag

Underavsnitt 1

Särskilt bidrag

Artikel 4

1. En producent som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.

2. Det särskilda bidraget skall beviljas högst

- a) en gång under livstiden för varje tjur från minst 9 månaders ålder, eller
- b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen
 - första gången vid 9 månaders ålder,
 - andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.

3. För att berättiga till det särskilda bidraget skall

- a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av producenten för gödning under en viss period,
- b) alla djur fram till slakt eller export omfattas av ett sådant djurpass som avses i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttprodukter⁽¹⁾ och som skall innehålla alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ett sådant pass ej finns att tillgå, ett likvärdigt administrativt dokument.

4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst 9 månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som anges i bilaga I, skall det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per producent och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

5. Trots vad anges i punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna

- på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt
- om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

små producenter som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställts av den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt. I detta fall skall för tjurar det ålderskriterium som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras tillbaka till producenterna.

Förenade kungariket skall ha rätt att i Nordirland tillämpa en annan ordning för det särskilda bidraget än den som tillämpas i resten av landet.

7. Bidragsbeloppen skall fastställas till följande:

a) Per stödberättigande tjur:

- 160 euro för kalenderåret 2000,
- 185 euro för kalenderåret 2001,
- 210 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

b) Per stödberättigande stut och åldersklass:

- 122 euro för kalenderåret 2000,
- 136 euro för kalenderåret 2001,
- 150 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

8. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Underavsnitt 2

Säsongsutjämningsbidrag

Artikel 5

1. Om antalet stutar i en medlemsstat

- a) vilka slaktas under ett visst år överskrider 60 % av det totala antalet under året slaktade handdjur av nötkreatur, och
- b) om det antal som slaktas under perioden 1 september – 30 november under ett visst år, överskrider 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får producenterna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongsutjämningsbidrag). Om emellertid båda de gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

2. Beloppet på detta bidrag skall vara:

- 72,45 euro per djur som slaktas under de första 15 veckorna ett visst år,
- 54,34 euro per djur som slaktas under veckorna 16 och 17 ett visst år,
- 36,23 euro per djur som slaktas under veckorna 18–21 ett visst år, och
- 18,11 euro per djur som slaktas under veckorna 22 och 23 ett visst år.

3. Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås, med beaktande av den näst sista meningen i nämnda punkt, kan de medlemsstater i vilka producenterna tidigare erhållit säsongsutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av de belopp som anges i punkt 2.

I sådant fall

a) får den berörda medlemsstaten besluta att endast bevilja bidrag för de två eller tre första av de ovan nämnda perioderna,

b) skall den berörda medlemsstaten se till att åtgärden är ekonomiskt neutral under det aktuella budgetåret genom att i enlighet härmed minska

- beloppet för det särskilda bidragets andra åldersklass för stutar som medlemsstaten beviljar, och/eller

- den tilläggsutbetalning som skall göras i enlighet med avsnitt 2,

och den skall informera kommissionen om den gjorda minskningen.

Vid tillämpningen av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 a och följaktligen även vid fastställande av vilka djur som berättigar till bidraget.

4. För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den

slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.

Underavsnitt 3

Am- och dikobidrag

Artikel 6

1. Producenter som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för individuella tak.

2. Am- och dikobidraget skall beviljas till varje producent som

a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas,

dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument,

b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg. Medlemsstaterna får emellertid besluta om att ändra eller avskaffa denna kvantitativa gräns på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp,

förutsatt att producenten under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 80 % och kvigor som motsvarar högst 20 % av det antal för vilket bidraget söktes.

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket skall det konstateras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvalitet i enlighet med artikel 16.3 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾ och den genomsnittliga mjölkavkastningen.

3. Producentens rätt till bidraget skall begränsas genom tillämpning av ett individuellt tak i enlighet med artikel 7.

4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall fastställas till

— 163 euro för kalenderåret 2000,

— 182 euro för kalenderåret 2001,

— 200 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

5. Medlemsstaterna får bevilja ett tilläggsbidrag för am- och dikor på upp till 50 euro per djur, förutsatt att ingen diskriminering orsakas bland kreatursuppfödarna i den berörda medlemsstaten.

När det gäller jordbruksföretag som ligger i en region enligt definitionen i artiklarna 3 och 6 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽²⁾ skall de första 24,15 euro per djur av detta tilläggsbidrag finansieras av garantisektionen av EUGFJ (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket).

När det gäller jordbruksföretag som ligger utspridda på en medlemsstats territorium och om det i kreatursbesättningarna i den berörda medlemsstaten finns en stor andel am- och dikor som utgör minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S och E, skall garantisektionen av EUGFJ helt finansiera tilläggsbidraget. Överskridande av dessa procentsatser skall fastställas på grundval av genomsnittet av de två senaste åren som föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en kötttras eller som är framavlade genom en korsning med en kötttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

7. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, i synnerhet sådana som rör definitionen av begreppet am- och diko i artikel 3, samt den genomsnittliga mjölkavkastningen skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 43.

Artikel 7

1. Den 1 januari år 2000 skall varje producents individuella tak vara lika med det antal rättigheter till am- och dikobidrag (bidragsrättigheter) som han innehade den 31 december 1999 i enlighet med relevanta gemenskapsregler, och taket skall vid behov justeras i enlighet med punkt 3.

⁽¹⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium från och med den 1 januari 2000 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga II och att de nationella reserver som anges i artikel 9 kan inrättas.

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av producenter skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas på grundval av objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

- den takt i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2000,
- genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttssektorn,
- naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,
- ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.

Artikel 8

1. Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som övertar jordbruksföretaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter utan att överlåta jordbruksföretaget.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

2. Medlemsstaterna

- a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överläts till områden utanför

känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

- b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan producenterna eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Dessa föreskrifter får särskilt avse

- möjligheter för medlemsstaterna att lösa problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överläts av producenter som inte äger den mark där deras jordbruksföretag finns, och
- särskilda föreskrifter för det minsta antal som får utgöra en delöverlåtelse.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 8.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4.

3. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nystartare, unga jordbrukare och andra prioriterade producenter.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43, särskilt

- bestämmelser som skall tillämpas om den nationella reserven i en medlemsstat inte används,
- bestämmelser om outnyttjade bidragsrättigheter som har förts tillbaka till den nationella reserven.

Artikel 10

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 6.3 får medlemsstater där mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigorna hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽¹⁾ besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv skall fastställa.

Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 20 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i bilaga II till denna förordning. Det nationella taket skall minskas med ett belopp som är lika stort som det särskilda nationella taket.

Om det, i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt punkt 1, visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har gjorts, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket skall antalet berättigande kvigor per producent för detta år minskas i proportion därmed.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall endas sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

*Underavsnitt 4***Slaktbidrag***Artikel 11*

1. En producent som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det skall beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredje land och inom vissa nationella tak som skall fastställas.

Följande kategorier berättigar till slaktbidrag:

a) tjurar, stutar, kor och kvigor från 8 månaders ålder,

⁽¹⁾ Se sidan 80 i detta nummer av EGT.

b) kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än 7 månader och som har en slaktvikt på under 160 kg

om de har hållits av producenten under en period som skall fastställas.

2. Bidragsbeloppet skall fastställas enligt följande:

a) Per stödberättigande djur enligt punkt 1 a:

— 27 euro för kalenderåret 2000,

— 53 euro för kalenderåret 2001,

— 80 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

b) Per stödberättigande djur enligt punkt 1 b

— 17 euro för kalenderåret 2000,

— 33 euro för kalenderåret 2001,

— 50 euro för kalenderåret 2002 och följande kalenderår.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 skall upprättas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i punkt 1 a och 1 b. Varje tak skall motsvara antalet djur av var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, till vilka skall läggas de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat, för vilka en ansökan lämnats för en av de två djurgrupperna i punkt 1 a eller 1 b och vilka uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag, överstiger det nationella tak som har fastställts för den gruppen skall antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per producent för det ifrågakvarande året minskas proportionellt.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Underavsnitt 5

Djurtäthetsfaktorn

Artikel 12

1. Det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och till am- och dikobidraget skall begränsas genom tillämpning av en djurtäthetsfaktor inom jordbruksföretaget på 2 djurenheter (DE) per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall uttryckas i DE per arealenhet av den grovfoderareal som används till foder till jordbruksföretagets djur. En producent skall dock medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans jordbruksföretag som skall användas vid beräkning av djurtätheten är högst 15 DE.

2. Vid fastställande av djurtäthetsfaktorn på jordbruksföretaget skall följande beaktas:

- a) Handjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har tilldelats producenten. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III.
- b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

— byggnader, skog, dammar, vägar,

— arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor, utom permanent betesmark för vilken arealersättning beviljas i enlighet med artikel 17 i denna förordning och artikel 19 i förordning (EG) nr 1255/1999,

— arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för producenter av vissa jordbruksgrödor och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa föreskrifter skall särskilt avse bestämmelser som

— avser arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling, samt

— gör det möjligt att hindra felaktig tillämpning av djurtäthetsfaktorn.

Underavsnitt 6

Extensifieringsersättning

Artikel 13

1. Producenter som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget kan vara berättigade till extensifieringsersättning.

2. Extensifieringsersättningen skall uppgå till 100 euro per beviljat särskilt bidrag och am- och dikobidrag förutsatt att djurtätheten på det berörda företaget under det berörda kalenderåret är mindre än eller lika med 1,4 DE per hektar.

Medlemsstaterna får dock besluta att bevilja extensifieringsersättning enligt följande:

a) För kalenderåren 2000 och 2001 till ett belopp på 33 euro vid en djurtäthet på 1,6 DE per hektar eller mer och högst 2,0 DE per hektar och till ett belopp på 66 euro vid en djurtäthet under 1,6 DE per hektar.

b) För kalenderåret 2002 och följande år till ett belopp på 40 euro vid en djurtäthet på 1,4 DE per hektar eller mer eller högst 1,8 DE per hektar och till ett belopp på 80 euro vid en djurtäthet under 1,4 DE per hektar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall,

a) trots vad som sägs i artikel 12.2 a, djurtätheten på jordbruksföretaget fastställas med beaktande av de handjur av nötkreatur, kor, och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till DE med hjälp av omräkningstabellen i bilaga III,

b) utan att det påverkar tillämpningen av tredje strecksatsen i artikel 12.2 b, arealer som används för produktion av jordbruksgrödor enligt definitionen i bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾ inte anses vara "grovfoderareal",

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

c) den grovfoderareal som skall beaktas vid beräkningen av djurtätheten bestå av minst 50 % betesmark. Medlemsstaterna skall definiera vad som avses med "betesmark". Definitionen skall åtminstone innehålla kriteriet att betesmark skall vara gräsmark som enligt lokal jordbrukspraxis anses vara avsedd för betande nötkreatur och/eller får. Detta skall dock inte utesluta blandad användning av betesmarken under samma år (bete, hö, gräsenilage).

4. Utan att kraven på djurtäthet i punkt 2 åsidosätts skall producenter i medlemsstater där mer än 50 % av mjölken produceras i bergsområden enligt definitionen i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 och vars jordbruksföretag är belägna i sådana områden, erhålla extensifieringsersättning enligt punkt 2 för mjölkkor som hålls där.

5. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 43 skall kommissionen

- fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel,
- vid behov justera de belopp som anges i punkt 2 med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till betalning för föregående kalenderår.

AVSNITT 2

Ytterligare betalningar

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall, på årsbasis, till de producenter som finns på deras territorium betala ytterligare ersättningar som uppgår till de totala belopp som anges i bilaga IV. Sådana ersättningar skall betalas i enlighet med objektiva kriterier som framför allt innefattar särskilda produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av producenterna säkerställs och att störningar på marknaden och konkurrenssnedvridningar undviks. Sådana ersättningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

2. Ytterligare betalningar kan ske i form av ersättning per djur (artikel 15) och/eller arealersättning (artikel 17).

Artikel 15

1. Ersättning per djur får beviljas för

- a) handjur av nötkreatur,

b) am- och dikor,

c) mjölkkor,

d) kvigor.

2. Ersättning per djur får beviljas som tilläggsbelopp per slaktbidragsenhet enligt artikel 11, med undantag för kalvar. I övriga fall skall beviljandet av ersättning per djur vara föremål för

a) de särskilda villkor som anges i artikel 16,

b) särskilda krav på djurtäthet, som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. De särskilda kraven på djurtäthet skall fastställas

— på grundval av den grovfoderareal som avses i artikel 12.2 b, med undantag för de arealer för vilka stöd beviljas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17, och

— med särskild hänsyn till de miljökonsekvenser som produktionstypen i fråga har, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljöförhållandena för marken.

Artikel 16

1. Ersättning per handjur av nötkreatur får beviljas per kalenderår för högst ett antal djur i en medlemsstat

— som är likvärdigt med det regionala taket i den berörda medlemsstaten enligt bilaga I, eller

— som är likvärdigt med antalet handjur av nötkreatur för vilka bidrag beviljades 1997, eller

— som är likvärdigt med det genomsnittliga antalet slaktade handjur av nötkreatur under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Medlemsstaterna får även föreskriva en gräns för antalet handjur av nötkreatur per företag som skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis.

Endast handjur av nötkreatur från åtta månaders ålder skall vara bidragsberättigande. Om ersättningar per djur beviljas vid slakttillfället får medlemsstaterna

fatta beslut om att ersätta detta villkor med en minsta slaktvikt på 180 kg.

2. Ersättning per am- och diko och kviga som berättigar till am- och dikobidrag enligt artikel 6.4 och artikel 10 får endast beviljas som ett extra bidrag per am- och dikobidragsenhet enligt artikel 6.4.

3. Ersättning per mjölkko får endast beviljas som ett belopp per ton bidragsberättigande individuell referenskvantitet på jordbruksföretaget, vilket skall fastställas i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EG) nr 1255/1999.

Artikel 15.2 b skall inte tillämpas.

4. Ersättning per djur för andra kvigor än de som avses i punkt 2 får beviljas per medlemsstat och kalenderår för högst ett antal kvigor som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

Artikel 17

1. Arealersättningarna skall beviljas per hektar permanent betesmark

a) som är tillgänglig för en producent under det aktuella kalenderåret,

b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 15.3, och

c) för vilken ingen ersättning begärs för samma år enligt det stödsystem som fastställs för producenter av vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödprogram för andra fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor.

2. Den areal permanent betesmark i en region för vilken arealersättning får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basearealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997.

3. Den maximala arealersättning per hektar som får beviljas, inklusive arealersättningarna enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1255/1999, får inte överstiga

— 210 euro för kalenderåret 2000,

— 280 euro för kalenderåret 2001,

— 350 euro för kalenderåret 2002 och de därpå följande åren.

Artikel 18

Före den 1 januari 2000 skall medlemsstaterna förse kommissionen med detaljerade uppgifter om sina nationella arrangemang i fråga om beviljandet av ytterligare ersättning. Alla förändringar av dessa arrangemang skall meddelas kommissionen senast en månad efter det att de antagits.

Artikel 19

Före den 1 april 2004 skall medlemsstaterna överlämna detaljerade rapporter om genomförandet av detta avsnitt till kommissionen.

Före den 1 januari 2005 skall kommissionen utvärdera genomförandet av detta avsnitt och undersöka fördelningen av gemenskapsfonderna mellan medlemsstaterna i enlighet med vad som anges i bilaga IV, med beaktande av framför allt utvecklingen av medlemsstaternas andelar av gemenskapens nötköttsproduktion. Om så är nödvändigt skall kommissionen överlämna lämpliga förslag till rådet.

Artikel 20

Närmare föreskrifter om tillämpningen av detta avsnitt skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

AVSNITT 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 21

För att berättiga till direkta utbetalningar enligt detta kapitel skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 820/97.

Artikel 22

1. Direkta utbetalningar enligt detta kapitel, utom säsongsutjämningsbidrag, skall betalas ut så snart inspektionerna har genomförts, men tidigast den 16 oktober det kalenderår ansökan avser.

2. Utom i vederbörligen motiverade undantagsfall skall följande gälla:

- Sådana direkta utbetalningar som avses i detta kapitel skall verkställas senast den 30 juni det år som följer på det kalenderår ansökan om utbetalning avser.
- Säsongsutjämningsbidraget skall betalas ut så snart som inspektionerna har genomförts och senast den 15 oktober det kalenderår ansökan avser.

Artikel 23

1. När restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG⁽¹⁾ eller när restsubstanser av ämnen som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används illegalt upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/22/EG⁽²⁾ i ett djur från en producents nötkreatursbestånd eller när ett förbjudet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehas illegalt upptäcks på producentens företag i någon som helst form skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta avsnitt.

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får utslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 tillämpas.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 24

Beloppen av de direkta utbetalningar som anges i avsnitt 1 och 2 får ändras mot bakgrund av utvecklingen av produktion, produktivitet och marknader, i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Artikel 25

Utgifterna i samband med beviljandet av de direkta utbetalningar som anges i detta kapitel skall betraktas som interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999.

KAPITEL II

PRIVAT OCH OFFENTLIG LAGRING

Artikel 26

1. Från och med den 1 juli 2002 får beslut fattas om beviljande av stöd för privat lagring, förutsatt att det genomsnittliga marknadspris som noterats i gemenskapen, på grundval av den gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur som fastställs i förordning (EEG) nr 1208/81 (i det följande kallad gemenskapsskalan), ligger under 103 % av baspriset och troligtvis kommer att förbli därunder.

2. Baspriset skall fastställas till 2 224 euro per ton för slaktkroppar av handjur av nötkreatur av kvaliteten R3 enligt gemenskapsskalan.

3. Privat lagringsstöd får beviljas för färskt eller kylt kött av vuxna handjur av nötkreatur i form av slaktkroppar, halva slaktkroppar, kompenserade kvartsparter, framkvartsparter eller bakkvartsparter, klassificerade i enlighet med gemenskapsskalan.

4. Rådet får, när det agerar i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget,

- ändra baspriset med hänsyn till framför allt behovet av att fastställa detta pris på en nivå som bidrar till att stabilisera marknadspriserna, dock utan att detta leder till att strukturella överskott bildas i gemenskapen,

- ändra förteckningen i punkt 3 över produkter som kan bli föremål för privat lagringsstöd.

5. Tillämpningsföreskrifter skall antas för denna artikel och beslut skall fattas av kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 43, om beviljandet av stöd för privat lagring.

Artikel 27

1. Från och med den 1 juli 2002 skall offentlig intervention inledas om, under en period av två på varandra följande veckor, det genomsnittliga marknadspris i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat, som är noterat på grundval av gemenskapsskalan i förordning (EEG) 1208/81 understiger 1 560 euro per ton; i detta fall får en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött inom KN-koderna 0201 10 00 och 0201 20 20 till 0211 20 50 med ursprung inom gemenskapen köpas upp av interventionsorgan.

2. För uppköp enligt punkt 1 får endast sådana offerter godtas som avser bidragsberättigande djur och som motsvarar eller understiger det genomsnittliga marknadspris som är noterat i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat med tillägg av ett belopp som skall fastställas på grundval av objektiva kriterier.

3. Uppköpspriset och de godtagna interventionskvantiteterna skall fastställas enligt upphandlingsförfaranden och får under särskilda omständigheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av noterade genomsnittliga marknadspriser. Upphandlingsförfarandena skall garantera att alla berörda personer har lika tillgång till förfarandena. De skall inledas på grundval av specifikationer som skall fastställas med hänsyn till kommersiella strukturer när detta är nödvändigt.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 43 skall det

- fastställas uppköpsberättigande produkter, kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper,
- fastställas uppköpspriser och interventionskvantiteter som omfattas av interventionsuppköpet,
- fastställas beloppet för det tillägg som avses i punkt 2,
- antas närmare tillämpningsbestämmelser för denna artikel,
- antas eventuella övergångsbestämmelser i den omfattning som är nödvändig för genomförandet av denna ordning.

Kommissionen skall fatta beslut om

- inledning av uppköp när under två på varandra följande veckor det förhållande råder som avses i punkt 1,
- avslutning av uppköp när under minst en vecka det förhållande inte längre råder som avses i punkt 1.

Artikel 28

1. Avyttringen av de produkter som har köpts upp av interventionsorganen enligt bestämmelserna i artiklarna 27 och 47 i denna förordning samt i artiklarna 5 och 6 i förordning (EEG) nr 805/68 skall ske på ett sådant sätt att störningar på marknaden undviks och att köparna garanteras lika tillgång till varor och lika behandling.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om försäljningspriser, villkor för uttag från lager och, i förekommande fall, bearbetning av produkter som har köpts upp av interventionsorgan, skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 29

1. Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a skall en importlicens visas upp.

Vid import till gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 b och vid export från gemen-

skapen av någon av de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b kan uppvisande av en import- eller exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 32 och 33.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa föreskrifter skall särskilt avse

- a) licensernas giltighetstid,
- b) förteckningen över de produkter för vilka import- eller exportlicenser begärs enligt punkt 1 andra stycket.

Artikel 30

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 31

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 30, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör bas för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 43. Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt avse

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,
- b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 32

1. De tullkvoter för de produkter som anges i artikel 1 vilka följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget skall öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med de föreskrifter som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 43.

När det gäller den importkvot om 50 000 ton fryst kött enligt KN-nummer 0202 20 30, 0202 30 och 0206 29 91 som är avsett för bearbetning, får rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet fastställa att hela eller del av kvoten skall omfatta motsvarande kvantiteter kvalitetskött och därvid använda en omräkningsfaktor på 4,375.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- En metod som är gundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet

att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som ingåtts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

- a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,
- b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och
- c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 33

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av prisnoteringar för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa prisnoteringar och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,
- b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43. Exportbidrag får fastställas i synnerhet

- a) med regelbundna intervaller, och
- b) som tillägg och för begränsade kvantiteter även genom anbudsinfordran för de produkter för vilka ett sådant förfarande förefaller lämpligt.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas liksom bidragsbeloppet fastställas minst en gång var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

- a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser
 - priserna och tillgången på nötköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,
 - priserna på nötköttsprodukter på världsmarknaden,
- b) målen med den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, som är att säkerställa en balanserad situation och en naturlig utveckling av priserna och handeln på dessa marknader,
- c) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget,
- d) nödvändigheten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,
- e) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen av förädlade varor som exporteras till tredje land och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

5. Priserna inom gemenskapen enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

- gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,
- gällande priser vid export.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

- gällande priser på marknader i tredje länder,
- de fördelaktigaste priserna i tredje land som är bestämmelseland vid import från tredje land,
- de producentpriser som har noterats i exporterande tredje land, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,
- anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag beviljas endast efter ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

- a) för den destination som anges i licensen, eller i förekommande fall
- b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får vidtas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med förfarandet i artikel 43.

9. Exportbidrag skall utbetalas efter framläggande av bevis på att

- produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen,
- produkterna har exporterats från gemenskapen, och
- när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller

annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 3 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med förfarandet i artikel 43, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

Dessutom skall utbetalningen av exportbidrag för levande djur ske på villkor att bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om djurens välfärd iaktas, särskilt skydd av djuren under transport.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av första strecksatsen i punkt 9, och om undantag inte har beviljats i enlighet med förfarandet i artikel 43, skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och återexporteras till tredje land.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av skyldigheterna inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall exportlicensernas giltighet inte påverkas av att en referensperiod löper ut.

12. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Vad gäller punkt 9 sista stycket får tillämpningsföreskrifterna även inbegripa villkor om import till tredje land.

Artikel 34

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt får rådet, på kommissionens förslag, med kvalificerad majoritet besluta att i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordenligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana

åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 35

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.
- Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 36

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna, och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 37

Medlemsstaterna skall registrera priserna på nötkreatur samt för kött från sådana på grundval av bestämmelser som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 38

1. Om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall nödvändiga åtgärder vidtas.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 39

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittspridning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 43 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får

endast vidtas i den utsträckning och under den tid som är absolut nödvändig för att stödja den marknaden.

Artikel 40

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 41

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning. Innehållet i denna information skall fastställas enligt förfarandet i artikel 43. Föreskrifter för informationsutbytet och spridningen av informationen skall antas enligt samma förfarande.

Artikel 42

En förvaltningskommitté för nötkött (nedan kallad "kommittén") skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 43

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt

artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan.

b) Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall

— får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats,

— får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående strecksats.

Artikel 44

Kommittén får ta upp varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 45

Förordning (EG) nr 1258/1999 och de bestämmelser som har fastställts vid dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 46

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 47

1. I enlighet med bestämmelserna i denna artikel och fram till den 30 juni 2002 får sådana produkter som avses i punkt 2 med hänvisning till artikel 26.1 köpas upp av interventionsorgan i syfte att förhindra eller mildra ett omfattande prisfall.

2. Om de villkor som fastställs i punkt 3 är uppfyllda får det beslutas att interventionsorganen i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat genom öppna anbudsförfaranden skall köpa upp en eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som skall fastställas, av färskt eller kylt nötkött enligt KN-nummer 0201 10 00 och 0201 20 20 till

0201 20 50 med ursprung i gemenskapen för att garantera ett rimligt stöd till marknaden med hänsyn tagen till säsongvariationer när det gäller slakt.

Uppköpen får inte överskrida 350 000 ton per år för hela gemenskapen.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen ändra denna kvantitet.

3. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som får köpas upp får anbudsförfarandet inledas enligt förfarandet i punkt 8 när följande två villkor uppfylls under två veckor i följd i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat:

- Det genomsnittliga marknadspris inom gemenskapen som är noterat på grundval av gemenskapsskalan för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur är lägre än 84 % av interventionspriset.
- Det genomsnittliga marknadspris som är noterat på grundval av nämnda skala i en eller flera medlemsstater eller regioner i en medlemsstat är lägre än 80 % av interventionspriset.

Interventionspriset skall fastställas till:

- 3 475 euro per ton för perioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2000.
- 3 242 euro per ton för perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 juni 2001.
- 3 013 euro per ton för perioden från och med den 1 juli 2001 till och med den 30 juni 2002.

4. Anbudsförfarandet skall upphöra tills vidare för en eller flera kvaliteter eller kvalitetsgrupper om något av följande gäller:

- Båda villkoren i punkt 3 är inte längre uppfyllda under två veckor i följd.
- Interventionsuppköp är inte längre lämpligt med hänsyn till kriterierna i punkt 2.

5. Interventionen skall också inledas om genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur,

under två på varandra följande veckor faller under 78 % av interventionspriset och om det genomsnittliga marknadspriset för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kastrerade handjur, noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, i en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat faller under 60 % av interventionspriset. I detta fall skall uppköpen av de berörda kategorierna ske i de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där prisnivån ligger under denna gräns.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 6 skall alla anbud antas i samband med dessa uppköp.

De kvantiteter som har köpts upp i enlighet med denna punkt skall inte beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i punkt 2.

6. Endast de anbud som är lika med eller lägre än det genomsnittliga marknadspris som har noterats i en medlemsstat eller region i en medlemsstat jämte tillägg av ett belopp som senare skall fastställas på grundval av objektiva kriterier, får antas under den uppköpsordning som avses i punkterna 2 och 5.

7. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som kan komma i fråga för interventionsuppköp skall man enligt ett anbudsförfarande fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som kan omfattas av interventionsuppköpet; priserna och kvantiteterna får under vissa omständigheter fastställas per medlemsstat eller region i en medlemsstat på grundval av de genomsnittliga marknadspriser som har noterats. Alla som berörs skall garanteras lika tillgång till dessa anbudsförfaranden. Anbudsförfarandena skall inledas på grundval av specifikationer som i nödvändig utsträckning skall fastställas närmare med hänsyn till handelsstrukturerna.

8. I enlighet med förfarandet i artikel 43 skall det

- fastställas vilka kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper av produkter som kan komma i fråga för interventionsuppköp,
- beslutas om inledning och återupptagande av anbudsförfaranden och om tillfälligt uppehåll i anbudsförfaranden i det fall som avses i punkt 4 sista strecksatsen,
- fastställas vilka uppköpspriser och kvantiteter som skall gälla för interventionen,
- fastställas beloppet för det tillägg som anges i punkt 6,
- fastställas tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt sådana som syftar till att förhindra en nedåtgående prisspiral,

- fastställas övergångsbestämmelser i nödvändig utsträckning för att denna ordning skall kunna genomföras.

Kommissionen skall fatta beslut om

- inledning av interventionsuppköp enligt punkt 5 och om uppehåll tills vidare i dessa om något eller några av de förhållanden som anges i samma punkt inte längre gäller,
- uppehåll tills vidare i uppköp enligt punkt 4 första strecksatsen.

Artikel 48

1. Till och med den 30 juni 2002 får stöd till privat lagring av produkter enligt artikel 26.3 beviljas.
2. Tillämpningsföreskrifter för stöd till privat lagring skall antas och stöd till privat lagring skall beviljas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43.

Artikel 49

1. Förordningarna (EEG) nr 805/68, (EEG) nr 989/68, (EEG) nr 98/69 och (EEG) nr 1892/87 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 805/68 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 50

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 43 besluta om

- de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från de ordningar som föreskrivs i förordning (EEG) nr 805/68 till dem som införs genom denna förordning,
- de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen motiverade får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 51

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2000 med undantag av artikel 18 som skall tillämpas från och med denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

BILAGA I

SÄRSKILT BIDRAG

Regionala tak i medlemsstaterna som avses i artikel 4.4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grekland	143 134
Spanien	713 999
Frankrike	1 754 732 ⁽¹⁾
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Luxemburg	18 962
Nederländerna	157 932
Österrike	423 400
Portugal	175 075 ⁽²⁾
Finland	250 000
Sverige	250 000
Förenade kungariket	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen (EGT L 356, 24.12.1991, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 (EGT L 267, 9.11.1995, s. 1).

⁽²⁾ Med undantag av det extensifieringsprogram som avses i rådets förordning (EG) nr 1017/94 av den 26 april 1994 om omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning (EGT L 112, 3.5.1994, s. 2). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 (EGT L 144, 28.6.1995, s. 4).

⁽³⁾ Detta tak skall tillfälligt ökas med 100 000 djur till 1 519 811 djur till dess att levande djur som är yngre än 6 månader får exporteras.

BILAGA II

AM- OCH DIKOBIDRAG

Nationella tak som avses i artikel 7.2 och som är tillämpliga från och med den 1 januari 2000

Belgien	394 253
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Grekland	138 005
Spanien	1 441 539
Frankrike ⁽¹⁾	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Luxemburg	18 537
Nederländerna	63 236
Österrike	325 000
Portugal ⁽²⁾	277 539
Finland	55 000
Sverige	155 000
Förenade kungariket	1 699 511

⁽¹⁾ Med undantag av det särskilda tak som fastställs i artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 3763/91.

⁽²⁾ Med undantag av den särskilda reserv som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EG) nr 1017/94.

BILAGA III

Omräkningstabell för djurenheter (DE) som avses i artiklarna 12 och 13

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6 och 24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

BILAGA IV

YTTERLIGARE BETALNINGAR

Totala belopp som avses i artikel 14

(miljoner euro)

	2000	2001	2002 och därpå följande år
Belgien	13,1	26,3	39,4
Danmark	3,9	7,9	11,8
Tyskland	29,5	58,9	88,4
Grekland	1,3	2,5	3,8
Spanien	11,0	22,1	33,1
Frankrike	31,1	62,3	93,4
Irland	10,5	20,9	31,4
Italien	21,9	43,7	65,6
Luxemburg	1,1	2,3	3,4
Nederländerna	8,4	16,9	25,3
Österrike	4,0	8,0	12,0
Portugal	2,1	4,1	6,2
Finland	2,1	4,1	6,2
Sverige	3,1	6,1	9,2
Förenade kungariket	21,3	42,5	63,8

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a första och andra strecksatsen	Artikel 3 a och b
Artikel 4b.1	Artikel 4.1
Artikel 4b.2 första stycket	Artikel 4.2
Artikel 4b.2 andra stycket	Artikel 4.3 a
Artikel 4b.3 tredje stycket punkt a	Artikel 3 c
Artikel 4b.3a	—
Artikel 4b.4	—
Artikel 4b.5	Artikel 4.6
Artikel 4b.7a	—
Artikel 4b.8	Artikel 4.8
Artikel 4c.1 andra stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.1 tredje stycket	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 4c.2 andra stycket	Artikel 5.2
Artikel 4c.2 tredje stycket	Artikel 5.4
Artikel 4c.3 tredje stycket	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4c.4	Artikel 5.5
Artikel 4d.1 första meningen	Artikel 6.1 första meningen
Artikel 4d.1a	—
Artikel 4d.2 första meningen	Artikel 6.3
Artikel 4d.3a	—
Artikel 4d.5	Artikel 6.2 a
Artikel 4d.6 första stycket	Artikel 6.2 b första meningen
Artikel 4d.6 andra till fjärde stycket	—
Artikel 4d.6 femte stycket	Artikel 6.2 andra stycket
Artikel 4d. 8 andra strecksatsen	Artikel 6.7
Artikel 4e.1 första stycket första meningen	Artikel 8.4 första stycket
Artikel 4e.1 första stycket andra meningen	Artikel 8.4 andra stycket andra strecksatsen
Artikel 4e.1 andra stycket	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 4e.2	Artikel 8.2
Artikel 4e.3	Artikel 8.3
Artikel 4e.4	—
Artikel 4e.5	Artikel 8.4 andra stycket första stycket och första strecksatsen
Artikel 4f.4 första och andra strecksatsen	Artikel 9.4 första och andra stycket

Förordning (EEG) nr 805/68	Denna förordning
Artikel 4g.3	Artikel 12.2
Artikel 4g.4a	—
Artikel 4g.5	Artikel 12.3
Artikel 4i	—
Artikel 4j.1–4j.3	Artikel 23.1–23.3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 25
Artikel 5	—
Artikel 6.1	Artikel 47.2
Artikel 6.2	Artikel 47.3
Artikel 6.3	Artikel 47.4
Artikel 6.4	Artikel 47.5
Artikel 6.5	Artikel 47.6
Artikel 6.6	Artikel 47.7
Artikel 6.7	Artikel 47.8
Artikel 6a	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 48
Artikel 9	Artikel 29
Artikel 10	Artikel 30
Artikel 11	Artikel 31
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 32.1 andra stycket
Artikel 12.2–12.4	Artikel 32.2–32.4
Artikel 13.1–13.3	Artikel 33.1–33.3
Artikel 13.4 första och andra stycket	Artikel 33.4 första och andra stycket
Artikel 13.5–13.12	Artikel 33.5–33.12
Artikel 14	Artikel 34
Artikel 15	Artikel 35
Artikel 16	Artikel 36
Artikel 22	—
Artikel 22a.1	Artikel 38.1
Artikel 22a.2	—
Artikel 22a.3	Artikel 38.2
Artikel 23	Artikel 39
Artikel 24	Artikel 40
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26.1	Artikel 42
Artikel 26.2	—
Artikel 27	Artikel 43
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 45
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 46
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Bilaga	—
Bilaga II	—

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1255/1999

av 17 maj 1999

om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras med en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter; en sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.
2. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå de mål som anges i artikel 33 i fördraget. För att uppnå marknadsstabilitet inom mjölksektorn och tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard är det nödvändigt att interventionsorganen på grundval av ett

enhetligt prissystem får vidta interventionsåtgärder på marknaden, bland annat genom att köpa upp smör och skummjörkspulver samt genom att bevilja stöd för privat lagring av dessa produkter. Dessa åtgärder skall emellertid vara standardiserade för att inte hindra de berörda produkternas fria rörlighet inom gemenskapen.

3. Genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽⁶⁾ infördes en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter för att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och de därmed sammanhängande strukturella överskotten. Detta system kommer att tillämpas under ytterligare åtta på varandra följande tolv månadersperioder som börjar löpa den 1 april 2000.
4. För att stimulera konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter i gemenskapen och förbättra dessa produkters konkurrenskraft på de internationella marknaderna bör marknadsstödet minskas, främst genom en gradvis sänkning av riktpiserna och interventionspriserna för smör och skummjörkspulver med början den 1 juli 2005.
5. Ett interventionssystem för smör bör innebära att produktens konkurrensläge på marknaden bibehålls och att lagringen blir så effektiv som möjligt. De kvalitetskrav som smör skall uppfylla är en avgörande faktor för att uppnå dessa mål. Interventionsköp bör ske när detta krävs för att upprätthålla marknadsstabiliteten med hänsyn till marknadspriset på smör i medlemsstaterna och bör ske genom anbudsinfördran.
6. Stöd för privat lagring av smör bör uteslutande beviljas för smör framställt från grädde och mjölk med ursprung i gemenskapen; sådant stöd bör beviljas endast under förutsättning att de nationella kvalitetsklasserna anges.

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 38.

⁽²⁾ Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 203.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1256/1999 (se sidan 73 i detta nummer av EGT).

7. Förutom interventionsköp av smör och färsk grädde krävs andra interventionsåtgärder för att ge så god avkastning som möjligt på mjölkproteinerna och för att stödja priserna på produkter som är särskilt viktiga för producentpriserna på mjölk. Dessa åtgärder bör vara att köpa upp skummjörkspulver och bevilja stöd för privat lagring av denna produkt. Det normala interventionsköpet av skummjörkspulver får dock avbrytas när en viss kvantitet har köpts in och får ersättas av inköp genom anbudsinfördran.
8. För att undvika snedvridning mellan de aktörer som bjuder ut varor för offentlig intervention och för att främja en god förvaltning av gemenskapsmedlen är det lämpligt att fastställa ett minimikrav vad gäller proteinhalten i skummjörkspulver som köps upp vid intervention. Denna halt bör fastställas med hänsyn till handelsbruket och på så sätt att den inte får funktionen av kriterium som utesluter vissa aktörer från intervention.
9. För att främja marknadsbalansen på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och för att stabilisera marknadspriserna på dessa produkter bör det vidtas kompletterande åtgärder som ökar möjligheten att avyttra mjölkprodukter. Dessa åtgärder bör omfatta dels beviljande av stöd för privat lagring av vissa typer av ost, dels beviljande av stöd för försäljning av vissa mjölkprodukter för särskilda användningsområden och bestämmelseorter.
10. För att ytterligare främja konsumtionen av mjölk bland yngre bör bestämmelser fastställas som gör det möjligt för gemenskapen att bidra med en del av kostnaden för stöd för leveranser av mjölk till skolelever.
11. På grund av minskningen av marknadsstödet inom mjölksektorn bör åtgärder för inkomststöd till mjölkproducenter införas. Detta stöd bör vara i form av ett mjölkbidrag vars utveckling bör följa den gradvisa minskningen av marknadsstödet. Detta individuella inkomststöd bör beräknas på grundval av de berörda producenternas individuella referenskvantiteter. För att garantera att systemet tillämpas på rätt sätt bör hänsyn tas till gemenskapens multilaterala åtaganden, och för budgetkontrollens skull bör bestämmelser fastställas för att hålla summan av inkomststödet på samma nivå som medlemsstaternas totala referenskvantiteter vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft.
12. Villkoren för mjölkproduktion och inkomstsituationen för producenterna varierar kraftigt mellan olika produktionsområden i gemenskapen. En ordning på gemenskapsnivå med enhetliga mjölkbidrag till alla producenter skulle vara alltför stel för att motsvara de varierande behov som följer av skillnaderna i struktur och naturliga förutsättningar. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsutbetalningar som skall fastställas och verkställas av medlemsstaterna inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier. Dessa belopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras totala referenskvantitet för mjölk. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare ersättning leder till diskriminering och att se till att full hänsyn tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna förbinder sig att använda sin diskretionära behörighet enbart på grundval av objektiva kriterier, att säkerställa en jämlik behandling och att undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren. Det är lämpligt att fastställa andra tänkbara former av ytterligare ersättning. Dessa former bör vara tilläggsbidrag samt arealersättning.
13. Tilläggsbidrag bör beviljas utöver de mjölkbidrag som beviljats per ton tillgängliga bidragsreferenskvantiteter. Det är också nödvändigt att begränsa det totala bidragsbelopp som kan beviljas per bidragsbelopp och år.
14. Ytterligare arealersättning bör endast beviljas för permanent betesmark för vilken ingen annan typ av marknadsstödjande åtgärder från gemenskapens sida har beviljats. Arealersättningen bör tillämpas inom ramen för de regionala basarealer för permanent betesmark som skall fastställas av medlemsstaterna i enlighet med historiska referensuppgifter. Den högsta arealersättning som kan beviljas per hektar, inbegripet ytterligare arealersättning enligt den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, bör vara jämförbar med det genomsnittliga stödet per hektar enligt systemet med stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor.

15. För att önskad ekonomisk effekt skall uppnås måste de direkta utbetalningarna beviljas inom vissa tidsfrister.
16. Om det enligt gemenskapslagstiftningen skulle bli förbjudet att ge mjölkkor bovint somatropin bör kommissionen fastställa sanktioner motsvarande dem som föreskrivs enligt den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött vad gäller vissa ämnen vars användning är förbjuden vid nötköttsproduktion.
17. Upprättandet av en inre marknad för gemenskapen för mjölk och mjölkprodukter innebär att ett enhetligt system införs för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som inbegriper importtullar och exportbidrag bör, utöver interventionssystemet, i princip stabilisera gemenskapsmarknaden. Detta handelssystem bör vila på åtagandena inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna inom Uruguayrundan.
18. För att övervaka volymen mjölk och mjölkprodukter i handeln med tredje land bör det föreskrivas ett system med import- och exportlicenser för vissa produkter, vilket inbegriper att en säkerhet ställs för att garantera att de transaktioner för vilka licenser utfärdas verkligen genomförs.
19. För att förebygga eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som skulle kunna bli följden av att vissa jordbruksprodukter importerar bör en tilläggsimporttull betalas vid import av en eller flera sådana produkter, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
20. Kommissionen bör, på vissa villkor, bemyndigas att öppna och förvalta tullkvoter som är resultatet av internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller andra rådsakter. Kommissionen bör även ha motsvarande befogenheter för vissa tullkvoter som har öppnats av tredje land.
21. Ett bidrag för export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden och som faller inom WTO-avtalet om jordbruk⁽¹⁾, skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella handeln med mjölk och mjölkprodukter. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvalitet och värde.
22. Efterlevnad av begränsningen med avseende på värde bör säkras när bidragen fastställs genom att utbetalningen övervakas enligt de regler som berör Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Övervakningen kan förenklas genom att bidragen måste fastställas i förväg medan det, när det gäller differentierade bidrag, ges möjligheter att ändra den specificerade bestämmelseort inom ett geografiskt område som omfattas av en enda bidragsnivå. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, med ett i förväg fastställt tak för det belopp som tillämpas för bestämmelseorten.
23. För att se till att kvantitetsbegränsningarna efterlevs krävs det att ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem införs. I detta syfte bör beviljandet av bidragen knytas till en exportlicens. Bidrag bör beviljas inom de tillgängliga begränsningarna beroende på den särskilda situationen för varje berörd produkt. Undantag från den regeln bör tillåtas enbart för de bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga II till fördraget, för vilka inga kvantitetsbegränsningar gäller, och när det gäller livsmedelsbiståndsprogram, som inte omfattas av några begränsningar. De kvantiteter som exporteras med bidrag under de regleringsår som anges i WTO-avtalet om jordbruk bör övervakas på grundval av exportlicenser som utfärdas för varje regleringsår.
24. Utöver detta system bör det i den utsträckning som krävs för att systemet skall fungera tillfredsställande finnas möjlighet att reglera användningen av systemet för aktiv förädling eller, om marknadssituationen så kräver, förbjuda dem.
25. En möjlighet bör föreskrivas att vidta åtgärder om en kraftig ökning eller sänkning av priserna stör eller hotar att störa gemenskapsmarknaden.
26. Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa

(1) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

sig vara otillräcklig. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de åtaganden som följer av relevanta WTO-avtal.

27. Begränsningar av den fria rörligheten på grund av åtgärder som är avsedda att förhindra att djursjukdomar sprids kan medföra svårigheter på marknaderna i en eller flera medlemsstater. Undantagsåtgärder för att stödja marknaden bör införas för att råda bot på sådana situationer.

28. Upprättandet av en inre marknad skulle äventyras om vissa stöd beviljades. Därför bör de bestämmelser i fördraget, som gör det möjligt att utvärdera det stöd som beviljas av medlemsstaterna och att förbjuda det stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden, tillämpas på den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter.

29. I takt med att den gemensamma marknaden för mjölk och mjölkprodukter utvecklas bör medlemsstaterna och kommissionen förse varandra med den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.

30. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att inom en förvaltningskommitté upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

31. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena enligt denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾.

32. Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör samtidigt och

på lämpligt sätt ta samtidig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

33. Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽²⁾, har ändrats flera gånger. På grund av att texterna är många och komplicerade, och att de är spridda i flera nummer av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, är de svåra att använda och saknar därmed den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. De bör därför konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda förordning (EEG) nr 804/68 bör upphöra att gälla. De centrala reglerna i rådets förordningar (EEG) nr 986/68⁽³⁾, (EEG) nr 987/68⁽⁴⁾, (EEG) nr 508/71⁽⁵⁾, (EEG) nr 1422/78⁽⁶⁾, (EEG) nr 1723/81⁽⁷⁾, (EEG) nr 2990/82⁽⁸⁾, (EEG) nr 1842/83⁽⁹⁾, (EEG) nr 865/84⁽¹⁰⁾ och (EEG) nr 777/87⁽¹¹⁾ har införts i den här förordningen och bör därför upphöra att gälla.

34. Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 804/68 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen kunna anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽²⁾ EGT L 148, 27.6.1968, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 21).

⁽³⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/95 (EGT L 174, 26.7.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1435/90 (EGT L 138, 31.5.1990, s. 8).

⁽⁵⁾ EGT L 58, 11.3.1971, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 171, 28.6.1978, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT L 172, 30.6.1981, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 863/84 (EGT L 90, 1.4.1984, s. 23).

⁽⁸⁾ EGT L 314, 10.11.1982, s. 26. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2442/96 (EGT L 333, 21.12.1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EGT L 183, 7.7.1983, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1958/97 (EGT L 277, 10.10.1997, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EGT L 90, 1.4.1984, s. 25.

⁽¹¹⁾ EGT L 78, 20.3.1987, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1634/91 (EGT L 150, 15.6.1991, s. 26).

⁽¹⁾ Se sidan 103 i detta nummer av EGT.

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 0401	Mjölk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
b) 0402	Mjölk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
c) 0403 10 11 -39	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, varken smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90 11 -69	
d) 0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
e) ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men högst 80 viktprocent
f) 0406	Ost och ostmassa
g) 1702 19 00	Mjölksocker och lösningar av mjölksocker utan tillsats av aromämnen eller färgämnen, innehållande minst 99 viktprocent laktos uttrycks som vattenfri laktos i torrsubstansen
h) 2106 90 51	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar av laktos
h) 2106 90 51	
i) ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur: — Beredningar och foder som innehåller produkter för vilka denna förordning skall tillämpas, direkt eller genom rådets förordning (EEG) nr 2730/75 ⁽¹⁾ , med undantag av beredningar och foder för vilka rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽²⁾ skall tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 281, 1.11.1975, s. 20. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2931/95 (EGT L 307, 20.12.1995, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 923/96 (EGT L 126, 24.5.1996, s. 37).

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

KAPITEL I

— 311,79 för perioden den 1 juli 2005–30 juni 2006.

Priser

— 295,38 för perioden den 1 juli 2006–30 juni 2007.

Artikel 2

— 278,97 från och med den 1 juli 2007.

Regleringsåret för mjölk för alla produkter som anges i artikel 1 skall böra löpa den 1 juli och sluta den 30 juni följande år.

b) för skummjörkspulver:

— 205,52 för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2005.

Artikel 3

— 195,24 för perioden den 1 juli 2005–30 juni 2006.

1. Riktpriset uttryckt i euro per 100 kg för mjölk som innehåller 3,7 % fett, fritt levererad till mejerier, skall för gemenskapen fastställas till följande:

— 184,97 för perioden den 1 juli 2006–30 juni 2007.

— 30,98 för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2005.

— 174,69 från och med den 1 juli 2007.

— 29,23 för perioden den 1 juli 2005–30 juni 2006.

2. Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget ändra interventionspriserna.

— 27,47 för perioden den 1 juli 2006–30 juni 2007.

Artikel 5

— 25,72 från och med den 1 juli 2007.

Prissystemet skall fastställas utan att detta påverkar tillämpningen av systemet med tilläggsavgifter.

Riktpriset skall anses vara det pris som avses att uppnås för all mjölk som säljs av producenterna på gemenskapsmarknaden och de externa marknaderna.

KAPITEL II

2. Rådet får i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget ändra riktpriset.

Interventionssystem

Artikel 4

Artikel 6

1. Interventionspriset uttryckt i euro per 100 kg skall för gemenskapen fastställas till följande

1. Om marknadspriserna på smör i en eller flera medlemsstater sjunker till en nivå som är lägre än 92 % av interventionspriset under en representativ period skall interventionsorganens inköp i de berörda medlemsstaterna genomföras genom anbudsinfordran på grundval av specifikationer som skall fastställas.

a) för smör:

— 328,20 för perioden den 1 juli 2000–30 juni 2005.

Det inköpspris som kommissionen fastställer skall inte vara lägre än 90 % av interventionspriset.

Om marknadspriserna i de berörda medlemsstaterna uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset under en representativ period skall inköpen genom anbudsinfordran avbrytas.

2. Interventionsorganen får enligt punkt 1 endast köpa upp smör som direkt och uteslutande är framställt av pastöriserad grädde i ett godkänt företag i gemenskapen och

a) som

- har en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,
- vid uppköpstillfället har en högsta ålder som skall fastställas,
- uppfyller villkor som skall fastställas vad avser lägsta kvantitet och förpackning,

b) som uppfyller vissa krav som skall fastställas i fråga om bl.a.

- hållbarhet, ytterligare krav får fastställas av interventionsorganen,
- innehåll av fria fettsyror,
- peroxidtal,
- mikrobiologisk kvalitet,
- organoleptiska egenskaper (utseende, konsistens, smak och lukt).

Nationella kvalitetsklasser som skall fastställas av medlemsstaterna får anges på förpackningen för smör som uppfyller nationella kvalitetskrav.

Interventionsorganet skall bära transportkostnaderna till ett fast belopp, enligt villkor som skall fastställas, om smöret levereras till ett fryshus som är beläget längre bort än ett visst avstånd, som skall fastställas, från den plats där smöret lagrades.

3. Stöd till privat lagring skall beviljas för

- grädde,
- osaltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen med en lägsta smörfetthalt av 82 viktprocent och en högsta vattenhalt av 16 viktprocent,

- saltat smör som är framställt av grädde eller mjölk i ett godkänt företag i gemenskapen med en lägsta smörfetthalt av 80 viktprocent, en högsta vattenhalt av 16 viktprocent och en högsta salthalt av 2 viktprocent.

Smöret skall vara klassificerat enligt nationella kvalitetsklasser som skall fastställas och skall vara märkt på motsvarande sätt.

Stödet skall fastställas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av priserna på färskt smör och lagrat smör. Om marknaden vid utlagringen har utvecklats ogynnsamt, och denna utveckling inte kunde förutses vid tiden för inlagringen, får stödet ökas.

Stöd till privat lagring skall beviljas på villkor att interventionsorganet i den medlemsstat på vars territorium den grädde eller det smör som berättigar till stöd är lagrat ingår ett lagringskontrakt enligt villkor som skall fastställas.

Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet grädde eller smör som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

4. Smör som köpts upp av interventionsorganen skall avyttras till ett minimipris och enligt sådana villkor som skall fastställas, så att marknadsbalansen inte äventyras och att köparna får lika behandling och lika tillgång till det smör som säljs. Om det smör som säljs är avsett för export, får särskilda villkor fastställas för att säkerställa att produktens bestämmelseort inte ändras och för att ta hänsyn till de särskilda kraven i samband med sådan försäljning.

Särskilda åtgärder får vidtas för smör som hålls i offentliga lager och som under ett regleringsår för mjölk inte kan saluföras på normala villkor. I den mån det är motiverat med hänsyn till arten av dessa åtgärder, skall särskilda åtgärder även vidtas så att de produkter för vilka det stöd som avses i punkt 3 utbetalas förblir säljbara.

5. Interventionssystemet skall tillämpas på ett sådant sätt att

- smöret behåller sin konkurrenskraft på marknaden,
- den ursprungliga smörkvaliteten i möjligaste mån bevaras,

— lagerhållningen sköts så rationellt som möjligt.

6. I denna artikel avses med

— *mjolk*: kommjolk som producerats i gemenskapen,

— *grädde*: grädde som direkt och uteslutande är framställd av mjolk.

Artikel 7

1. Enligt villkor som skall fastställas skall det interventionsorgan som utsetts av varje medlemsstat till interventionspris köpa upp skummjölkspulver av högsta kvalitet som framställts genom spraytorkning och som, i ett företag som är godkänt av gemenskapen, direkt och uteslutande har framställts av skummjolk, som erbjuds interventionsorganet under perioden den 1 mars–31 augusti och som

— har en lägsta proteinhalt på 35,6 % av fettfri torrsubstans,

— med avseende på hållbarhet uppfyller vissa krav som skall fastställas, och

— med avseende på lägsta kvantitet och förpackning uppfyller vissa villkor som skall fastställas.

Interventionsorganen skall emellertid även köpa upp skummjölkspulver med en proteinhalt på minst 31,4 % men lägre än 35,6 %, av fettfri torrsubstans, under förutsättning att de övriga villkoren i första stycket är uppfyllda. I sådana fall skall uppköpspriset motsvara interventionspriset minskat med 1,75 % för varje procentenhet med vilken halten på 35,6 % underskrids.

Interventionspriset skall vara det pris som gäller den dag skummjölkspulvret tillverkas och skall tillämpas på skummjölkspulver som levereras till den lagerlokal som utsetts av interventionsorganet. Interventionsorganet skall bära transportkostnaderna till ett fast belopp, enligt villkor som skall fastställas, om skummjölkspulvret levereras till en lagerlokal som är belägen längre bort än ett visst avstånd, som skall fastställas, från den plats där skummjölkspulvret lagrades.

Skummjölkspulvret får endast lagras i lagerlokaler som uppfyller vissa villkor som skall fastställas.

2. Kommissionen får tillfälligt upphöra med inköpen av skummjölkspulver enligt punkt 1 så snart de kvantiteter som erbjuds för interventionsköp under perioden den 1 mars–31 augusti varje år överstiger 109 000 ton.

Interventionsorganen får i detta fall göra inköp genom öppen stående anbudsinfordran på grundval av specifikationer som skall fastställas.

3. Stöd får beviljas till privat lagring av skummjölkspulver av högsta kvalitet som direkt och uteslutande är framställt av skummjolk i ett företag som är godkänt av gemenskapen, särskilt om pris- och lagerutvecklingen för denna produkt visar en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring. För att berättiga till stöd skall skummjölkspulvret uppfylla vissa villkor som skall fastställas.

Stödbeloppet skall bestämmas med hänsyn till lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av priserna på skummjölkspulver.

Stöd till privat lagring skall beviljas på villkor att interventionsorganet i den medlemsstat på vars territorium det skummjölkspulver som berättigar till stöd är lagrat ingår ett lagringskontrakt enligt villkor som skall fastställas. Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet skummjölkspulver som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

4. Skummjölkspulver som köpts upp av interventionsorganen skall avyttras till ett minimipris och enligt sådana villkor som skall fastställas, att marknadsbalansen inte äventyras och att köparna får lika behandling och lika tillgång till det skummjölkspulver som säljs.

Om det skummjölkspulver som säljs är avsett för export, får särskilda villkor fastställas för att säkerställa att produktens bestämmelseort inte ändras och för att ta hänsyn till de särskilda kraven i samband med sådan försäljning.

Särskilda åtgärder får vidtas för skummjölkspulver som hålls i offentliga lager och som under ett regleringsår för mjolk inte kan saluföras på normala villkor.

5. I denna artikel avses med *skummjolk*: skummjolk som direkt och uteslutande har framställts av kommjolk som har producerats i gemenskapen

Artikel 8

1. På villkor som skall fastställas skall stöd beviljas för privat lagring av

- a) osten Grana Padano som är minst nio månader gammal,
- b) osten Parmigiano Reggiano som är minst femton månader gammal,
- c) osten Provolone som är minst tre månader gammal,

om nämnda ostar uppfyller vissa normer.

2. Stödbeloppet i samband med privat lagring skall fastställas med beaktande av lagringskostnaderna och den sannolika utvecklingen av marknadspriserna.

3. De åtgärder som fastställs enligt punkt 1 skall vidtas av det investeringsorgan som har utsetts av den medlemsstat där nämnda ostar är framställda och får märkas med ursprungsbeteckningen.

En förutsättning för beviljande av stöd för privat lagring är att ett lagringskontrakt har ingåtts med interventionsorganet. Kontraktet skall upprättas på vissa villkor, som skall fastställas.

Om det blir nödvändigt till följd av marknadssituationen får kommissionen besluta att interventionsorganet åter får släppa ut en del av eller hela den kvantitet ost som är lagrad på marknaden.

Artikel 9

1. Stöd för privat lagring får beviljas för lagringsbeständig ost och ost som är tillverkad av får- och/eller getmjölk och som kräver minst 6 månaders lagring om prisutvecklingen och lagringssituationen för dessa ostar visar en allvarlig obalans på marknaden som kan elimineras eller minskas genom säsongslagring.

2. Stödbeloppet skall bestämmas med hänsyn till lagringskostnaderna och den balans som skall upprätthållas mellan ostar för vilka stöd beviljas och andra marknadsförda ostar.

3. Om det är nödvändigt på grund av marknadssituationen får kommissionen besluta om att åter släppa ut en del av eller hela den kvantitet ost som omfattas av kontrakt om privat lagring på marknaden.

4. Om nivån på marknadspriserna för de ostar som lagras är högre när lagringskontrakten löper ut än när kontrakten undertecknades får ett beslut fattas om att justera stödbeloppet i enlighet med detta.

Artikel 10

Enligt förfarandet i artikel 42 skall följande fastställas:

- a) Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel, särskilt de för fastställandet av marknadspriserna för smör.
- b) De stödbelopp för privat lagring som avses i detta kapitel.
- c) Andra åtgärder och åtgärder som kommissionen får anta enligt detta kapitel.

KAPITEL III

Saluföringsåtgärder

Artikel 11

1. Stöd skall beviljas för skummjolk och skummjölkspulver avsett att användas som foder, om dessa produkter uppfyller vissa normer.

Vid tillämpningen av denna artikel skall kärnmjolk och kärnmjölkspulver betraktas som skummjolk och skummjölkspulver.

2. Stödbeloppen skall fastställas med hänsyn till

- interventionspriset för skummjölkspulver,
- utvecklingen av tillgången på skummjolk och skummjölkspulver samt utvecklingen av deras användning som foder,
- utvecklingen av priset på kalvar,
- utvecklingen av marknadspriserna för konkurrerande proteinkällor jämfört med skummjölkspulver.

Artikel 12

1. På de villkor som fastställts i enlighet med punkt 2 skall stöd beviljas för skummjolk som producerats i gemenskapen och förädlats till kasein och kaseinater, om sådan mjölk och det framställda kaseinet eller kaseinaterna uppfyller vissa normer.

2. Stödet kan variera beroende på om skummjölken förädlas till kasein eller kaseinater och beroende på dessa produkters kvalitet.

Stödbeloppet skall fastställas med hänsyn till

- interventionspriset för skummjörkspulver eller marknadspriset för skummjörkspulver av högsta kvalitet som framställts genom spraytorkning, om detta är högre än interventionspriset,
- marknadspriserna för kasein och kaseinater i gemenskapen och på världsmarknaden.

Artikel 13

1. Om överskott av mjörkprodukter uppstår, eller sannolikt kommer att uppstå, får kommissionen besluta att stöd skall beviljas för att möjliggöra försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör till lägre priser

- a) till ideella institutioner och organisationer,
- b) till militärstyrkor och enheter med likvärdig status i medlemsstaterna,
- c) till producenter av bakverk och glass,
- d) till producenter av andra livsmedel som skall fastställas,
- e) till direktkonsumtion av koncentrerat smör.

Artikel 14

1. Gemenskapsstöd skall beviljas för leveranser till skolelever av vissa förädlade mjörkprodukter med KN-nummer 0401, 0403, 0404 90 och 0406 eller KN-nummer 2202 90.

2. Utöver gemenskapsstöd får medlemsstaterna bevilja nationellt stöd för leveranser till skolelever av sådana produkter som anges i punkt 1.

3. För helmjörk skall gemenskapsstödet motsvara 95 % av riktpriiset för mjörk. För andra mjörkprodukter skall stödbeloppet fastställas med hänsyn till produkternas innehåll av mjörkbeståndsdelar.

4. Det stöd som avses i punkt 1 skall beviljas för högst 0,25 l mjörkekvivalent per elev och dag.

Artikel 15

Enligt förfarandet i artikel 42 skall följande fastställas:

- a) Tillämpningsreglerna för detta kapitel, särskilt villkoren för tillämpningen av det stöd som föreskrivs i denna.
- b) De stödbelopp som anges i detta kapitel.
- c) Den produktförteckning som avses i artikel 13 d och i artikel 14.1.
- d) Andra beslut och åtgärder som kommissionen får anta enligt detta kapitel.

KAPITEL IV

Direkta utbetalningar*Artikel 16*

1. Producenterna skall ha rätt till ett mjörkbidrag. Det skall beviljas per kalenderår, per företag och per ton bidragsberättigad individuell referenskvantitet som finns tillgänglig på företaget.

2. Bidragsbeloppet per ton bidragsberättigad individuell referenskvantitet skall fastställas till

— 5,75 euro för kalenderåret 2005,

— 11,49 euro för kalenderåret 2006,

— 17,24 euro för kalenderåret 2007 och efterföljande kalenderår.

3. Den bidragsberättigade individuella referenskvantiteten skall vara lika stor som den individuella referenskvantiteten för mjölk som finns tillgänglig på företaget den 31 mars det berörda kalenderåret utan att det påverkar de minskningar som uppstår på grund av tillämpningen av andra stycket. De individuella referenskvantiteter som tillfälligt har upplåtits enligt artikel 6 i förordning (EEG) nr 3950/92 den 31 mars det berörda kalenderåret skall anses finnas tillgängliga på det företag för vilken upplåtelsen har godkänts för det kalenderåret.

Om summan av alla individuella referenskvantiteter i en medlemsstat den 31 mars ett kalenderår överstiger summan av motsvarande totala kvantiteter som har fastställts för medlemsstaten i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3950/92 för tolv månadersperioden 1999/2000, skall den berörda medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet därmed minska det totala antalet bidragsberättigade individuella referenskvantiteter på sitt territorium för kalenderåret i fråga.

4. I detta kapitel skall de definitioner för beteckningarna *producent* och *företag* som anges i artikel 9 i förordning (EEG) nr 3950/92 gälla.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall årsvis göra ytterligare utbetalningar till producenter inom sitt territorium som sammanlagt skall uppgå till de belopp som anges i bilaga I. Dessa utbetalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier vilket särskilt innefattar specifika produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att producenterna behandlas lika och att marknadsbalansen och konkurrensvillkoren inte störs. Dessa utbetalningar får inte vara kopplade till marknadsprisernas variation.

2. Ytterligare utbetalningar får göras i form av tilläggsbidrag (artikel 18) och/eller arealersättning (artikel 19).

Artikel 18

1. Tilläggsbidrag får endast beviljas som ett tilläggsbelopp per bidragsbelopp enligt artikel 16.2.

2. Det sammanlagda beloppet för mjölkbidrag och tilläggsbidrag som kan beviljas per bidragsbelopp och ton bidragsberättigad individuell referenskvantitet skall inte överstiga

— 13,9 euro per ton för kalenderåret 2005,

— 27,8 euro per ton för kalenderåret 2006,

— 41,7 euro per ton för kalenderåret 2007 och efterföljande kalenderår.

Artikel 19

1. Arealersättning skall beviljas per hektar för permanent betesmark.

a) som finns tillgänglig för producenten under det berörda kalenderåret,

b) som inte används för att uppfylla de särskilda krav på djurtäthet som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, och

c) för vilken inga utbetalningar begärs för samma år enligt det stödsystem som har fastställts för producenter av vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder och under gemenskapens stödsystem för andra permanenta grödor eller trädgårdsväxter.

Arealen permanent betesmark i en region där arealersättning får beviljas skall inte överstiga den relevanta regionala basarealen.

2. De regionala basarealerna skall fastställas av medlemsstaterna enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1254/1999.

3. Det maximala beloppet per hektar som får beviljas i arealersättning, inbegripet arealersättning enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall inte överstiga 350 euro för kalenderåret 2005 och efterföljande kalenderår.

Artikel 20

1. Före den 1 januari 2005 skall medlemsstaterna lämna kommissionen utförlig information om sina nationella arrangemang för beviljandet av ytterligare utbetalningar. Alla ändringar av dessa arrangemang skall anmälas till kommissionen inom en månad från det att de har antagits.

2. Före den 1 april 2007 skall medlemsstaterna överlämna utförliga rapporter till kommissionen om genomförandet av artiklarna 17, 18 och 19.

⁽¹⁾ Se sidan 21 i detta nummer av EGT.

Före den 1 januari 2008 skall kommissionen utvärdera genomförandet av artiklarna 17, 18 och 19 och granska fördelningen av gemenskapsmedel mellan medlemsstaterna enligt bilaga I. Om så är nödvändigt skall kommissionen föreslå rådet lämpliga åtgärder.

Artikel 21

I detta kapitel skall direkta utbetalningar göras, efter det att ersättningsrätten har kontrollerats, från och med den 16 oktober det berörda kalenderåret och senast den 30 juni påföljande år, utom i berättigade undantagsfall.

Artikel 22

Beloppen för direkta utbetalningar i detta kapitel får ändras med hänsyn till utvecklingen av produktionen, produktiviteten och marknaden enligt förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Artikel 23

Där det inte genom eller på grundval av gemenskapslagstiftningen är tillåtet att ge mjölkkor bovint somatropin eller om jordbruksföretagens tillgång till detta ämne regleras på annat sätt, skall kommissionen enligt förfarandet i artikel 42 anta bestämmelser som skall motsvara dem som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 24

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42.

Artikel 25

De utgifter som uppstår genom att direkt utbetalning enligt detta kapitel beviljas skall anses avse interventionsåtgärder enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1254/1999.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 26

1. Import till gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1 skall endast ske mot uppvisande av en importlicens. För export från gemenskapen av någon av dessa produkter får en exportlicens krävas.

2. Medlemsstater skall utfärda licenser till en sökande oavsett dennes etableringsort i gemenskapen och utan att detta påverkar de åtgärder som gäller tillämpningen av artiklarna 29, 30 och 31.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerats eller exporterats under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

3. Enligt förfarandet i artikel 42 skall följande fastställas av kommissionen:

- Förteckningen över produkter för vilka exportlicens krävs.
- Licensernas giltighetstid.
- Övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 27

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 28

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden

av import av vissa av de produkter som anges i artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som avses i artikel 27, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 42. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl.a anges

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,
- b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 29

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 42.

2. Förvaltningen av tullkvoterna får ske genom tillämpning av en enda eller en kombination av flera av följande metoder:

- En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

Andra lämpliga metoder får antas.

All diskriminering av berörda aktörer skall undvikas.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att stärka denna marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som ingåtts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vid behov lämpligt fördelade över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt i förekommande fall bestämmelser om

- a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,
- b) erkännande av de dokument som användas för att verifiera de garantier som avses i a, och
- c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt deras giltighetstid.

Artikel 30

1. Om ett avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget innehåller bestämmelser om förvaltning (helt eller delvis) av den tullkvot som öppnats av ett tredje land för produkter som anges i artikel 1, skall den förvaltningsmetod som skall tillämpas och därtill hörande villkor fastställas enligt förfarandet i artikel 42.

2. Förvaltningen av tullkvoterna får ske genom tillämpning av en enda eller kombination av flera av följande metoder:

- En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inköpta ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

Andra lämpliga metoder får antas, i synnerhet om de säkerställer att de möjligheter den berörda kvoten ger utnyttjas fullständigt.

All diskriminering av berörda aktörer skall undvikas.

Artikel 31

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av de varor som förtecknas i bilaga II, om de är produkter enligt artikel 1 a, 1 b, 1 c, 1 d, 1 e och 1 g, exportera de produkter som anges i artikel 1 på grundval av priser för dessa produkter i världshandeln och inom de gränser som följer av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa priser och priserna i gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga II får inte vara högre än de exportbidrag som gäller för sådana produkter som exporteras utan vidare förädling.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen.

De får variera beroende på bestämmelseort, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42. Exportbidrag får fastställas

a) med regelbundna intervaller,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Om inte fastställandet sker genom anbudsförfarande skall den förteckning över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbelopp får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än fyra veckor och under tiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet. Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II till denna förordning får fastställas enligt en annan tidtabell som fastställs enligt förfarandet i artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 3448/93⁽¹⁾.

4. Exportbidrag för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på mjölk och mjölkprodukter på världsmarknaden,

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 31.

- b) de fördelaktigaste saluförings- och transportkostnaderna från gemenskapsmarknaden till gemenskapshamnar eller andra utförselorter samt transportkostnaderna till bestämmelseländerna, samt med beaktande av efterfrågan på gemenskapsmarknaden,
- c) målen med den gemensamma organisationen av marknaderna för mjölk och mjölkprodukter, som är att säkerställa en balanserad situation och naturlig utveckling av priser och handeln på dessa marknader.
- d) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget,
- e) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden,
- f) de ekonomiska aspekterna av den föreslagna exporten.

Dessutom skall särskild hänsyn tas till behovet av att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land, och användningen av de produkter från dessa länder som får importeras för aktiv förädling.

5. För de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling

a) skall priserna i gemenskapen enligt punkt 1 fastställas på grundval av de gällande priser som visar sig vara mest fördelaktiga med avseende på export.

b) skall priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 fastställas på grundval av bl.a.

— gällande priser på marknader i tredje länder,

— de fördelaktigaste priserna i tredje land som är bestämmelseland vid import från tredje land,

— de producentpriser som har noterats i exportrande tredje land, i förekommande fall med beaktande av de subventioner dessa länder beviljar,

— anbudspriserna fritt gränsen.

6. Exportbidrag för de produkter som avses i punkt 1 och som exporteras utan vidare förädling skall beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den bestämmelseort som anges i licensen, eller, i förekommande fall

b) för den verkliga bestämmelseorten om den inte är samma bestämmelseort som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. Enligt förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 får tillämpningsområdet för punkterna 6 och 7 utvidgas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II.

9. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får det göras undantag från punkterna 6 och 7 enligt förfarandet i artikel 42.

10. Exportbidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis om att

— produkterna har sitt ursprung i gemenskapen,

— produkterna har exporterats från gemenskapen, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den bestämmelseort som anges i licensen eller annan bestämmelseort för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges enligt förfarandet i artikel 42, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

11. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 10 första strecksatsen skall exportbidrag inte beviljas för produkter som importeras från tredje land och återexporteras till tredje land, såvida inte undantag har beviljats enligt förfarandet i artikel 42.

12. När det gäller produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga II till denna förordning, skall punkterna 10 och 11 tillämpas på de varor enligt följande KN-nummer som har ett högt innehåll av mjölkprodukter:

- 0405 20 30 (bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av minst 60 viktprocent men högst 75 viktprocent),
- 1806 90 60–1806 90 90 (vissa produkter innehållande kakao),
- 1901 (vissa livsmedelsberedningar av mjöl m.m.).
- 2106 90 98 (vissa livsmedelsberedningar som inte nämns på annan plats).

13. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall det faktum att en referensperiod löper ut inte påverka exportlicensernas giltighet.

14. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42. Föreskrifter för tillämpningen av punkterna 8, 10, 11 och 12 på de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga II till denna förordning skall emellertid antas enligt förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 32

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter skall fungera korrekt får rådet, med kvalificerad majoritet, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av systemet för aktiv förädling i samband med de produkter som

anges i artikel 1 och som är avsedda för framställning av produkter enligt nämnda artikel eller varor enligt bilaga II till denna förordning.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom systemet för aktiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaten skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut om denna begäran inom en vecka från det att den har mottagits.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader, skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 33

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antas i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.
- Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 34

1. Om priserna fritt gränsen för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 väsentligt överstiger gemenskapspriserna och om den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa

gemenskapsmarknaden, får de åtgärder som avses i punkt 5 vidtas.

2. Väsentligt högre priser fritt gränsen i den bemärkelse som avses i punkt 1 skall anses föreligga när priset fritt gränsen överstiger det interventionspris som fastställts för den aktuella produkten, höjt med 15 %, eller, när det gäller produkter för vilka inget interventionspris har fastställts, ett pris som har beräknats på grundval av interventionspriset, som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 42 med beaktande av den aktuella produktens art och sammansättning.

3. Den situation i vilken priset fritt gränsen väsentligt överstiger prisnivån kommer sannolikt att bestå om det råder obalans mellan tillgång och efterfrågan och mot bakgrund av förutsebara trender för produktionen och marknadspriserna finns det risk för att den obalansen kommer att kvarstå.

4. Gemenskapsmarknaden skall anses vara störd eller hotad av störningar till följd av den situation som avses i denna artikel om de höga prisnivåerna inom den internationella handeln

— hämmar importen av mjölkprodukter till gemenskapen, eller

— leder till att mjölkprodukter exporteras från gemenskapen,

så att försörjningsbehoven inte längre är tryggade eller det finns risk för att de inte längre kan tryggas i gemenskapen.

5. Om de villkor som anges i styckena 1–4 är uppfyllda får beslut fattas om hel eller delvis befrielse från importtullarna och/eller uttag av exportavgifter enligt förfarandet i artikel 42. Tillämpningsföreskrifter för

denna artikel skall om så krävs antas av kommissionen enligt samma förfarande.

Artikel 35

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall, med kvalificerad majoritet, på kommissionens förslag anta allmänna bestämmelser för tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt och skall ange i vilken fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen, på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om den nödvändiga åtgärden. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut om denna begäran inom tre arbetsdagar från och med det att den har mottagits.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva åtgärden ifråga inom en månad efter den dag frågan hänsköts till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts enligt artikel 300.2 i fördraget,

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 36

För att hänsyn skall tas till sådana begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av att åtgärder vidtas för att förhindra smittspridning av djursjukdomar, får extraordinära åtgärder vidtas enligt förfarandet i artikel 42 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Dessa åtgärder får endast

vidtas i den utsträckning och under den tid som det är absolut nödvändigt för att stödja den marknaden.

Artikel 37

Om inte annat följer av denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget gälla för produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 38

1. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 87.2 i fördraget skall det vara förbjudet med sådana stöd vars belopp fastställs på grundval av priset på eller kvantiteten av de produkter som anges i artikel 1.

2. Det skall även vara förbjudet med nationella åtgärder som medger en utjämning mellan priserna på de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 39

I syfte att finansiera åtgärderna för främjande av konsumtionen av mjölk i gemenskapen, utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter och förbättra mjölk kvaliteten får en medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget, införa en avgift för saluförda kvantiteter av mjölk eller mjölk kvaliteter som skall betalas av mjölkproducenterna i den berörda medlemsstaten.

Artikel 40

Medlemsstaterna och kommissionen skall underrätta varandra om de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra denna förordning. Bestämmelser om underrättande och spridning av sådana uppgifter skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 42.

Artikel 41

En förvaltningskommitté för mjölk och mjölkprodukter (nedan kallad kommittén) skall inrättas. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 42

1. När förfarandet enligt denna artikel tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén,

antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 43

Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 44

Denna förordning skall tillämpas på ett sådant sätt att hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

Artikel 45

Förordning (EG) nr 1254/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de produkter som anges i artikel 1.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

1. Förordningarna (EEG) nr 804/68, 986/68, 987/68, 508/71, 1422/78, 1723/81, 2990/82, 1842/83, 865/84 och 777/87 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 804/68 skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 47

Kommisisonen skall enligt förfarandet i artikel 42 vidta de åtgärder som krävs för att

- underlätta övergången från de arrangemang som föreskrivs i förordning (EEG) nr 804/68 till dem som föreskrivs i den här förordningen,

- lösa särskilda praktiska problem. Sådana åtgärder får, om de är berättigade, avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 48

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas frå och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

BILAGA I

YTTERLIGARE UTBETALNINGAR: TOTALA BELOPP ENLIGT ARTIKEL 17

(uttryckt i miljoner euro)

	2005	2006	2007 och efterföljande kalenderår
Belgien	8,6	17,1	25,7
Danmark	11,5	23,0	34,5
Tyskland	72,0	144,0	216,0
Grekland	1,6	3,3	4,9
Spanien	14,4	28,7	43,1
Frankrike	62,6	125,3	187,9
Irland	13,6	27,1	40,7
Italien	25,7	51,3	77,0
Luxemburg	0,7	1,4	2,1
Nederländerna	28,6	57,2	85,8
Österrike	7,1	14,2	21,3
Portugal	4,8	9,7	14,5
Finland	6,2	12,4	18,6
Sverige	8,5	17,1	25,6
Förenade kungariket	37,7	75,4	113,1

BILAGA II

KN-nr	Varuslag
0403 10 51–99 och 0403 90 71–99	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär eller kakao
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettsprodukter:
0405 20	— Bredbara smörfettsprodukter
0405 20 10	— — med en fetthalt av minst 39 viktprocent men mindre än 60 viktprocent
0405 20 30	— — med en fetthalt av minst 60 viktprocent men högst 75 viktprocent
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt KN-nr 1516:
1517 10	— Margarin med undantag av flytande margarin:
1517 10 10	— — Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1517 90	— Annat:
1517 90 10	— — Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
ex 1702	Mjölksocker (inbegripet kemiskt ren laktos) samt sirap och andra lösningar av mjölksocker:
1702 11 00	— — Innehållande minst 99 viktprocent laktos beräknat på torrsubstansen
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao:
ex 1704 90	— Andra slag, utom lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao utom kakao-pulver med tillsats av socker eller annat sötningsmedel enligt KN-nr 1806 10
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt KN-nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	— Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	— Mixer och deg för beredning av bakverk enligt KN-nr 1905
1901 90	— Andra slag:
	— — Annat:
1901 90 91	— — — Utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt KN-nr 0401–0404
1901 90 99	— — — Andra

KN-nr	Varuslag
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
	— Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda:
1902 19	— — Andra
1902 20	— Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda:
	— — Andra
1902 20 91	— — — Kokta
1902 20 99	— — — Andra
1902 30	— Andra pastaprodukter
1902 40	— Couscous
1902 40 90	— — Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	— Knäckebröd
1905 20	— Kryddade kakor s.k. "pain d'épices"
1905 30	— Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)
1905 40	— Skorpor, rostad bröd och liknande rostade produkter
1905 90	— Andra:
	— — Andra slag:
1905 90 40	— — — Våfflor och wafers med en vattenhalt av mer än 10 viktprocent
1905 90 45	— — — Kex
1905 90 55	— — — Extruderade eller expanderade varor, kryddade eller saltade
1905 90 60	— — — — Med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	— — — — Andra
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	— Potatis:
	— — Annan:
2004 10 91	— — — I form av mjöl eller flingor
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	— Potatis:
2005 20 10	— — I form av mjöl eller flingor
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
	— Nötter, jordnötter och andra frön, även blandade med varandra:

KN-nr	Varuslag
2008 11	— — Jordnötter:
2008 11 10	— — — Jordnötssmör
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, utom sammansatta alkoholhaltiga beredningar enligt KN-nr 2106 90 20 och aromatiserade eller färgade sockerlösningar enligt KN-nr 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 och 2106 90 59
ex 2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt KN-nr 2009:
2202 90	— Andra slag:
	— — Andra, innehållande fett av varor enligt KN-nr 0401–0404:
2202 90 91	— — — Mindre än 0,2 viktprocent
2202 90 95	— — — Minst 0,2 men mindre än 2 viktprocent
2202 90 99	— — — Minst 2 viktprocent
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 70	— Likör
2208 90	— Annan:
	— — Annan sprit och andra spritdrycker på kärl rymmande:
	— — — Högst 2 liter:
	— — — — Andra slag:
2208 90 69	— — — — Andra spritdrycker
	— — — På kärl rymmande mer än 2 liter:
2208 90 78	— — — — Andra spritdrycker
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	— Av sådana slag som används som råvaror inom industrin:
	— — Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
3302 10 29	— — — — Andra
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim
ex 3502	Albuminer, albuminater och andra albuminderivat:
3502 20	— Mjölkalbumin (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner):
	— — Annat:
3502 20 91	— — — Torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)
3502 20 99	— — — Annat

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 804/68	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1 och 3.2	Artikel 3.1
Artikel 3.3	—
Artikel 3.4	Artikel 3.2
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 4.1
Artikel 5a	—
Artikel 5c	Artikel 5
Artikel 6.2	Artikel 6.3
Artikel 6.3	Artikel 6.4
Artikel 6.4	Artikel 6.5
Artikel 6.6	Artikel 10
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.3
Artikel 7.3 första stycket	Artikel 7.4 första stycket
Artikel 7.3 fjärde stycket	Artikel 7.4 andra stycket
Artikel 7.4	Artikel 7.5
Artikel 7.5	Artikel 10
Artikel 7a	—
Artikel 8.1–8.3	Artikel 8.1–8.3
Artikel 8.4	Artikel 10
Artikel 9.3	Artikel 10
Artikel 10.1	Artikel 11.1
Artikel 10.2	—
Artikel 10.3	Artikel 15
Artikel 11.1	Artikel 12.1
Artikel 11.2	—
Artikel 11.3	Artikel 15
Artikel 12.3	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 26
Artikel 14	Artikel 27
Artikel 15	Artikel 28
Artikel 16	Artikel 29
Artikel 16a	Artikel 30
Artikel 17	Artikel 31

Förordning (EEG) nr 804/68	Denna förordning
Artikel 18	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
Artikel 20	Artikel 34
Artikel 21	Artikel 35
Artikel 22	—
Artikel 22a	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37
Artikel 24	Artikel 38
Artikel 24a	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26.1 och 26.2	Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 26.4	Artikel 15
Artikel 26.5	—
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29.1	Artikel 41
Artikel 29.2	—
Artikel 30	Artikel 42
Artikel 31	Artikel 43
Artikel 32	—
Artikel 33	Artikel 44
Artikel 34	Artikel 45
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37.1	Artikel 48
Bilaga	Bilaga II

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1256/1999

av den 17 maj 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. Genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽⁶⁾ förlängdes systemet med tilläggsavgift, som ursprungligen infördes för sektorn i fråga från och med den 2 april 1984, med ytterligare sju tolv månadersperioder. Syftet med systemet var att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och de därmed sammanhängande strukturella överskotten. Systemet kommer även i framtiden att behövas för att uppnå en bättre balans på marknaden. Det bör därför tillämpas i ytterligare åtta på varandra följande tolv månadersperioder som börjar löpa den 1 april år 2000.

2. Prisstödet nivå inom mjölksektorn kommer successivt att minskas med totalt 15 % under de tre

regleringsåren från och med den 1 juli 2005. Denna åtgärds effekter på den inre konsumtionen och exporten av mjölk och mjölkprodukter motiverar en välavvägd höjning av den totala referenskvantiteten för mjölk inom gemenskapen efter de olika prissänkningarna och genom inriktning på vissa strukturproblem i ett tidigare skede.

3. Den individuella referenskvantiteten bör, oberoende av de kvantiteter som temporärt kan ha överförts, definieras som tillgänglig kvantitet den 31 mars 2000, vilket är slutdatum för de sju tillämpningsperioderna av tilläggsystemet, efter beslutet att förlänga detta år 1992.

4. Om producenterna underutnyttjar referenskvantiteterna kan mjölksektorn hindras från att utvecklas i rätt riktning. För att detta skall undvikas bör medlemsstaterna ha möjlighet att bestämma, i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningens allmänna principer, vid fall av betydande underutnyttjande under en längre tidperiod, att de outnyttjade referenskvantiteterna skall återgå till den nationella reserven för att kunna åter tilldelas andra producenter.

5. För att förbättra möjligheterna för decentraliserad förvaltning av referenskvantiteterna för omstrukturering av mjölkproduktionen eller förbättring av miljön bör medlemsstaterna ges befogenhet att genomföra vissa bestämmelser i det sammanhanget på lämplig geografisk nivå eller i uppsamlingsområden.

6. Erfarenheterna från systemet med tilläggsavgift har visat att en överföring av referenskvantiteter genom juridiska instrument såsom utarrendering, som inte automatiskt leder till att referenskvantiteten permanent överlåtes på den övertagande parten, kan öka mjölkproduktionens kostnader och hämma förbättrandet av produktionsstrukturerna. För att stärka referenskvantitetens karaktär av regleringsåtgärd på marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör medlemsstaterna tillåtas att överlåta de referenskvantiteter som har överförts genom utarrendering eller jämförbara juridiska instrument till den nationella reserven för att omfördelas på grundval av objektiva kriterier till aktiva producenter, särskilt till dem som har

(¹) EGT C 170, 4.6.1998, s. 60.

(²) Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

(³) EGT C 407, 28.12.1998, s. 203.

(⁴) EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.

(⁵) EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

(⁶) EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 751/1999 (EGT L 96, 10.4.1999, s. 11).

använt dem tidigare. Medlemsstaterna bör också ha rätt att organisera överföringen av referenskvantiteter på annat sätt än genom individuella transaktioner mellan producenterna. Det bör uttryckligen fastställas, särskilt för att ta adekvat hänsyn till befintliga lagstadgade rättigheter när dessa tillstånd utnyttjas, att medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att iakttaga gemenskapslagstiftningens allmänna principer.

7. Vissa bestämmelser i förordning (EEG) nr 3950/92 har blivit föråldrade och bör därför utgå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3950/92 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 första stycket skall ersättas med följande:

”Under åtta nya på varandra följande tolv månadersperioder, som börjar löpa den 1 april 2000, skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas.”

- 2) Tabellen i artikel 3.2 skall ersättas med tabellen i bilaga I till denna förordning.

- 3) Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”2. De totala kvantiteter som anges i bilagan skall fastställas utan att det påverkar eventuella revideringar beroende på det allmänna marknadsläget eller specifika förhållanden i vissa medlemsstater.

För att kompensera de finska ’SLOM’-producenterna får Finlands totala leveranskvot höjas till högst 200 000 ton, som skall fördelas i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Denna reserv får

inte överföras och får enbart användas för producenter vars rätt att återuppta sin produktion kommer att påverkas av anslutningen.

Beslut om ökningen av totala kvantiteter och villkoren för att bevilja de individuella referenskvantiteter som föreskrivs i föregående stycke skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 11.”

- 4) Artikel 3.3 skall utgå.

- 5) Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

1. Den individuella referenskvantiteten som är disponibel för jordbruksföretaget skall motsvara den kvantitet som är disponibel den 31 mars 2000. Den skall i förekommande fall justeras för var och en av de aktuella perioderna, så att summan av de individuella referenskvantiteterna av samma slag inte överstiger den motsvarande totala kvantitet som avses i artikel 3, med hänsyn till eventuella minskningar som gjorts för överföringar till den nationella reserven enligt artikel 5.

2. För att ta hänsyn till förändringar som påverkar producenternas leveranser och/eller direktförsäljning skall individuella referenskvantiteter ökas eller införas om producenten inger en välgrundad ansökan. Ökningen eller införandet av sådana referenskvantiteter skall vara föremål för en motsvarande minskning eller indragning av andra referenskvantiteter som producenten förfogar över. Sådana justeringar får inte leda till en ökning av den medlemsstatens totala leveranser och direktförsäljning enligt artikel 3.

Om de individuella referenskvantiteterna ändras definitivt skall de kvantiteter som avses i artikel 3 justeras i enlighet med förfarandet i artikel 11.”

- 6) Artikel 5 skall ersättas med följande:

”Artikel 5

Inom ramarna för de kvantiteter som avses i artikel 3, får medlemsstaten fylla på den nationella reserven genom en linjär minskning av samtliga individuella referenskvantiteter för att kunna bevilja ytterligare eller särskilda kvantiteter till sådana producenter som uppfyller de objektiva kriterier som fastställts enligt överenskommelse med kommissionen.

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 6.1 skall referenskvantiteter som är disponibla för producenter, som inte har salufört mjölk eller andra mjölkprodukter under en tolv månadersperiod, överföras till den nationella reserven och får omfördelas i enlighet med första stycket. Om producenten återupptar produktionen av mjölk eller andra mjölkprodukter, inom en period som skall fastställas av medlemsstaten, skall han senast den 1 april som följer efter dagen för ansökan beviljas en referenskvantitet i enlighet med artikel 4.1.

Om en producent under minst en tolv månadersperiod inte utnyttjat, antingen genom leveranser eller direktsäljning, minst 70 % av den individuella referenskvantitet som han förfogar över, får medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningens allmänna principer besluta följande:

- Om och på vilka villkor hela eller delar av den outnyttjade referenskvantiteten skall återgå till den nationella reserven. Outnyttjad referenskvantitet skall dock inte återgå till den nationella reserven vid force majeure eller i välgrundade fall som gäller de berörda producenternas produktionskapacitet och som godkänts av den behöriga myndigheten.
- Under vilka villkor en referenskvantitet åter skall tilldelas de berörda producenterna.”

7) Artikel 6.1 första stycket skall ersättas med följande:

”1. Före ett datum som skall fastställas och senast den 31 mars skall medlemsstaterna för den berörda tolv månadersperioden godkänna tillfälliga överföringar av individuella referenskvantiteter som de härtill berättigade producenterna inte avser att utnyttja.”

8) Artikel 7.1 skall ersättas med följande:

”1. Referenskvantiteter som finns disponibla i ett jordbruksföretag skall i händelse av överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv överföras tillsammans med jordbruksföretaget till de producenter som tar över detta, i enlighet med närmare bestämmelser som medlemsstaterna skall

fastställa med hänsyn till de arealer som används för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier och i förekommande fall eventuella avtal mellan parterna.

Varje del av referenskvantiteten som inte har överförts tillsammans med jordbruksföretaget skall tillföras den nationella reserven. Om emellertid en del har återförts till den nationella reserven i samband med den överföring av referenskvantiteter skall det inte göras någon minskning för det fall att referenskvantiteterna återförs.

Samma bestämmelser skall gälla för andra typer av överlåtelse som för producenterna medför jämförbara rättsliga effekter.

Om mark överläts till offentliga myndigheter och/eller för offentligt bruk eller om överlåtelse sker i syften som inte har något samband med jordbruk, skall medlemsstaterna föreskriva att erforderliga åtgärder för att skydda parternas rättmätiga intressen genomförs och särskilt att den överlåtande producenten ges möjlighet att fortsätta med mjölkproduktion om det är hans avsikt.”

9) Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

I syfte att slutföra omstruktureringen av mjölkproduktionen eller för att förbättra miljön får medlemsstaterna vidta en eller flera av följande åtgärder i enlighet med närmare bestämmelser som de skall fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen:

- a) Bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller en del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda referenskvantiteterna.
- b) På grundval av objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolv månadersperiod av den behöriga myndigheten eller av denna utsett organ mot betalning får erhålla en extratilldelning av sådana referenskvantiteter som andra producenter definitivt har frigjort i slutet av den föregående tolv månadersperioden mot ersättning i en eller flera årliga utbetalningar motsvarande ovan nämnda betalning.

- c) När det gäller överlåtelse av mark i miljöförbättrande syfte, fastställa att den disponibla referenskvantiteten för det aktuella jordbruksföretaget tilldelas den överlåtande producenten om han avser att fortsätta med mjölkproduktion.
- d) På grundval av objektiva kriterier fastställa de regioner eller uppsamlingsområden inom vilka definitiv överföring av referenskvantiteter får ske, utan motsvarande överlåtelse av mark, i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur.
- e) På ansökan av producenten hos den behöriga myndigheten eller av denna utsett organ och i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller att möjliggöra en övergång till extensiv produktion tillåta definitiv överföring av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark eller vice versa.

De bestämmelser som avses enligt a, b, c och e kan genomföras på det nationella planet, på lämplig geografisk nivå eller inom uppsamlingsområdena.”

10) Följande skall införas efter artikel 8:

”Artikel 8a

I överensstämmelse med gemenskapslagstiftningens allmänna principer får medlemsstaterna vidta följande åtgärder i syfte att säkerställa att referenskvantiteterna endast tilldelas aktiva mjölkproducenter.

- a) Utan att det påverkar artikel 7.1 andra stycket får medlemsstaterna, i samband med att en referenskvantitet har överlåtits eller skall överlåtas, med eller utan motsvarande mark, genom utarrendering eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter, på grundval av

objektiva kriterier, fastställa om och på vilka villkor, hela eller en del av den överlåtna referenskvantiteten skall återgå till den nationella reserven.

Denna bestämmelse skall inte tillämpas på tillfälliga överföringar enligt artikel 6.

- b) Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna på överföring av referenskvantiteter enligt artikel 7.1.”

11) Bilagan i bilaga II till denna förordning skall läggas till förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 2

Där övergångsbestämmelser krävs för att underlätta genomförandet av ändringarna i artikel 1 skall de antas i enlighet med förfarandet i artikel 11 i förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 3

På grundval av en rapport från kommissionen skall rådet år 2003 genomföra en översyn efter halva tiden i syfte att det nuvarande kvotsystemet skall kunna löpa ut efter år 2006.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förordningen skall tillämpas från och med den 1 april 2000, utom artikel 1.2, som skall tillämpas från och med den dag förordningen träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

BILAGA I

”Totala referenskvantiteter, tillämpliga från och med den 1 april 1999 till och med den 31 mars 2000

<i>(uttryckt i ton)</i>		
Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grekland	629 817	696
Spanien	5 457 564	109 386
Frankrike	23 793 932	441 866
Irland	5 236 575	9 189
Italien	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 991 900	82 792
Österrike	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade kungariket	14 373 969	216 078”

BILAGA II

”BILAGA

- a) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2000 till och med den 31 mars 2001

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grekland	674 617	696
Spanien	5 807 564	109 386
Frankrike	23 793 932	441 866
Irland	5 332 575	9 189
Italien	10 082 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 991 900	82 792
Österrike	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade kungariket	14 386 577 (*)	216 078

(*) Särskild höjning av kvoten för tilldelning till Nordirland.

- c) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2002 till och med den 31 mars 2005

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grekland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrike	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 991 900	82 792
Österrike	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade kungariket	14 393 669	216 078

- b) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2001 till och med den 31 mars 2002

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland	27 767 036	97 780
Grekland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrike	23 793 932	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 991 900	82 792
Österrike	2 543 979	205 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade kungariket	14 393 669 (*)	216 078

(*) Särskild höjning av kvoten för tilldelning till Nordirland.

- d) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2005 till och med den 31 mars 2006

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 157 248	169 735
Danmark	4 476 917	708
Tyskland	27 906 360	97 780
Grekland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrike	23 915 111	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxemburg	269 443	951
Nederländerna	11 047 273	82 792
Österrike	2 557 726	205 422
Portugal	1 844 823	37 000
Finland	2 406 551	10 000
Sverige	3 316 515	3 000
Förenade kungariket	14 466 619	216 078

e) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2006 till och med den 31 mars 2007

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 173 800	169 735
Danmark	4 499 193	708
Tyskland	28 045 684	97 780
Grekland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrike	24 036 290	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxemburg	270 788	951
Nederländerna	11 102 647	82 792
Österrike	2 571 473	205 422
Portugal	1 854 186	37 000
Finland	2 418 573	10 000
Sverige	3 333 030	3 000
Förenade kungariket	14 539 569	216 078

f) Totala referenskvantiteter enligt artikel 3.2, tillämpliga från och med den 1 april 2007 till och med den 31 mars 2008

(uttryckt i ton)

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 190 352	169 735
Danmark	4 521 470	708
Tyskland	28 185 008	97 780
Grekland	699 817	696
Spanien	6 007 564	109 386
Frankrike	24 157 469	441 866
Irland	5 386 575	9 189
Italien	10 298 399	231 661
Luxemburg	272 134	951
Nederländerna	11 158 020	82 792
Österrike	2 585 220	205 422
Portugal	1 863 548	37 000
Finland	2 430 596	10 000
Sverige	3 349 545	3 000
Förenade kungariket	14 612 520	216 078"

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1257/1999

av den 17 maj 1999

om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. En gemensam politik för utveckling av landsbygden bör åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och på så sätt bidra till att uppnå de mål för denna politik som föreskrivs i artikel 33.1 i fördraget.
2. Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall enligt artikel 33.2 a i fördraget hänsyn tas till jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner.
3. Vid genomförandet av gemenskapens politik skall enligt artikel 159 i fördraget målen för

gemenskapens politik för ekonomisk och social sammanhållning i artikel 158 och 160 beaktas och den skall bidra till att dessa mål uppnås. Åtgärder för utveckling av landsbygden bör därför bidra till denna politik i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1) och i regioner som står inför strukturella svårigheter (mål 2) enligt definitionerna i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽⁶⁾.

4. Åtgärder till stöd för förbättringar av jordbruksstrukturen blev en del av den gemensamma jordbrukspolitiken redan 1972. Under nästan två decennier har försök gjorts att få strukturpolitiken på jordbruksområdet att ingå i en bredare helhetssyn på landsbygdsområdenas ekonomiska och sociala situation. Eftersom jordbruket är den näring som är den största markanvändaren betonas dess miljödimension i 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken.
5. Åtgärder för utveckling av landsbygden genomförs för närvarande med en serie komplexa instrument.
6. Under de kommande åren måste jordbruket anpassa sig till nya förutsättningar och ytterligare förändringar beträffande marknadsutveckling, marknadsåtgärder och handelsregler, konsumenternas krav och val och gemenskapens kommande utvidgning. Dessa förändringar kommer inte bara att påverka jordbruksmarknaderna utan även hela den lokala ekonomin i landsbygdsområdena. Politiken för utveckling av landsbygden bör ha som mål att återställa och höja landsbygdsområdets konkurrenskraft och därigenom bidra till att bevara och skapa sysselsättning.
7. En sådan utveckling bör uppmuntras och stödjas genom att man ändrar och förenklar instrumenten i politiken för utveckling av landsbygden.
8. I denna ändring bör hänsyn tas till de erfarenheter som vunnits genom att de nuvarande instru-

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 7.

⁽²⁾ Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 210.

⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

menten använts, och grunden i denna ändring bör vara de instrument som införts under de nuvarande prioriterade målen, nämligen de som främjar landsbygdsens utveckling genom att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, de som underlättar utvecklingen och strukturanpassningen i landsbygdsområden (mål 5a och 5b) i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och övriga befintliga finansieringsorgans verksamhet⁽¹⁾, instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion⁽²⁾, de instrument som i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven⁽³⁾ införs som kompletterande åtgärder till 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitik, instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 2079/92 av den 30 juni 1992 om införande av en stödordning i gemenskapen för förtidspensionering från jordbruk⁽⁴⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 2080/92 av den 30 juni 1992 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket⁽⁵⁾.

9. En reformerad politik för utveckling av landsbygden bör omfatta alla landsbygdsområden i gemenskapen.
10. De tre kompletterande åtgärder som infördes genom 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitik (miljöåtgärder inom jordbruket, förtidspensionering och beskogning) bör kompletteras med stödordningen för mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner.

⁽¹⁾ EGT L 185, 15.7.1988, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3193/94 (EGT L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 374, 31.12.1988, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT L 193, 31.7.1993, s. 44).

⁽³⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 85. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2272/95 (EGT L 288, 1.2.1995, s. 35). Förordningen rättad genom kommissionens förordning (EG) nr 1962/96 (EGT L 259, 12.10.1996, s. 7).

⁽⁴⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 91. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2773/95 (EGT L 288, 1.12.1995, s. 37).

⁽⁵⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 96. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 231/96 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 33).

11. Andra åtgärder för landsbygdsutveckling bör ingå i integrerade utvecklingsplaner för mål 1-områden och kan ingå i program för mål 2-områden.
12. I landsbygdsområden bör åtgärderna för landsbygdsens utveckling åtfölja och komplettera marknadsåtgärderna.
13. Stöd från EUGFJ till utveckling av landsbygden bör ha ett enda rättsligt ramverk i vilket det föreskrivs vilka åtgärder som är stödberättigade och vilka mål och kriterier som gäller för detta.
14. Eftersom det finns skillnader mellan Europeiska unionens landsbygdsområden bör politiken för utveckling av landsbygden utgå ifrån subsidiaritetsprincipen. Den bör därför vara så decentraliserad som möjligt och tyngdpunkten bör ligga på delaktighet och ett under i fråns perspektiv. I linje med detta bör kriterierna för att bevilja stöd till utveckling av landsbygden inte sträcka sig längre än till vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna politik.
15. En samverkan med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitik och med gemenskapens politik på andra områden kräver emellertid att de grundläggande kriterierna för att bevilja stöd föreskrivs på gemenskapsnivå. I synnerhet bör åtgärder för landsbygdsens utveckling som omotiverat hämmar konkurrensen undvikas.
16. För att garantera flexibilitet och förenkla lagstiftningen bör rådet i enlighet med artikel 202 tredje strecksatsen i fördraget ge kommissionen alla nödvändiga befogenheter för att genomföra de regler som fastställs av rådet.
17. Gemenskapens jordbruksstruktur kännetecknas av att det finns ett stort antal jordbruksföretag som saknar de strukturella förutsättningar som kan garantera en rimlig inkomst och skäliga levnadsvillkor för jordbrukarna och deras familjer.
18. Målet för gemenskapens investeringsstöd är att modernisera jordbruksföretagen och förbättra deras livskraft.
19. Gemenskapens villkor för berättigande till investeringsstöd bör förenklas jämfört med de nuva-

- rande i rådets förordning (EG) nr 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽¹⁾.
20. Särskilda förmåner till unga jordbrukare kan underlätta inte bara deras etablering utan även strukturanpassningen av deras företag efter det att de har etablerat sig.
21. Utvecklingen och specialiseringen av jordbruket kräver en lämplig allmän, teknisk och ekonomisk utbildningsnivå hos de personer som arbetar med jordbruk och skogsbruk, särskilt vad gäller nya metoder inom företagsledning, produktion och saluföring.
22. Särskilda insatser behövs för att utbilda jordbrukare och informera dem om miljövänliga produktionsmetoder inom jordbruket.
23. Förtidspensionering från jordbruket bör uppmuntras i syfte att förbättra jordbruksföretags ekonomiska livskraft, med beaktande av de erfarenheter som vunnits vid genomförandet av förordning (EEG) nr 2079/92.
24. Stöd till mindre gynnade områden bör bidra till att mark fortsätter att brukas som jordbruksmark, till att landsbygden bevaras, hållbara produktionsmetoder bibehålls och utvecklas.
25. Mindre gynnade områden bör klassificeras på grundval av gemensamma kriterier.
26. Någon ytterligare klassificering av mindre gynnade områden behöver inte göras på gemenskapsnivå.
27. För att garantera effektiviteten i denna stödordning och att dess mål med säkerhet kan uppnås bör villkor för berättigande till kompensationsbidrag föreskrivas.
28. För inskränkningar av jordbruksdriften i områden med miljöbetingade restriktioner kan det bli nödvändigt att bevilja stöd till jordbrukarna för att lösa de specifika problem som dessa restriktioner förorsakar.
29. För att stödja en hållbar utveckling i landsbygdsområden och tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet bör miljöåtgärder inom jordbruket spela en framträdande roll under de kommande åren.
30. Av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2078/92 framgår att det nuvarande stödet till miljöåtgärder inom jordbruket i enlighet med förordning (EEG) nr 2078/92, med beaktande av de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, bör finnas kvar för riktade miljöåtgärder.
31. Stödordningen för miljöåtgärder inom jordbruket bör fortsätta att uppmuntra jordbrukare till att göra en samhällsnyttig insats genom att införa eller fortsätta att använda produktionsmetoder som är förenliga med det ökande behovet av att skydda och förbättra miljön, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden och av att bevara naturen och landskapet.
32. Förbättringar när det gäller bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter bör uppmuntras genom att investeringsstöd beviljas för detta.
33. Ett sådant stöd kan till stora delar bygga på de nuvarande villkoren i rådets förordning (EG) nr 951/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter⁽²⁾.
34. Investeringarnas bärkraft måste garanteras, liksom att jordbrukarna får del i de ekonomiska fördelar som åtgärden ger.
35. Skogsbruket ingår som en oskiljaktig del i landsbygdens utveckling och därför bör åtgärder till förmån för skogsbruket integreras i stödordningen för landsbygdens utveckling. Stödet till skogsbruket får inte snedvrider konkurrensen och bör vara marknadsneutralt.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/98 (EGT L 291, 30.10.1998, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 22.

36. Åtgärder till förmån för skogsbruket bör antas mot bakgrund av gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden på internationell nivå och utgå från medlemsstaternas skogsplaner. I dessa åtgärder bör även de särskilda problemen i samband med klimatförändring beaktas.
37. Åtgärder till förmån för skogsbruket bör fortsätta att genomföras i linje med de nuvarande stödordningar som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1610/89 av den 29 maj 1989 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 4256/88 i fråga om programmet för att utveckla och på bästa sätt tillvarata skogen i gemenskapens glesbygdsområden⁽¹⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 867/90 av den 29 maj 1990 om förbättring av villkoren för bearbetning och avsättning av skogsbruksprodukter⁽²⁾.
38. Beskogning av jordbruksmark är särskilt betydelsfull ur markanvändnings- och miljösynpunkt och som ett bidrag till att öka tillgången på vissa skogsbruksprodukter. Det nuvarande stödet till beskogning i enlighet med förordning (EEG) nr 2080/92 bör därför finnas kvar med hänsyn tagen till de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, vilket framgår av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 8.3 i densamma.
39. Bidrag bör beviljas till åtgärder för att bevara och förbättra den ekologiska stabiliteten i skogen i vissa områden.
40. Stöd bör beviljas till andra åtgärder i samband med verksamheter inom jordbruket och omställningen av dessa. Förteckningar över åtgärder som berättigar till stöd bör upprättas på grundval av den erfarenhet som vunnits och med beaktande av att landsbygdens utveckling även måste bygga på icke-jordbruksverksamhet och på tjänster, så att en utveckling mot ekonomisk och social tillbakagång och avfolkning kan vändas. Åtgärder för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika möjligheter mellan män och kvinnor bör stödjas.
41. Konsumentefterfrågan på ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel ökar. En ny marknad för jordbruksprodukter håller därför på att uppstå. Ekologiskt jordbruk leder till mer hållbara verksamheter inom jordbruket och bidrar därigenom till de allmänna målen i denna förordning. Särskilda stödåtgärder för utveckling av landsbygden kan omfatta produktion, bearbetning och försäljning av ekologiskt producerade jordbruksprodukter.
42. Stödberättigade åtgärder till förmån för utveckling av landsbygden måste vara förenliga med gemenskapens lagstiftning och samverka såväl med gemenskapens politik på andra områden som med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken.
43. Inom ramen för denna förordning bör stöd inte utgå till vissa åtgärder som är stödberättigade genom andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt inte till de åtgärder som faller under stödordningen för den gemensamma organisationen av marknaderna, med de undantag som motiveras av objektiva kriterier.
44. Med tanke på det stöd som i flera fall nu utgår till producentgrupper och sammanslutningar av dessa där det finns en gemensam organisation av marknaden, förefaller ett särskilt stöd till producentgrupper inom ramen för politiken för utveckling av landsbygden inte längre vara nödvändigt. Därför bör den nuvarande stödordningen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 952/97 av den 20 maj 1997 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa⁽³⁾ inte finnas kvar.
45. Gemenskapens stöd till kompletterande åtgärder och andra åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden i områden som inte omfattas av mål 1 bör finansieras av EUGFJ:s garantisektion. De grundläggande finansieringsreglerna i förordning (EG) nr 1260/1999 har därför anpassats i enlighet med detta.
46. Gemenskapens stöd till åtgärder för utveckling av landsbygden i mål 1-områden bör även i fortsättningen finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion, utom när det gäller de tre befintliga kompletterande åtgärderna och stödet till mindre

⁽¹⁾ EGT L 165, 15.6.1989, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 91, 6.4.1990, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

- gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner.
47. Med tanke på det stöd som utgår till åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden som omfattas av programplanering enligt mål 1 och mål 2, bör förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, särskilt när det gäller integrerad programplanering av dessa åtgärder. I finansieringsreglerna bör emellertid hänsyn tas till garantisektionens finansiering av åtgärder i mål 2-området.
48. Åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden som inte omfattas av programplanering under mål 1 eller mål 2 bör omfattas av en programplanering för landsbygdsutveckling enligt särskilda regler. Stödsatsen för dessa åtgärder bör differentieras i enlighet med de allmänna riktlinjerna i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1260/1999 med tillräcklig hänsyn tagen till kraven på social och ekonomisk sammanhållning. Som en följd härav bör de stödsatserna i princip differentieras mellan mål 1-och mål 2-områden och andra områden. De stödsatser som föreskrivs i denna förordning är de högsta tillåtna för stöd från gemenskapen.
49. Utan att det påverkar tillämpningen av det initiativ för utveckling av landsbygden som föreskrivs i artiklarna 19 och 20 i förordning (EG) nr 1260/1999 bör kommissionen, utöver program för utveckling av landsbygden, ges möjlighet att på eget initiativ utfärda bestämmelser för studier kring frågor som rör utvecklingen av landsbygden.
50. Erforderliga regler bör fastställas för övervakning och utvärdering av det stöd som beviljas till utveckling av landsbygden, och härvid bör sådana väl definierade referensmått användas som man kommit överens om och fastställt innan ett program genomförs.
51. Statligt stöd bör kunna beviljas till åtgärder för utveckling av landsbygden som inte medfinansieras av gemenskapen. För att garantera en samverkan med andra åtgärder för vilka stöd beviljas från gemenskapen och för att förenkla förfarandena bör särskilda regler för statligt stöd fastställas, med tanke på de betydande ekonomiska följder ett sådant stöd får.
52. För att underlätta övergången från den nuvarande stödordningen till den nya stödordningen för utveckling av landsbygden bör det vara möjligt att anta övergångsregler.
53. Den nya stödordning som föreskrivs i denna förordning ersätter befintliga stödordningar som därmed bör upphävas. Därför måste nuvarande ordningarnas undantag för regionerna i gemenskapens yttersta randområden och för öarna i Egeiska havet likaledes upphävas. Nya regler som föreskriver den nödvändiga flexibiliteten samt de anpassningar och undantag som behövs för att uppfylla dessa regioners särskilda behov när landsbygdsutvecklingsåtgärder planeras.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH MÅL

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs ramarna för gemenskapens stöd till en hållbar utveckling av landsbygden.
2. Åtgärder för utveckling av landsbygden skall åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och på så sätt bidra till att uppnå målen i artikel 33 i fördraget.
3. Åtgärder för utveckling av landsbygden skall
- integreras med åtgärder som främjar utvecklingen och den strukturella anpassningen i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1), och
 - åtfölja åtgärder till stöd för ekonomisk och social omställning i områden med strukturella svårigheter (mål 2)

i de berörda områdena, varvid såväl de särskilda syftena med gemenskapens stöd under dessa mål enligt artikel 158 och 160 i fördraget och enligt rådets förordning (EG) nr 1260/1999 som de villkor som föreskrivs i denna förordning skall beaktas.

Artikel 2

Stöd till utveckling av landsbygden med anknytning till jordbruksverksamhet och dess omställning ges för att

- förbättra strukturen i jordbruksföretag och strukturer för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter,
- ställa om och ändra inriktningen på produktionspotentialen inom jordbruket, införa ny teknik samt förbättra produktkvaliteten,
- uppmuntra icke-livsmedelsproduktion,
- främja en hållbar utveckling i skogsbruket,
- diversifiera verksamheterna i syfte att främja kompletterande eller alternativa verksamheter,

- bevara och förstärka en livskraftig samhällstruktur på landsbygden,
- utveckla ekonomiska verksamheter samt att bevara och skapa arbetstillfällen i syfte att säkerställa ett bättre utnyttjande av de givna förutsättningarna,
- förbättra arbets- och levnadsvillkoren,
- upprätthålla och främja resurssnåla jordbruksmetoder,
- bevara och främja stora naturvärden och ett hållbart jordbruk som uppfyller miljökrav,
- undanröja ojämlikheter och främja lika rättigheter för män och kvinnor, i synnerhet genom att stödja projekt som initieras och genomförs av kvinnor.

Artikel 3

Stöd skall beviljas för de åtgärder för utveckling av landsbygden som fastställs i avdelning II och på de villkor som där föreskrivs.

AVDELNING II

ÅTGÄRDER FÖR UTVECKLING AV LANDSBYGDEN

KAPITEL I

INVESTERINGAR I JORDBRUKSFÖRETAG

Artikel 4

Stöd för investeringar i jordbruksföretag skall bidra till att förbättra jordbruksinkomsterna samt levnads-, arbets- och produktionsvillkoren.

Investeringarna skall sträva efter att uppnå ett eller flera av följande mål, nämligen

- minskning av produktionskostnaderna,
- förbättring och omställning av produktionen,

- förbättrad kvalitet,
- bevarande och förbättring av naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd,
- främja diversifiering av verksamheterna inom jordbruksföretagen.

Artikel 5

Stöd för investeringar skall beviljas jordbruksföretag

- som kan visas vara ekonomiskt livskraftiga,

- som uppfyller minimikrav för miljö, hygien och djurens välfärd,
- där jordbrukarna har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet.

Artikel 6

Stöd får inte beviljas för investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall fastställa gränser för den sammanlagda investering som berättigar till stöd.

Stödets totala värde uttryckt i procent av den stödberrättigade investeringsvolymen är begränsat till högst 40 % och i de mindre gynnade områdena till högst 50 %. Om unga jordbrukare gör investeringar enligt kapitel II får dessa procental uppgå till högst 45 % och i mindre gynnade områden till högst 55 %.

KAPITEL II

STARTSTÖD TILL UNGA JORDBRUKARE

Artikel 8

1. Startstöd för att underlätta etableringen för unga jordbrukare skall beviljas under förutsättning att

- jordbrukaren är yngre än 40 år,
 - jordbrukaren har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet,
 - det är jordbrukarens första etablering som jordbruksföretagare,
 - jordbruksföretaget
 - i) kan visas vara ekonomiskt livskraftigt och
 - ii) kan uppfylla minimikrav för miljö, hygien och djurens välfärd,
- och

- jordbrukaren skall vara ansvarig för företaget.

Särskilda villkor får tillämpas om den unge jordbrukaren som etablerar sig inte är ensam ansvarig för företaget. Sådana villkor skall motsvara dem som gäller för en ung jordbrukare som etablerat sig som ensam ansvarig för ett företag.

2. Startstödet får omfatta

- ett engångsbidrag som inte överskrider det högsta belopp som anges i bilagan,

- en räntesubvention på lån som har tagits för att täcka kostnaderna för etableringen; räntesubventionens kapitaliserade värde får inte överskrida värdet på engångsbidraget.

KAPITEL III

KOMPETENSUTVECKLING

Artikel 9

Stöd till yrkesutbildning skall bidra till att förbättra yrkeskunskap och yrkesskicklighet för jordbrukare och andra personer verksamma inom jord- och skogsbruket och dess omställning.

Kompetensutvecklingen skall särskilt syfta till

- att förbereda jordbrukare för en kvalitativ omställning av produktionen, en användning av produktionsmetoder som är förenliga med att landskapet bevaras och förbättras, med miljöskyddet och med normer för hygien och djurens välfärd, samt ge dem den kompetens som erfordras för att driva ett ekonomiskt livskraftigt lantbruk, och
- att förbereda skogsägare och andra personer som är verksamma i skogsbruket att tillämpa skogsbruksmetoder för att förstärka skogarnas ekonomiska, ekologiska och sociala funktion.

KAPITEL IV

FÖRTIDSPENSIONERING

Artikel 10

1. Stöd till förtidspensionering från jordbruk skall bidra till att uppnå följande mål, nämligen

- att äldre jordbrukare som bestämmer sig för att upphöra med jordbruk får en inkomst,
- att uppmuntra äldre jordbrukare att lämna över till jordbrukare som kan förbättra, när detta är nödvändigt, de kvarvarande jordbruksföretagens ekonomiska livskraft,
- att den jordbruksmark som inte kan brukas med tillfredsställande lönsamhet ställs om till andra ändamål.

2. Stöd till förtidspensionering får omfatta åtgärder för att tillhandahålla en inkomst för lantarbetare.

Artikel 11

1. Den som överlåter ett jordbruk skall

- slutgiltigt upphöra med allt yrkesmässigt jordbruk, men får fortsättningsvis bedriva icke-yrkesmässigt jordbruk och nyttja byggnaderna,
- vid överlåtelsen vara minst 55 år gammal men ännu inte ha uppnått den normala pensionsåldern, och
- ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen.

2. De som övertar ett jordbruk skall

- efterträda den överlåtande parten som ansvarig för jordbruksföretaget, eller helt eller delvis ta över den mark som frigörs. Den ekonomiska livskraften i den övertagande partens företag måste förbättras inom en tidsfrist och i enlighet med krav som kommer att fastställas med särskilt beaktande av såväl den övertagande partens yrkeskunskap och yrkesskicklighet som areal, och arbetsvolym eller

inkomstnivå, beroende på region och produktionsinriktning,

- inneha tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet, och

- åta sig att bedriva jordbruk i jordbruksföretaget under minst fem år.

3. En lantarbetare skall

- slutgiltigt upphöra med allt jordbruksarbete,

- vara minst 55 år men får ännu inte ha uppnått normal pensionsålder,

- som medhjälpare inom familjen eller som lantarbetare ha arbetat minst halvtid med jordbruksarbete under de föregående fem åren,

- ha arbetat på den överlåtande partens jordbruksföretag under en period som minst motsvarar två års heltidssysselsättning under den fyraårsperiod som föregår den överlåtande partens förtidspensionering, och

- vara ansluten till ett socialförsäkringssystem.

4. En övertagande part utanför jordbruket kan vara en annan person eller ett organ som övertar överlåten mark för att använda den för andra ändamål än jordbruk såsom för skogsbruk eller för att skapa ekologiska skyddsområden på ett sätt som är förenligt med skydd för eller förbättringar av miljön och landskapet.

5. De villkor som fastställs i denna artikel skall gälla under hela den period som den överlåtande parten erhåller stöd till förtidspensionering.

Artikel 12

1. De högsta beloppen för gemenskapsstöd anges i bilagan.

2. Stöd till förtidspensionering skall lämnas under högst 15 år för den överlåtande parten och högst tio år för lantarbetaren. Det får inte avse tiden efter den överlåtande partens sjuttiofemte födelsedag eller efter det att lantarbetaren uppnått normal pensionsålder.

Om en normal ålderspension betalas av medlemsstaten till en överlåtande part skall stödet till förtidspension beviljas som ett tillägg till denna och beräknas utifrån det belopp som lämnas i form av nationell ålderspension.

KAPITEL V

MINDRE GYNNADE OMRÅDEN OCH OMRÅDEN MED MILJÖBETINGADE RESTRIKTIONER

Artikel 13

Stöd till mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner skall bidra till att följande mål uppnås:

a) *Kompensation för områden som är mindre gynnade av naturbetingade skäl*

- att säkerställa fortsatt markanvändning för jordbruksändamål och på så sätt bidra till att bibehålla en livskraftig landsbygd,
- att bevara landskapet,
- att bevara och främja hållbara jordbruksmetoder, som särskilt beaktar krav för skydd av miljö.

b) *Kompensation för områden med miljöbetingade restriktioner*

- att garantera att miljökraven uppfylls och säkerställa jordbruket i områden med miljöbetingade restriktioner.

Artikel 14

1. Jordbrukare i mindre gynnade områden kan beviljas kompensationsbidrag.

2. Kompensationsbidraget skall utgå per hektar för areal som utnyttjas för jordbruksändamål och beviljas jordbrukare

— som brukar en minsta fastställd areal,

— som åtar sig att fortsätta med jordbruksverksamhet i ett mindre gynnat område i minst fem år efter den första utbetalningen av kompensationsbidraget, och

— som följer en normal god jordbrukarsed som är förenlig med kraven på att slå vakt om miljön och bevara landskapet, särskilt genom ett hållbart jordbruk.

3. Om restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt direktiv 96/22/EG⁽¹⁾, eller restsubstanser av ämnen som är tillåtna enligt det direktivet men används på ett olagligt sätt, upptäcks i nötkreatur som tillhör en producents besättning i samband med att bestämmelserna i direktiv 96/23/EG⁽²⁾ tillämpas, eller om ett otillåtet ämne eller otillåten produkt, eller ett ämne eller en produkt som tillåts enligt direktiv 96/22/EG men som innehåller på ett olagligt sätt, i någon form påträffas på en producents jordbruksföretag, skall producenten under det kalenderår som upptäckten görs uteslutas från att erhålla kompensationsbidrag.

Vid upprepade överträdelser får perioden för uteslutning, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, förlängas till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen uppdagades.

Om ägaren till djuren, eller den som bedriver skötseln, hindrar de inspektioner eller provtagningar som är nödvändiga för tillämpningen av nationella planer för kontrollåtgärder avseende restsubstanser eller de undersökningar och kontroller som föreskrivs i direktiv 96/23/EG skall de sanktioner som föreskrivs i första stycket tillämpas.

Artikel 15

1. Kompensationsbidrag skall fastställas till ett belopp

— som är tillräckligt stort för att effektivt bidra till att kompensera befintliga svårigheter och

— på ett sådant sätt att överkompensation undviks.

2. Kompensationsbidragen skall vara vederbörligen differentierade och hänsyn skall tas till

— en regions särskilda situation och utvecklingsmål,

— hur allvarliga de varaktiga naturgivna svårigheterna är som påverkar jordbrukets verksamheter,

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

— där så är lämpligt, de särskilda miljöproblem som måste lösas,

— jordbruksföretagens produktionsinriktning och eventuellt deras ekonomiska struktur.

3. Kompensationsbidraget skall fastställas till ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan.

Kompensationsbidrag som är högre än detta högsta belopp får beviljas under förutsättning att genomsnittet av samtliga kompensationsbidrag som beviljas på den berörda planeringsnivån inte överskrider det högsta beloppet. I sådana fall som är vederbörligen motiverade av objektiva omständigheter får dock medlemsstaterna när de beräknar genomsnittsbeloppet presentera en kombination av flera regionala program.

Artikel 16

1. Jordbrukare kan beviljas kompensationsbidrag för kostnader och inkomstförluster som uppkommer på grund av begränsningar av jordbruksdriften i områden med miljöbetingade restriktioner till följd av tillämpningen av gemenskapsbestämmelser på miljöskyddsområdet, såvida och i den utsträckning som detta stöd är nödvändigt för att lösa de särskilda problem som dessa bestämmelser förorsakar.

2. Bidragen skall fastställas på ett sådant sätt att överkompensation undviks, särskilt när stödet avser mindre gynnade områden.

3. Det högsta beloppet för gemenskapsstödet anges i bilagan.

Artikel 17

Mindre gynnade områden skall omfatta

— bergsområden (artikel 18),

— andra mindre gynnade områden (artikel 19) och

— områden med särskilda svårigheter (artikel 20).

Artikel 18

1. Bergsområden skall kännetecknas av avsevärda begränsningar av möjligheterna att använda marken och en märkbar ökning av brukskostnaderna till följd av

— att det på grund av höjden över havet råder mycket svåra klimatförhållanden, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden,

— att det på en lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är alltför branta för användning av maskinell utrustning eller som kräver användning av mycket kostsam specialutrustning, eller

— en kombination av dessa båda faktorer, där den svårighet som var och en av dem ger upphov till är av mindre betydelse, men där de sammantaget leder till en lika allvarlig svårighet.

2. Områden norr om 62:a breddgraden och vissa närliggande områden skall likställas med bergsområden.

Artikel 19

Mindre gynnade områden där det finns en risk att marken inte längre kommer att brukas och där det är nödvändigt att bevara landskapet, skall bestå av jordbruksområden som är homogena såvitt avser naturbetingade produktionsförhållanden och skall uppvisa samtliga följande särdrag, nämligen

— förekomst av lågproduktiv mark som är svår att bruka, och vars begränsade möjligheter inte kan förbättras utan mycket höga kostnader, och som huvudsakligen kan utnyttjas för extensiv djurhållning,

— på grund av denna av naturen betingade låga produktivitet uppnås resultat som är avsevärt mycket lägre än genomsnittet när det gäller de viktigaste måtten på ekonomisk avkastning inom jordbruket,

— en låg eller minskande befolkningstäthet och en befolkning som till största delen är beroende av jordbruket, och där en allt snabbare befolkningsminskning skulle innebära en fara för områdets livskraft och invånarnas möjlighet att bo kvar.

Artikel 20

Mindre gynnade områden kan omfatta andra områden som är utsatta för speciella svårigheter, och där jord-

bruk, när det är nödvändigt och på vissa villkor, bör fortsätta att bedrivas för att bevara eller förbättra miljön, bevara landsbygden och möjligheterna till turistverksamhet i området, eller för att skydda kusterna.

Artikel 21

Den totala ytan av de områden som avses i artiklarna 16 och 20 får inte överstiga 10 % av den berörda medlemsstatens yta.

KAPITEL VI

MILJÖVÄNLIGT JORDBRUK

Artikel 22

Stöd för produktionsmetoder inom jordbruket som är utformade för att skydda miljön och bevara landskapet (miljövänligt jordbruk) skall bidra till att målen för gemenskapens politik avseende jordbruket och miljön uppnås.

Detta stöd skall bidra till

- att jordbruksmark används på ett sätt som är förenligt med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden,
- miljömässigt gynnsamma metoder för extensivering av jordbruk och skötsel av lågintensiva betesystem,
- bevarandet av hotade höga naturvärden i jordbruksmiljöer,
- bibehålla landskapet och historiska särdrag på jordbruksmark,
- användningen av miljöplanering i jordbruket.

Artikel 23

1. Stöd skall beviljas till jordbrukare som åtar sig att under minst fem år bedriva ett miljövänligt jord-

bruk. Om det visar sig nödvändigt får en längre period fastställas för särskilda åtaganden, varvid hänsyn skall tas till de miljöeffekter som dessa åtaganden får.

2. Ett åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk skall sträcka sig utöver normal tillämpning av god jordbrukarsed.

De skall tillgodose tjänster som inte tillgodoses genom andra stödåtgärder, som t.ex. marknadsstöd eller kompensationsbidrag.

Artikel 24

1. Stöd till åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk skall beviljas årligen och skall beräknas på grundval av

- inkomstbortfall,
- extrakostnader till följd av åtagandet,
- behovet av stimulansåtgärder.

Kostnader för investeringar som inte ger direkt ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att uppfylla åtagandet får också tas med i beräkningen när det årliga stödbeloppet fastställs.

2. De högsta stödbelopp per år som gemenskapen kan bevilja anges i bilagan. Beloppen skall beräknas på grundval av den areal inom jordbruksföretaget som åtaganden gäller.

KAPITEL VII

FÖRBÄTTRAD BEARBETNING OCH SALUFÖRING AV JORDBRUKSPRODUKTER

Artikel 25

1. Investeringsstöd skall underlätta en förbättrad och rationaliserad bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och därigenom bidra till att öka konkurrenskraften och mervärdet för jordbruksprodukter.

2. Stödet skall bidra till att ett eller flera av följande mål uppnås, nämligen att

- styra produktionen i riktning mot den förväntade marknadsutvecklingen eller främja nya avsättningsmöjligheter för jordbruksprodukter,
- förbättra eller rationalisera försäljningskanaler eller bearbetningsmetoder,
- förbättra produkternas presentation och förpackning, eller uppmuntra till en bättre användning eller eliminering av biprodukter eller avfall,
- tillämpa ny teknik,
- främja nyskapande investeringar,
- förbättra och kontrollera kvaliteten,
- förbättra och kontrollera hälsovillkoren,
- skydda miljön.

Artikel 26

1. Stöd skall beviljas till de personer som ytterst ansvarar för att finansiera investeringar i företag

- som kan visas ha ekonomisk livskraft, och
- som uppfyller minimikrav när det gäller miljö, hygien och djurens välfärd.

2. Investeringarna skall bidra till att förbättra förhållandena i den berörda råvarusektorn inom jordbruket. De skall garantera att producenten av sådana produkter får en tillräcklig del av det ekonomiska resultatet.

3. Det är nödvändigt att visa att det går att finna normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkterna i fråga.

Artikel 27

1. Investeringarna skall avse bearbetning och saluföring av produkter som anges i bilaga I till fördraget, med undantag för fiskeprodukter.

2. Investeringarna skall uppfylla urvalskriterier som fastställer prioriteringar och som visar vilka slags investeringar som inte är stödberättigade.

Artikel 28

1. Följande investeringar skall vara uteslutna från stöd, nämligen

- investeringar i detaljhandelsledet,
- investeringar i bearbetning eller saluföring av produkter från tredje land.

2. Stödets totala värde, uttryckt i procent av den stödberättigade investeringsvolymen, är begränsat till högst

- a) 50 % de regioner som omfattas av mål 1,
- b) 40 % i övriga regioner.

KAPITEL VIII

SKOGSBRUK

Artikel 29

1. Stöd till skogsbruket skall bidra till att bevara och utveckla skogens ekonomiska, ekologiska och sociala funktioner på landsbygden.

2. Stödet skall särskilt främja ett eller flera av följande mål, nämligen

- hållbar skogsskötsel och utveckling av skogsbruket,
- bevarande och förbättring av skogsresurserna,
- utvidgning av skogsarealen.

3. Detta stöd skall beviljas endast för skogar och arealer som ägs av privata ägare, deras sammanslutningar, eller av kommuner eller sammanslutningar av kommuner. Denna begränsning avser inte de åtgärder som avses i artikel 30.1 sjätte strecksatsen.

4. Stödet skall bidra till att gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden på den internationella nivå fullgörs. Det skall baseras på nationella och subnationella skogsprogram eller likvärdiga instrument i vilka de åtaganden som har gjorts vid ministerkonferenserna om det europeiska skogsskyddet bör beaktas.

5. Åtgärder som enligt denna förordning föreslås för områden där risken för skogsbränder betecknas som hög eller medelhög enligt förordning (EEG) nr 2158/92 av den 23 juli 1992 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder⁽¹⁾ skall överensstämma med de planer för skydd av skogarna som har lagts fram av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EEG) nr 2158/92.

Artikel 30

1. Stödet till skogsbruket skall avse en eller flera av följande åtgärder:

- Beskogning av mark som inte är stödberättigad enligt artikel 29, under förutsättning att denna plantering är anpassad till lokala förhållanden och att den utförs med hänsyn till miljön.
- Investeringar i skog, vilka syftar till att avsevärt höja dess ekonomiska, ekologiska eller sociala värde.
- Investeringar för att förbättra och rationalisera avverkning, bearbetning och saluföring av skogsbruksprodukter; investeringar som avser användning av trä som råvara skall begränsas till de led som föregår industriell bearbetning.
- Främjande av nya avsättningsmöjligheter för användning och saluföring av skogsbruksprodukter.
- Upprättande av sammanslutningar av skogsägare, vilka bildas för att de skall hjälpa sina medlemmar till en mer hållbar och effektiv skötsel av deras skogar.

⁽¹⁾ EGT L 217, 31.7.1992, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 308/97 (EGT L 51, 21.2.1997, s. 2).

— Återställande av produktionspotentialen i skogar som skadats av naturkatastrofer och brand samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder.

2. Reglerna i kapitlen I och VII skall, med undantag av artikel 7 andra stycket, när så är lämpligt, gälla för stöd till investeringar.

Artikel 31

1. Stöd skall beviljas för beskogning av jordbruksmark under förutsättning att planteringen är anpassad till lokala förhållanden och utförs med hänsyn till miljön.

Stödet får förutom planteringskostnader omfatta

— ett årligt bidrag per beskogad hektar för att täcka underhållskostnader under en period på högst fem år,

— ett årligt bidrag per hektar för att under en period på högst 20 år täcka inkomstbortfall på grund av beskogning för jordbrukare, eller sammanslutningar av dessa, vilka brukade marken innan den beskogades, eller för andra privaträttsliga subjekt.

2. Stöd till beskogning av jordbruksmark som företas av offentliga myndigheter skall endast täcka etableringskostnaderna.

3. Stöd för beskogning av jordbruksmark får inte lämnas

— till jordbrukare som erhåller stöd till förtidspensionering,

— i samband med plantering av julgranar.

För snabbväxande arter som odlas på kort sikt skall stöd för beskogning beviljas endast för planteringskostnaderna.

4. De högsta årliga bidragsbeloppen för täckning av de inkomstbortfall som berättigar till stöd från gemenskapen anges i bilagen.

Artikel 32

1. I syfte att

— bevara och förbättra den ekologiska stabiliteten i skogen i områden där skogens skyddande och ekologiska roll är i allmänhetens intresse och där kostnaderna för bevarande och förbättrande åtgärder överstiger inkomsten från skogsbruket,

— genom jordbruksåtgärder upprätthålla brandgator,

skall stöd beviljas för de åtgärder som vidtas i detta syfte under förutsättning att skogens skyddande och ekologiska roll säkerställs på ett hållbart sätt och att åtgärderna regleras i avtal och specificeras ekonomiskt.

2. Stödet skall fastställas till ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan på grundval av faktiska kostnader för de genomförda åtgärderna i enlighet med det ingångna avtalet.

KAPITEL IX

FRÄMJAJ ANPASSNING OCH UTVECKLING AV
LANDSBYGDEN*Artikel 33*

Stöd skall beviljas för åtgärder med anknytning till jordbruket och dess omställning samt för verksamheter på landsbygden vilka inte omfattas av någon annan åtgärd i enlighet med denna avdelning.

Dessa åtgärder skall avse

- markförbättring,
- omarrondering,
- etablering av avbyttjänster samt företagslednings-tjänster avseende jordbruksföretag,
- saluföring av kvalitetsprodukter från lantbruket,

— tillhandahållandet av tjänster för att ombesörja de grundläggande behoven för landsbygdens ekonomi och befolkning,

— restaurering och utveckling av byar samt skydd och bevarande av kulturarvet på landsbygden,

— diversifiering av jordbruket och verksamhet i nära samband med jordbruket så att tillfälle ges till att ha flera olika sysselsättningar eller erhålla alternativa inkomster,

— vattenshushållning inom jordbruket,

— utveckling och förbättring av infrastrukturer som har samband med lantbrukets utveckling,

— främjande av verksamhet inom turism och hantverk,

— skydd av miljön i samband med jordbruk, skogsbruk och bevarande av landskapet, samt med förbättringen av djurens välfärd,

— återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer samt införande av erforderliga skyddsåtgärder,

— att finna finansiella lösningar.

KAPITEL X

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 34

Närmare genomförandebestämmelser för denna avdelning skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Dessa bestämmelser kan i synnerhet gälla

- villkor för stöd till investeringar för jordbruksföretag (artiklarna 4–7), inbegripet nödvändiga begränsningar genom tillämpning av artikel 6,
- tidsfristen och villkoren för ökad ekonomisk livskraft i ett jordbruksföretag och användandet av

- mark frigjord vid förtidspensionering (artikel 11.2),
- villkoren för att bevilja och beräkna kompensationsbidrag i mindre gynnade områden, inbegripet vid gemensamt bruk av jordbruksmark (artiklarna 14 och 15) samt kompensationsbidrag i områden med miljöbetingade restriktioner (artikel 16),
- villkoren som reglerar åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk (artiklarna 23 och 24),
- urvalskriterier för investeringar i syfte att förbättra bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (artikel 27.2),
- villkoren som reglerar åtgärder inom skogsbruket (kapitel VIII).
- När det gäller regionerna i gemenskapens yttersta randområden får kommissionen i enlighet med samma förfarande besluta om undantag från artikel 28 andra strecksatsen, under förutsättning att de bearbetade produkterna är avsedda för marknaden i området i fråga.

AVDELNING III

ALLMÄNNA PRINCIPER, ADMINISTRATIVA OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Artikel 36

ALLMÄNNA PRINCIPER

1. När det gäller stöd till de åtgärder för landsbygdens utveckling som avses i artikel 35.2

Del I

- skall, i områden som omfattas av mål 1, förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen,

Stöd från EUGFJ

- skall, i områden som omfattas av mål 2, förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen och om inte annat sägs i den här förordningen.

Artikel 35

1. Gemenskapens stöd till förtidspensionering (artiklarna 10–12), mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner (artiklarna 13–21), miljövänligt jordbruk (artiklarna 22–24) och beskogning (artikel 31) skall i hela gemenskapen finansieras av garantisektionen inom EUGFJ.

2. Gemenskapens stöd till andra åtgärder för landsbygdens utveckling skall finansieras av

- utvecklingssektionen när det gäller områden, som omfattas av mål 1,
- garantisektionen när det gäller områden som inte omfattas av mål 1.

3. Stöd till de åtgärder som avses i artikel 33 sjätte, sjunde och nionde strecksatsen skall finansieras av EUGFJ i områden som omfattas av mål 1 och mål 2 samt områden som befinner sig i övergång i den mån dessa åtgärder inte finansieras av Europeiska regionala fonden (ERUF).

2. När det gäller stöd till de åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av garantisektionen inom EUGFJ skall de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1260/1999⁽¹⁾ och de bestämmelser som antagits för genomförandet av den förordningen gälla, om inte annat sägs i den här förordningen.

Del II

Förenlighet och samverkan

Artikel 37

1. Stöd till landsbygdens utveckling skall endast beviljas för sådana åtgärder som är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

⁽¹⁾ Se sidan 103 i detta nummer av EGT.

2. Åtgärderna skall samverka med gemenskapens politik på andra områden och de åtgärder som genomförs i enlighet därmed.

Av särskild vikt är att ingen åtgärd som faller inom denna förordnings räckvidd kan berättiga till stöd enligt en annan av gemenskapens stödordningar om den är oförenlig med något särskilt villkor som föreskrivs i den här förordningen.

3. Samverkan skall också säkerställas med åtgärder som genomförs genom andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta gäller särskilt såväl samverkan mellan å ena sidan åtgärder för landsbygdens utveckling och å andra sidan åtgärder under den gemensamma marknadsorganisationen och kvalitets- och hälsoåtgärder inom jordbruket som mellan olika åtgärder för landsbygdens utveckling.

Därför får inget stöd i enlighet med denna förordning beviljas för

- åtgärder som omfattas av stödordningar enligt den gemensamma marknadsorganisationen med de undantag som motiveras av objektiva kriterier och som får fastställas enligt artikel 50,
- åtgärder för att stödja forskningsprojekt, saluföra jordbruksprodukter eller utrota djursjukdomar.

4. Medlemsstaterna får införa ytterligare eller strängare krav för att bevilja stöd från gemenskapen till landsbygdens utveckling, under förutsättning att sådana villkor står i överensstämmelse med målen och kraven i denna förordning.

Artikel 38

1. För en och samma åtgärd får utbetalningar inte både göras i enlighet med denna förordning och under någon annan av gemenskapens stödordningar.

2. Stöd till flera åtgärder i enlighet med denna förordning får endast kombineras under förutsättning att sådana åtgärder samverkar och är förenliga med varandra. Om det visar sig nödvändigt skall stödnivån justeras.

Artikel 39

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att åtgärder för landsbygdens utveckling i enlighet med detta kapitel är förenliga och samverkar med andra åtgärder i gemenskapens politik.

2. De planer för landsbygdens utveckling som medlemsstaterna överlämnar skall innehålla en bedömning av om de föreslagna åtgärderna är förenliga och samverkar med andra åtgärder, samt en redogörelse för de åtgärder som vidtagits för att uppnå denna förenlighet och samverkan.

3. Vid behov får stödåtgärderna revideras i efterhand, så att förenligheten och samverkan kan säkerställas.

KAPITEL II

PROGRAMPLANERING

Artikel 40

1. De åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion skall ingå i programplaneringen för mål 1-områden i enlighet med förordning (EG) nr 1260/1999.

2. Andra åtgärder för landsbygdens utveckling än de som avses i artikel 35.1 får ingå i programplaneringen för mål 2-områden i enlighet med förordning (EG) nr 1260/1999.

3. Andra åtgärder för landsbygdens utveckling, som inte ingår i programplaneringen enligt punkterna 1 och 2 skall ingå i programplaneringen för utveckling av landsbygden i enlighet med artiklarna 41–44.

4. För åtgärder för landsbygdens utveckling för vilka så är lämpligt kan medlemsstaterna också för godkännande överlämna nationella allmänna bestämmelser som ingår i programplaneringen i enlighet med punkterna 1–3, under förutsättning att det är lämpligt för att bibehålla enhetliga villkor.

Artikel 41

1. Planer för utveckling av landsbygden skall utarbetas för den geografiska nivå som bedöms vara lämpligast. Detta skall göras av de behöriga myndigheter

som utsetts av medlemsstaten och medlemsstaten skall överlämna planerna till kommissionen efter det att samråd har ägt rum med behöriga myndigheter och organisationer på lämpligt geografisk nivå.

2. De stödåtgärder för landsbygdens utveckling som skall tillämpas i ett område skall när så är möjligt integreras i en och samma plan. Om flera planer behöver utarbetas skall förhållandet mellan åtgärderna i dessa planer anges och det skall säkerställas att de är förenliga och samverkar med andra åtgärder.

Artikel 42

Planer för utveckling av landsbygden skall omfatta en period på sju år från och med den 1 januari 2000.

Artikel 43

1. Planer för utveckling av landsbygden skall innehålla

- en kvantifierad lägesbeskrivning som påvisar skillnader, klyftor och utvecklingspotential, vilka finansiella resurser som satsas samt vilka huvudsakliga resultat som enligt tillgängliga utvärderingar nåddes genom åtgärder under den föregående programplaneringsperioden,
- en beskrivning av den föreslagna strategin, kvantifierade mål för denna och de prioriteringar för landsbygdens utveckling som gjorts samt det geografiska område som omfattas,
- en bedömning av förväntade effekter på ekonomin, miljön och samhället, inklusive effekter på sysselsättningen,
- en vägledande, finansiell översikt över de samlade finansiella resurser som ställts till förfogande, såväl nationellt som av gemenskapen, för var och en av de prioriteringar för landsbygdens utveckling som föreslagits i planen, och, om planen omfattar landsbygdsområden enligt mål 2, de vägledande beloppen för landsbygdsutvecklingsåtgärder enligt artikel 33 i dessa områden,
- en redogörelse för planerade åtgärder för att genomföra planerna, särskilt stödordningarna, inklusive nödvändiga uppgifter för att kunna göra en bedömning utifrån konkurrensreglerna,

— uppgifter, om det anses befogat, om behovet av studier, demonstrationsprojekt, kompetensutveckling eller tekniskt stöd för att förbereda, genomföra eller anpassa åtgärderna i fråga,

— uppgifter om vilka behöriga myndigheter och ansvariga organ som utsetts,

— bestämmelser som syftar till att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av planerna, inklusive övervakning och utvärdering, med angivande av kvantifierade indikatorer för denna utvärdering, kontrollåtgärder och sanktionsförfaranden samt lämplig informationsspridning,

— resultat från samråd och angivande av berörda myndigheter och organ samt ekonomiska aktörer och arbetsmarknadens parter på lämplig nivå.

2. I planerna skall medlemsstaterna

— utifrån sina särskilda behov föreskriva landsomfattande miljöåtgärder inom jordbruket,

— försäkra sig om en nödvändig jämvikt mellan de olika stödåtgärderna.

Artikel 44

1. Planer för utveckling av landsbygden skall överlämnas senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

2. Kommissionen skall bedöma de föreslagna planerna och avgöra om de är förenliga med denna förordning. På grundval av planerna skall kommissionen senast sex månader efter det att planerna överlämnats godkänna programplaneringsdokumenten för utveckling av landsbygden i enlighet med det förfarande som avses i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

KAPITEL III

TILLÄGGSÅTGÄRDER OCH GEMENSKAPSINITIATIV

Artikel 45

1. I enlighet med artikel 21.2 i förordning (EG) nr 1260/1999 får kommissionen i enlighet med förfar-

randet i artikel 50.2 i den förordningen utvidga räckvidden för stöd från EUGFJ:s utvecklingssektion utöver vad som föreskrivs i artikel 35.2 i den förordningen och för finansieringen av de åtgärder som är bidragsberättigande i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 1262/1999⁽¹⁾, (EG) nr 1261/1999⁽²⁾ och (EG) nr 1263/1999⁽³⁾ i syfte att genomföra alla åtgärderna i gemenskapsinitiativet för landsbygds utveckling.

2. På kommissionens initiativ får EUGFJ:s garanti-sektion finansiera studier i samband med programplanering för utveckling av landsbygden.

KAPITEL IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 46

1. För gemenskapens stöd till landsbygdsutveckling genom EUGFJ:s garantisektion skall en finansieringsplan utarbetas och redovisningen skall ske på årsbasis. Finansieringsplanen skall ingå i programplaneringen för utveckling av landsbygden (artikel 38.3) eller i programplaneringen avseende mål 2.

2. Kommissionen skall fastställa ursprungliga anslag till medlemsstaterna uppdelade årsvis utifrån objektiva kriterier som tar hänsyn till särskilda förhållanden och behov samt särskilda insatser som skall göras, i synnerhet för miljön, för att skapa arbetstillfällen och för att bevara landskapet.

3. De ursprungliga anslagen skall justeras på grundval av verkliga utgifter och de reviderade utgiftsprognoser som medlemsstaterna överlämnar, varvid hänsyn skall tas till programmets mål, till de medel som står till förfogande och, som huvudregel, skall stå i överensstämmelse med stödintensiteten i landsbygdsområden som omfattas av mål 2.

Artikel 47

1. De finansiella bestämmelserna i artiklarna 31, 32 (utom punkt 1 femte stycket), 34, 38 och 39 i förordning (EG) nr 1260/1999 skall inte tillämpas på åtgärder för landsbygds utveckling under mål 2.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 54.

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att dessa åtgärder genomförs effektivt och samordnat och att detta sker på ett sätt som minst uppfyller kraven i de bestämmelser som avses i första stycket, inklusive principen med en enda förvaltningsmyndighet.

2. Åtgärder som ingår i en programplanering för utveckling av landsbygden skall medfinansieras av gemenskapen i enlighet med riktlinjerna i artiklarna 29–30 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Härvid gäller följande:

— Gemenskapens medfinansiering skall uppgå till högst 50 % av de totala stödberättigade kostnaderna och som huvudregel till minst 25 % av stödberättigande offentliga utgifter i områden som inte omfattas av mål 1 eller mål 2.

— För investeringar som skapar intäkter skall de stöd-satser tillämpas som föreskrivs i artikel 29.4 a ii, 29.4 a iii, 29.4 b ii och 29.4 b iii i förordning (EG) nr 1260/1999. Jordbruks- och skogsbruksföretag samt företag som bearbetar och saluför jordbruks- och skogsbruksprodukter betraktas därvid som företag i den mening som avses i artikel 29.4 b iii.

— Gemenskapens andel i programplaneringen för åtgärder enligt artiklarna 22–24 i denna förordning skall uppgå till 75 % i de områden som omfattas av mål 1 och 50 % i övriga områden.

När sådana utbetalningar görs skall artikel 32.1 femte stycket i förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas.

3. Utbetalningar av finansiellt stöd från EUGFJ:s garantisektion kan ske i form av förskott för att genomföra program och i form av utbetalningar för uppkomna utgifter.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 48

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv övervakning av genomförandet av programplaneringen för utveckling av landsbygden.

2. Övervakningen skall ske på ett sätt som båda parter gemensamt kommit överens om.

Övervakningen skall ske utifrån särskilda fysiska och finansiella indikatorer som parterna i förväg kommit överens om och fastställt.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna årsrapporter om hur programmen fortskrider.

3. Om skäl föreligger skall övervakningskommittéen inrättas.

Artikel 49

1. Åtgärder inom ett program för utveckling av landsbygden skall utvärderas i enlighet med riktlinjerna i artiklarna 40–43 i förordning (EG) nr 1260/1999.

2. EUGFJ:s garantisektionen får, inom ramen för de finansiella medel som anslås till program, delta i finansieringen av utvärderingar som har samband med utveckling av landsbygden i medlemsstaterna. EUGFJ:s garantisektionen får även på initiativ av kommissionen finansiera utvärderingar på gemenskapsnivå.

AVDELNING IV

STATLIGT STÖD

Artikel 51

1. Om inte annat sägs i denna avdelning skall artiklarna 87–89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar i fråga om stödåtgärder för landsbygdens utveckling.

Artiklarna 87–89 i fördraget skall emellertid inte tillämpas på de medel som medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 i fördraget bidrar med i fråga om åtgärder som berättigar till stöd från gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. Stöd till investeringen i jordbruksföretag vilka överskrider de procentsatser som anges i artikel 7 skall vara förbjudna.

Undantagna från detta förbud är stöd till

- investeringar som till största delen görs av allmänintresse i samband med bevarande av traditionellt formade landskap genom verksamhet inom jordbruket och skogsbruket eller förflyttning av jordbruksbyggnader,

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 50

Detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Dessa bestämmelser skall särskilt avse

- innehåll och överlämnade av planerna för utveckling av landsbygden (artiklarna 41–44),
- revideringen av programplaneringsdokumenten för utveckling av landsbygden,
- finansieringsplanen, i synnerhet för att säkerställa budgetdisciplin (artikel 46) och medfinansiering (artikel 47.2),
- övervakning och utvärdering (artiklarna 48 och 49),
- sätt att säkerställa samverkan mellan åtgärderna för landsbygdens utveckling och stödåtgärder i samband med marknadsorganisationen (artikel 37).

- investeringar till skydd och förbättring av miljön,

- investeringar som syftar till att förbättra de sanitära villkoren inom djurhållningen samt vad avser djurens välfärd.

3. Statligt stöd som beviljas jordbrukare för att kompensera naturbetingade nackdelar i mindre gynnade områden skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 14 och 15.

4. Statligt stöd till jordbrukare för åtaganden om miljövänligt jordbruk skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 22–24. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med artikel 24.2 kan emellertid beviljas om det är motiverat enligt punkt 1 i den artikeln. I vederbörligen motiverade undantagsfall får undantag beviljas från minimiperioden för sådana skyldigheter i enlighet med artikel 23.1.

Artikel 52

I enlighet med artikel 36 i fördraget, skall statligt stöd, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera åtgärder för landsbygdens utveckling för vilka stöd beviljas från

gemenskapen, anmälas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och som en del i den programplanering som avses i artikel 40. Artikel 88.3 första meningen i fördraget skall inte tillämpas på stöd som har anmälts på detta sätt.

AVDELNING V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 53

1. Om särskilda åtgärder visar sig nödvändiga för att underlätta övergången från det nuvarande systemet till det som föreskrivs i den här förordningen skall dessa åtgärder antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

2. Sådana åtgärder skall särskilt vidtas för att de av gemenskapens nu pågående stödinsatser som kommissionen har godkänt för en period som löper ut efter den 1 januari år 2000, eller för en obegränsad period, skall kunna integreras i den stödordning för landsbygdens utveckling som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 54

1. Artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle⁽¹⁾ skall ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall tillämpas på marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställts i denna förordning börjar tillämpas.

2. Det stöd som avses i artikel 8 skall medfinansieras av gemenskapen.

3. De stöd som avses i artikel 12 skall medlemsstaterna betala till producenterna mellan den

16 oktober och den 31 december det regleringsår som stödet avser.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 20 skall kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.”

2. Artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽²⁾ skall ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Under fem år från dagen för erkännandet skall medlemsstaterna till erkända producentorganisationer bevilja stöd som främjar deras bildande och underlättar den administrativa verksamheten.

2. Detta stöd

— skall för det första, andra, tredje, fjärde respektive femte året uppgå till 5 %, 5 %, 4 %, 3 % respektive 2 % av värdet av den produktion som saluförs genom producentorganisationen,

— får inte överskrida den verkliga kostnaden för bildandet och administrationen av organisationen i fråga,

— skall utbetalas genom årliga delbetalningar under högst sju år från dagen för erkännandet.

Värdet på varje års produktion skall beräknas på grundval av

— den årliga volym som verkligen saluförs,

⁽¹⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1554/97 (EGT L 208, 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EG) nr 1637/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 28).

— det genomsnittliga producentpris som erhålls.

3. Producentorganisationer som bildats av organisationer som redan till stor del uppfyller kraven i denna förordning skall vara berättigade till stöd i enlighet med denna artikel endast under förutsättning att de bildats genom ett samgående som gör det möjligt att på ett effektivare sätt uppnå de mål som avses i artikel 5. I detta fall skall stödet emellertid beviljas endast med hänsyn tagen till kostnaderna för att bilda organisationen (utgifter som uppstått i samband med det förberedande arbetet och utarbetandet av stiftelseurkund och stadgar).

4. Det stöd som avses i denna artikel skall anmälas till kommissionen i en rapport som medlemsstaten skall lämna efter varje räkenskapsår.”

3. Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾ ändras härmed på följande sätt:

a) Artikel 15.6 skall ersättas med följande:

”6. I de områden i gemenskapen där producenternas organiseringsgrad är särskilt låg kan medlemsstaternas tillåtas att, på en välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt stöd som uppgår till högst hälften av producenternas finansiella bidrag. Detta är ett tilläggsstöd till driftsfonden.

För de medlemsstater där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionen saluförs genom producentorganisationer och där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen kan gemenskapen på medlemsstatens begäran delvis återbetala det stöd som avses i första stycket.”

b) Artikel 52 skall ersättas med följande:

”Artikel 52

1. Utgifter i samband med utbetalning av gemenskapens kompensation för återtagande och för gemenskapens finansiering av driftsfonden, särskilda åtgärder enligt artikel 17 och artiklarna 53–55 samt kontrollåtgärder med hjälp av experter från medlemsstaterna, vilka har ställts till kommis-

sionens förfogande i enlighet med artikel 40.1, skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1257/1999.^(*)

2. Utgifter i samband med det stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 14 och artikel 15.6 andra stycket skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1257/1999. Dessa utgifter skall berättiga till medfinansiering från gemenskapen.

3. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 46 anta tillämpningsföreskrifter för punkt 2 i denna artikel.

4. Bestämmelserna i avdelning VI skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG^(**).

(*) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

(**) EGT L 388, 30.12.1989, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1637/98 (EGT L 338, 28.12.1994, s. 16).”

Artikel 55

1. Följande förordningar skall upphöra att gälla:

— Förordning (EEG) nr 4256/88.

— Förordningarna (EEG) nr 950/97, (EG) nr 951/97, (EG) nr 952/97 och (EEG) nr 867/90.

— Förordningarna (EEG) nr 2078/92, (EEG) nr 2079/92 och (EEG) nr 2080/92.

— Förordning (EEG) nr 1610/89.

2. Följande bestämmelser skall utgå:

— Artikel 21 i förordning (EEG) nr 3763/91⁽²⁾.

— Artikel 32 i förordning (EEG) nr 1600/92⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 857/1999 (EGT L 108, 27.4.1999, s. 7).

⁽²⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

— Artikel 27 i förordning (EEG) nr1601/92 ⁽¹⁾.

enlighet med artikel 21.2 och 21.3 i förordning (EG) nr 950/97 skall fortsätta att gälla såvida de inte ändras ytterligare inom ramen för programmen.

— Artikel 13 i förordning (EEG) nr2019/93 ⁽²⁾.

3. De förordningar som upphör att gälla och de bestämmelser som utgår enligt punkt 1 respektive punkt 2 skall fortsätta att vara tillämpliga på åtgärder godkända av kommissionen i enlighet med de berörda förordningarna före den 1 januari 2000.

Artikel 56

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Av rådet och kommissionen antagna direktiv i vilka förteckningar fastställs över mindre gynnade områden, eller i vilka sådana förteckningar ändras i

Den skall tillämpas på gemenskapens stöd från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 184, 27.7.1993, s. 1.

BILAGA

TABELL ÖVER BELOPP

Artikel	Ändamål	Euro	
8.2	Startstöd	25 000	
12.1	Förtidspensionering	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	per överlåtande part och år totalt belopp per överlåtande part per lantarbetare och år totalt belopp per lantarbetare
15.3	Lägsta kompensationsbidrag Högsta kompensationsbidrag	25 (**) 200	per hektar jordbruksmark per hektar jordbruksmark
16	Högsta ersättning	200	per hektar
24.2	Ettåriga grödor Specialiserade fleråriga odlingar Övrig markanvändning	600 900 450	per hektar per hektar per hektar
31.4	Bidrag för att täcka förluster på grund av beskogning — För jordbrukare eller sammanlutningar av jordbrukare — För annat privaträttsligt subjekt	725 185	per hektar per hektar
32.2	Lägsta ersättning Högsta ersättning	40 120	per hektar per hektar

(*) Med undantag för det totala maximibelopp per överlåtande part, får de maximala årliga betalningarna ökas dubbelt så mycket med beaktande av brukningsenheternas ekonomiska struktur inom territorierna och målet att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna.

(**) Detta belopp får minskas för att beakta företagets särskilda geografiska läge eller ekonomiska struktur inom vissa territorier och för att undvika överkompensation enligt artikel 15.1 andra strecksatsen.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1258/1999

av den 17 maj 1999

om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

1. Genom förordning nr 25 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽⁵⁾ upprättade rådet Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), nedan kallad "fonden", som utgör en del av Europeiska gemenskapernas allmänna budget. I den förordningen fastställs de principer som skall tillämpas för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Med hänsyn till att den inre marknaden innebär enhetliga prissystem och en gemensam jordbrukspolitik, bör gemenskapen stå för de ekonomiska följderna. I enlighet med denna princip, som fastställs i artikel 2.2 i förordning nr 25, bör fondens garantisektion finansiera bidrag vid export till tredje land, intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknader, åtgärder för landsbygdsutveckling, särskilda veterinäråtgärder enligt rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽⁶⁾, åtgärder

för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken samt vissa utvärderingar i syfte att uppnå målen i artikel 33.1 i fördraget.

3. Fondens utvecklingssektion bör finansiera utgifter för vissa åtgärder för landsbygdsutveckling i regioner som utvecklas långsammare samt för gemenskapens initiativ för landsbygdsutveckling.
4. Kommissionen ansvarar för förvaltningen av fonden. Ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i en kommitté för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket föreskrivs.
5. Ansvar för kontrollen av garantisektionens utgifter inom fonden ligger i första hand hos medlemsstaterna, som utser myndigheter och andra organ som skall verkställa utgifter. Medlemsstaterna skall fullt ut och på ett effektivt sätt ta på sig denna uppgift. Kommissionen, som är ansvarig för att verkställa gemenskapens budget, måste kontrollera de sätt på vilka dessa utbetalningar och kontroller har utförts. Kommissionen får finansiera utgifter enbart om detta sker på ett sätt som ger tillräckliga garantier för att gemenskapsbestämmelserna efterlevs. Inom ramen för ett decentraliserat system för förvaltning av gemenskapens utgifter är det av avgörande betydelse att kommissionen, som är den institution som är ansvarig för finansieringen, är berättigad till och har möjlighet att utföra alla kontroller som den anser nödvändiga, med avseende på förvaltningen av utgifterna, samt att öppenheten och det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna och kommissionen är effektiva och fullständiga.
6. I samband med granskning och godkännande av räkenskaperna kan kommissionen inom skälig tid besluta om de totala utgifter som skall införas i garantisektionen i räkenskaperna, endast om den får tillfredsställande garantier för att de nationella kontrollerna är tillräckliga och ger insyn i verksamheten, och att utbetalningsställena försäkras sig om att de utbetalningar som de gör är lagliga och riktiga. Bestämmelser bör därför antas för ackreditering av utbetalningsställena från medlemsstaternas sida. För att säkerställa konsekvens i den standard som krävs för ackreditering i medlemsstaterna skall kommissionen dra upp riktlinjer avseende de kriterier

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 83.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 222.

⁽⁴⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 30, 20.4.1962, s. 991/62. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 728/70 (EGT L 94, 28.4.1970, s. 9).

⁽⁶⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 94/370/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 31).

som skall tillämpas. Det bör därför föreskrivas att enbart utbetalningar som görs av de utbetalningsställen som är ackrediterade av medlemsstaterna får verkställas. För att säkerställa insyn i de nationella kontrollsystemen, särskilt såvitt avser förfarandet för godkännande, bemyndigande och utbetalning, bär i förekommande fall antalet myndigheter och organ som anförtros detta ansvar begränsas med hänsyn till varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser.

7. Ett decentraliserat förvaltningssystem för gemenskapens fonder innebär, särskilt efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, att flera utbetalningsställen kan utses. När en medlemsstat ackrediterar fler än ett utbetalningsställe måste den därför utse ett enda kontaktorgan för att säkerställa konsekvens av fondernas förvaltning, upprätta kontakter mellan kommissionen och de olika ackrediterade utbetalningsställena och säkerställa att sådana uppgifter om olika utbetalningsställens transaktioner som kommissionen begär skall kunna göras tillgängliga med kort varsel.
8. Medlemsstaterna måste tillhandahålla finansiella medel i enlighet med utbetalningsställenas behov, medan kommissionen gör forskottsutbetalningar mot utbetalningsställenas verkställda utgifter. Inom ramen för åtgärder för landsbygdsutveckling bör verkliga forskottsbetalningar göras för genomförande av program. Dessa forskottsbetalningar bör behandlas enligt de finansiella mekanismer som har upprättats för forskott mot de verkställda utgifter som har betalats under en referensperiod.
9. Det är lämpligt att föreskriva två olika slag av beslut, ett som avser granskning och godkännande av räkenskaperna för fondens garantisektion, och ett som lägger fast vilka slutsatser, inbegripet finansiella rättelser, som kan dras av resultaten av granskningen huruvida utgifterna överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna.
10. Granskningen av överensstämmelse och därpå följande beslut om ackreditering kommer således inte längre att vara knutna till verkställandet av budgeten för ett visst budgetår. Det är nödvändigt att fastställa den längsta period som slutsatserna av granskningen av överensstämmelse kan avse. Åtgärderna för landsbygdsutveckling är emellertid fleråriga, vilket gör att det inte är möjligt att tillämpa en sådan lång period.
11. Åtgärder måste vidtas för att förhindra och ingripa mot oegentligheter och för att återkräva belopp som förlorats till följd av sådana oegentligheter eller sådan försumlighet. Det ekonomiska ansvaret för sådana oegentligheter eller sådan försumlighet måste fastställas.
12. Gemenskapens utgifter måste noga övervakas. Utöver den övervakning som medlemsstaterna utför på eget initiativ och som förblir av största vikt, bör bestämmelser fastställas så att kommissionens tjänstemän kan genomföra kontroller och ha rätt att begära hjälp från medlemsstaterna.
13. Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att få fram den information som skall sändas till kommissionen. När kommissionen utför kontroller måste den ha fullständig och omedelbar tillgång till uppgifter som rör utgifter, både i dokument och i datafiler.
14. Med hänsyn till omfattningen av gemenskapsfinansieringen måste Europaparlamentet och rådet regelbundet informeras genom finansiella rapporter.
15. För att förenkla den finansiella förvaltningen är det önskvärt att närma fondens finansieringsperiod till budgetåret såsom det anges i artikel 272.1 i fördraget. För att detta skall kunna göras måste det finnas en klar bild av vilka medel som finns tillgängliga vid utgången av budgetåret i fråga. Det bör därför föreskrivas att kommissionen får nödvändig befogenhet att anpassa fondens finansieringsperiod om tillräckliga budgetmedel finns tillgängliga.
16. Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾ har ändrats i betydande omfattning vid ett flertal tillfällen. Nu när nya ändringar görs av nämnda förordning är det önskvärt att bestämmelserna i fråga omarbetas för att förtydliga vissa frågor.

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/96 (EGT L 125, 8.6.1995, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (nedan kallad fonden) skall utgöra en del av Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Den skall bestå av följande två sektioner:

— Garantisektionen.

— Utvecklingssektionen.

2. Garantisektionen skall finansiera

- a) bidrag vid export till tredje land,
- b) intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaden,
- c) åtgärder för landsbygdsutveckling utanför mål 1-program med undantag av gemenskapsinitiativet för landsbygdsutveckling,
- d) gemenskapens finansiella bidrag till särskilda veterinära åtgärder, kontrollåtgärder på veterinärområdet och program för bekämpning och övervakning av djursjukdomar (veterinära åtgärder) samt till växtskyddsåtgärder,
- e) åtgärder avsedda att ge information om den gemensamma jordbrukspolitiken och vissa utvärderingar av åtgärder som finansieras av fondens garantisektion.

3. Utvecklingssektionen skall finansieras sådana åtgärder för landsbygdsutveckling som inte omfattas av punkt 2 c.

4. Utgifter för administration och personal som belastar medlemsstater och mottagare av stöd från fonden skall inte finansieras av fonden.

Artikel 2

1. Bidrag vid export till tredje land, beviljade i enlighet med gemenskapsbestämmelserna inom ramen

för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna skall finansieras enligt artikel 1.2 a.

2. Intervention för att stabilisera jordbruksmarknaderna som görs i enlighet med gemenskapsbestämmelser inom ramen för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna skall finansieras enligt artikel 1.2 b.

3. Om det är nödvändigt skall rådet, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa föreskrifter för finansiering av de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 3

1. Åtgärder för landsbygdsutveckling utanför mål 1-programmen som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 c.

2. Veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 d.

3. Informationsåtgärder och utvärderingsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser skall finansieras enligt artikel 1.2 e.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om följande:

- a) De myndigheter och organ som den ackrediterar för att göra de betalningar som avses i artiklarna 2 och 3, nedan kallade "utbetalningsställen".
- b) Om fler än ett utbetalningsställe har ackrediterats, den myndighet eller det organ, nedan kallat "samordningsorgan", som den ger i uppdrag dels att samla in och överföra de uppgifter som skall ges in till kommissionen, dels att främja en enhetlig tillämpning av gemenskapsbestämmelserna.

2. Utbetalningsställena skall vara medlemsstaternas myndigheter och organ som, såvitt avser de betal-

ningar som skall göras inom deras områden skall ge tillräckliga garantier för att

- a) ansökningarnas berättigande och överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna kontrolleras innan betalningarna godkänns,
- b) de gjorda betalningarna redovisas korrekt och fullständigt i räkenskaperna,
- c) nödvändiga handlingar ges in inom den tid och i den form som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna.

3. Utbetalningsställena skall innehålla verifikationshandlingar avseende de gjorda utbetalningarna och handlingar som gäller genomförandet av de föreskrivna administrativa och fysiska kontrollerna. Om de relevanta handlingarna förvaras hos de organ som har till uppgift att godkänna utgifterna, skall dessa organ tillställa utbetalningsstället rapporter om antalet genomförda kontroller, dessas innehåll och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

4. Endast utgifter som betalas av ackrediterade utbetalningsställen skall finansieras av gemenskapen.

5. Varje medlemsstat skall, med beaktande av landets konstitutionella bestämmelser och institutionella struktur, begränsa antalet ackrediterade utbetalningsställen till minsta möjliga antal för att de utgifter som avses i artiklarna 2 och 3 skall kunna betalas under tillfredsställande förvaltnings- och redovisningsförhållanden.

6. Varje medlemsstat skall till kommissionen överlämna följande upplysningar om utbetalningsställena:

- a) Namn och stadgar.
- b) Förvaltnings- och redovisningsförhållanden samt interna kontrollförhållanden under vilka betalningar skall göras i samband med genomförandet av gemenskapsbestämmelserna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.
- c) Ackrediteringshandlingen.

Kommissionen skall omedelbart underrättas om dessa uppgifter ändras på något sätt.

7. Om ett eller flera av villkoren för ackrediteringen inte har uppfyllts eller inte längre uppfylls av ett god-

känt utbetalningsställe skall ackrediteringen återkallas, såvida inte utbetalningsstället genomför nödvändiga anpassningar inom den tid som bestäms utifrån hur allvarligt problemet är. Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om detta.

8. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 5

1. De ekonomiska resurser som krävs för att täcka de utgifter som avses i artiklarna 2 och 3 skall göras tillgängliga för medlemsstaterna av kommissionen genom förskott på utgifter som verkställts under en referensperiod.

Förskottsbetalning för genomförande av program inom ramen för de åtgärder för landsbygdsutveckling som avses i artikel 3.1 får beviljas av kommissionen när dessa program godkänns och skall betraktas som utgifter som verkställts den första dagen i månaden efter beslutet om beviljandet.

2. Till dess att förskotten på verkställda utgifter har utbetalats skall medlemsstaterna tillhandahålla de medel som är nödvändiga för att täcka nämnda utgifter, alltefter de godkända utbetalningsställenas behov.

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall med jämna mellanrum tillställa kommissionen följande uppgifter om de ackrediterade utbetalningsställena och samordningsorganen och de transaktioner som finansieras av fondens garantisektion:

- a) En redovisning av utgifterna och en bedömning av finansieringsbehoven.
- b) Årsredovisningen tillsammans med nödvändiga underlag för granskning och godkännande samt ett intyg avseende den vidarebefordrade redovisningens fullständighet, exakthet och sanningsenlighet.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de som gäller det redovisningsintyg som avses i punkt 1 b, skall antas enligt förfarandet i artikel 13.

Artikel 7

1. Efter att ha hört fondkommittén skall kommissionen fatta de beslut som anges i punkterna 2, 3 och 4.

2. Kommissionen skall besluta om månatliga förskott på verkställda utgifter som betalas av de ackrediterade utbetalningsställena.

Utgifterna för oktober skall hänföras till oktober om de verkställs mellan den 1 och den 15 oktober och till november om de verkställs mellan den 16 och den 31 oktober. Förskottsbetalningar skall göras till medlemsstaten senast den tredje arbetsdagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna verkställs.

Ytterligare förskott får göras om fondkommittén underrättas vid nästa samråd.

3. Kommissionen skall före den 30 april året efter det aktuella budgetåret på grundval av de uppgifter som avses i artikel 6.1 b granska och godkänna räkenskaperna för utbetalningsställena.

Beslutet att granska och godkänna räkenskaperna skall omfatta den överlämnade redovisningens fullständighet, exakthet och sanningsenlighet. Beslutet skall inte påverkar antagandet av ett senare beslut i enlighet med punkt 4.

4. Kommissionen skall besluta om vilka utgifter som inte skall omfattas av gemenskapsfinansiering enligt artiklarna 2 och 3 om den finner att utgifterna inte har verkställts i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna.

Före varje beslut om att vägra finansiering skall resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter båda parter skall söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som skall vidtas.

Om ingen överenskommelse nås får medlemsstaten begära att ett förfarande inleds i syfte att medla mellan deras respektive ståndpunkter inom en tid av fyra månader; resultaten härav skall anges i en rapport, som skall överlämnas till och granskas av kommissionen innan ett beslut om att vägra finansiering fattas.

Kommissionen skall göra en bedömning av de belopp som skall undantas, särskilt med hänsyn till hur stor

bristen på överensstämmelse är. Kommissionen skall beakta överträdelsens art och betydelse samt den ekonomiska förlust som gemenskapen lidit.

En vägran att finansiera får inte omfatta följande:

a) De utgifter som avses i artikel 2 och som verkställts före de tjugofyra månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

b) De utgifter för åtgärder som avses i artikel 3 och där den slutliga betalningen verkställdes före de tjugofyra månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

Bestämmelsen i femte stycket skall emellertid inte tillämpas på de ekonomiska följderna

a) av oegentligheter enligt artikel 8.2,

b) av statligt stöd eller överträdelser för vilka förfarandena som anges i artiklarna 88 och 226 i fördraget har inletts.

5. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta de förskottsbetalningar som avses i artikel 5.1 andra stycket under punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel och förfarandena för de beslut som avses i nämnda punkterna 2, 3 och 4.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att

a) försäkra sig om att transaktioner som finansieras av fonden verkligen äger rum och att de genomförs korrekt,

b) förhindra och ingripa mot oegentligheter,

c) indriva belopp som förlorats till följd av oegentligheter eller försumlighet.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits i dessa syften, särskilt i vilket stadium de förvaltningsmässiga och rättsliga förfarandena befinner sig.

2. Om en fullständigt indrivning inte kan åstadkommas skall de ekonomiska följderna av oegentligheter eller försumlighet bäras av gemenskapen, med undantag för följderna av sådana oegentligheter eller sådan försumlighet som kan tillskrivas medlemsstaternas myndigheter eller andra organ.

De indrivna beloppen skall betalas till de ackrediterade utbetalningsställena och dessa organ skall dra av de indrivna beloppen från de utgifter som fonden finansierar. Räntan på de belopp som drivits in eller som betalats för sent skall betalas in till fonden.

3. Rådet skall, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa de allmänna tillämpningsföreskrifterna för denna artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall till kommissionens förfogande ställa alla uppgifter som behövs för att fonden skall fungera väl och de skall även vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta den kontroll som kommissionen kan anse vara nödvändig inom ramen för förvaltningen av gemenskapsfinansieringen, inbegripet kontroller på plats.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla bestämmelser i lagar och andra författningar som de har antagit för tillämpningen av gemenskapens rättsakter avseende den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa akter har ekonomiska följder för fonden.

2. Utan att det påverkar den kontroll som medlemsstaterna utför i enlighet med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 248 i fördraget eller sådana kontroller som företas med stöd av artikel 279 c i fördraget skall företrädare som kommissionen utsett att genomföra kontroller på plats ha tillgång till alla böcker och andra handlingar, inbegripet uppgifter som upprättas eller lagras i elektronisk form, avseende utgifter som finansieras av fonden.

De får särskilt kontrollera

a) om förvaltningsrutinerna är förenliga med gemenskapsreglerna,

b) om de erforderliga underlagen finns och om dessa överensstämmer med de transaktioner som finansieras av fonden,

c) under vilka förhållanden transaktioner som finansieras av fonden genomförs och kontrolleras.

Kommissionen skall i god tid före kontrollen underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat inom vars territorium kontrollen skall äga rum. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollen.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke skall kontroller eller utredningar beträffande de transaktioner som avses i denna förordning utföras av den medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen får också delta.

För att effektivisera kontrollen får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, ombesörja att myndigheter i dessa stater deltar i vissa kontroller eller utredningar.

3. Rådet skall vid behov, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 10

Före den 1 juli varje år skall kommissionen tillställa Europaparlamentet och rådet en finansiell rapport om förvaltningen av fonden under det föregående räkenskapsåret, särskilt dess ekonomiska ställning och utvecklingen av utgifternas storlek och utgiftsslagen samt förutsättningarna för gemenskapsfinansieringens genomförande.

Artikel 11

Kommittén för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (nedan kallad fondkommittén) skall bistå kommissionen med förvaltningen av fonden i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 12–15.

Artikel 12

Fondkommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen. Varje medlemsstat

skall i fondkommittén företrädas av högst fem tjänstemän. Ordförande för fondkommittén skall vara en företrädare för kommissionen.

Artikel 13

1. Om förfarandet i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, hänskjuta ärendet till fondkommittén.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan.

b) Om beslutet inte är förenligt med fondkommitténs yttrande skall kommissionens emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall

— får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under den tid som inte överstiger en månad från den dag då rådet underrättats.

— Rådet får inom den tidsfrist som anges i föregående strecksats fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 14

1. Fondkommittén skall höras

a) i samtliga fall där det är föreskrivet att den skall höras,

b) angående den bedömning av fondens anslag som skall skrivas in i kommissionens uppskattning för kommande budgetår och vid behov i ytterligare budgetförslag,

c) om utkast till rapporter om fonden som skall överlämnas till rådet.

2. Fondkommittén får undersöka alla andra frågor som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat, har hänskjutit till den.

Fondkommittén skall regelbundet informeras om fondens verksamheter.

Artikel 15

Ordföranden skall sammankalla fondkommittén.

Kommissionen skall ställa sekretariatstjänster till fondkommitténs förfogande.

Fondkommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 16

1. Förordning (EEG) nr 729/70 skall upphävas.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 17

Artikel 15 tredje stycket och artikel 40 i beslut 90/424/EEG skall utgå.

Artikel 18

De åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 729/70 till bestämmelserna i den här förordningen skall antas enligt förfarandet i artikel 13.

Artikel 19

Kommissionen får stryka första meningen i artikel 7.2 andra stycket enligt förfarandet i artikel 13, om de

budgetmedel som beviljats fondens garantisektion och som finns tillgängliga i slutet av ett visst budgetår, gör det möjligt för fonden att finansiera de tilläggsutgifter som blir följden av strykningen för samma budgetår. Om kommissionen använder sig av denna befogenhet får den i enlighet med samma förfarande senarelägga startdatum till den 1 november för de betalningsperioder för åtgärder som påbörjas för att löpa mellan den 16 till och med den 31 oktober.

Artikel 20

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på utgifter som betalas från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 729/70	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 a och b	Artikel 1.2 a och b
Artikel 1.4	Artikel 1.4
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.3
Artikel 3.1	Artikel 2.3
Artikel 3.2	Artikel 2.3
Artikel 3.3	—
Artikel 4.1 a första stycket	Artikel 4.1 a
Artikel 4.1 a andra stycket	Artikel 4.2
Artikel 4.1 a tredje stycket	Artikel 4.3
Artikel 4.1 b första stycket	Artikel 4.1 b
Artikel 4.1 b andra stycket	Artikel 4.4
Artikel 4.2	Artikel 4.5
Artikel 4.3	Artikel 4.6
Artikel 4.4	Artikel 4.7
Artikel 4.5 första meningen	Artikel 5.1 första stycket
Artikel 4.5 första meningen	Artikel 5.2
Artikel 4.6	Artikel 4.8 och artikel 5.3
Artikel 5.1	Artikel 6.1
Artikel 5.2 a	Artikel 7.2
Artikel 5.2 b	Artikel 7.3
Artikel 5.2 c	Artikel 7.4
Artikel 5a	—
Artikel 6	—
Artikel 6a	—
Artikel 6b	—
Artikel 6c	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11

Förordning (EEG) nr 729/70	Denna förordning
Artikel 12.1	Artikel 12
Artikel 12.2	—
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1259/1999

av den 17 maj 1999

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽⁴⁾,med beaktande av revisionsrättens yttrande⁽⁵⁾, och

av följande skäl:

1. Vissa villkor bör fastställas för direkta utbetalningar enligt de olika systemen för inkomststöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.
2. Utbetalningar inom gemenskapens stödssystem bör göras i sin helhet av behöriga nationella myndigheter till stödmottagarna utan att det påverkar avdrag som uttryckligen föreskrivs i denna förordning.
3. För att bättre integrera miljöaspekten med den gemensamma organisationen av marknaderna bör medlemsstaterna vidta lämpliga miljöåtgär-

der för jordbruksmark och jordbruksproduktion som är föremål för direkta utbetalningar. Medlemsstaterna bör besluta om följderna om miljökraven inte efterlevs. Medlemsstaterna bör ges rätt att göra avdrag från eller till och med dra in stöd från stödssystem om miljökraven inte iaktas. Sådana åtgärder bör vidtas av medlemsstaterna utan att det påverkar möjligheten att bevilja stöd till frivilliga jordbruksmiljöåtgärden.

4. För att stabilisera sysselsättningen inom jordbruket och ta hänsyn till jordbruksföretagens allmänna lönsamhet och gemenskapens stöd till dessa jordbruksföretag och på så sätt bidra till en en skälig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen, för alla personer som arbetar inom jordbruket, bör medlemsstaterna bemyndigas att göra avdrag från de direkta utbetalningarna till jordbrukarna i fall där den arbetskraft som utnyttjas på jordbruksföretaget understiger de gränser som skall fastställas, och/eller när jordbruksföretagens allmänna lönsamhet och/eller de totala summor som utbetalas överstiger de gränser som skall fastställas av medlemsstaterna. För att vidmakthålla särskilt produktiviteten inom jordbruket bör dessa avdrag emellertid inte överstiga 20 % av den totala utbetalningen.

5. Närmare föreskrifter för betalningsavdrag bör fastställas av medlemsstaterna på grundval av objektiva kriterier. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att utnyttja belopp som härrör från betalningsavdragen för vissa ytterligare åtgärder inom ramen för det stöd till landsbygdsutveckling som föreskrivs enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽⁶⁾.
6. Gemensamma stödssystem måste anpassas till marknadsutvecklingen, vid behov med kort varsel. Stödmottagarna kan därför inte lita på att stödvillkoren förblir oförändrade och bör förbedas på att systemen eventuellt kan komma att ses över mot bakgrund av marknadsutvecklingen.

⁽¹⁾ EGT C 170, 4.6.1998, s. 93.⁽²⁾ Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 208.⁽⁴⁾ EGT C 93, 6.4.1999, s. 1.⁽⁵⁾ EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.⁽⁶⁾ Se sidan 80 i detta nummer av EGT.

7. Från stödsystemen enligt den gemensamma jordbrukspolitiken kan direkt inkomststöd betalas ut särskilt i syfte att tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard. Detta mål har nära samband med landsbygdens bevarande. För att undvika felaktiga utbetalningar av gemenskapsmedel skall inga utbetalningar av stöd göras till jordbrukare, för vilka det har fastställts att de konstlat har åstadkommit de villkor som krävs för att få sådana utbetalningar i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemen.
8. Med tanke på de betydande budgetkonsekvenser som stöd i form av direktiva utbetalningar medför, och att man bättre skall kunna utvärdera deras inverkan, bör gemenskapens system utvärderas på lämpligt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd

Denna förordning skall tillämpas på betalningar som görs direkt till jordbrukare enligt de stödsystem inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken som helt eller delvis finansieras av garantisektionen vid EUGFJ, utom dem som föreskrivs enligt förordning (EG) nr 1257/1999.

Dessa stödsystem förtecknas i bilagan.

Artikel 2

Fullständiga utbetalningar

Betalningar enligt stödsystemen skall göras i sin helhet till stödmottagarna.

Artikel 3

Miljöskydds krav

1. När det gäller jordbruksverksamhet inom denna förordnings räckvidd skall medlemsstaterna vidta de miljöåtgärder som de anser vara lämpliga, med tanke

på vilken jordbruksmark som används eller vilken produktion det gäller, och som återspeglar de potentiella miljöeffekterna. Dessa åtgärder får inbegripa

- stöd till jordbruksmiljöåtgärdanden,
- allmänna obligatoriska miljökrav,
- särskilda miljökrav som ett villkor för direkta utbetalningar.

2. Medlemsstaterna skall besluta om påföljder som är lämpliga och som står i proportion till hur omfattande de ekologiska följderna är av att de miljökrav som avses i punkt 1 inte har iakttagits. De kan föreskriva avdrag från eller, om det är lämpligt, indragning av stödet från det berörda stödsystemet, om sådana särskilda miljökrav inte efterlevs.

Artikel 4

Modulering

1. Medlemsstaterna får besluta att sänka de belopp som, bortsett från bestämmelserna i denna punkt, skulle beviljas jordbrukare för ett visst kalenderår,

- om den arbetskraft som används på deras jordbruksföretag, uttryckt i årsarbetsenheter, under det kalenderåret ligger under en gräns som skall fastställas av medlemsstaterna, och/eller
- om den totala lönsamheten i deras jordbruksföretag under det kalenderåret, uttryckt i form av standardtäckningsbidrag motsvarande genomsnittet för antingen en viss region eller en mindre geografisk enhet, ligger över en gräns som skall fastställas av medlemsstaterna,
- om det sammanlagda belopp som beviljas enligt stödsystemen under ett kalenderår överstiger den gräns som skall fastställas av medlemsstaterna.

Med *årsarbetsenhet* avses den genomsnittliga nationella eller regionala årsarbetstiden för en vuxen heltidsarbetande lantarbetare som är anställd under ett kalenderår.

Med *standardtäckningsbidrag* avses skillnaden mellan produktionens standardvärde och standardbeloppet för vissa särskilda kostnader.

2. Sänkningen av stöd till en jordbrukare för ett visst kalenderår, till följd av tillämpning av de åtgärder som avses i punkt 1, får inte överstiga 20 % av den totala utbetalning som, bortsett från bestämmelserna i punkt 1, skulle beviljas jordbrukaren för det berörda kalenderåret.

Artikel 5

Gemensam bestämmelse

1. Medlemsstaterna skall tillämpa de åtgärder som avses i artiklarna 3 och 4 på ett sådant sätt att lika behandling mellan jordbrukarna garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

2. Skillnaden mellan de belopp som, bortsett från bestämmelserna i artiklarna 3 och 4, skulle betalas ut till jordbrukare i en medlemsstat för ett visst kalenderår och de belopp som beräknats med tillämpning av dessa artiklar, skall bli tillgänglig för den berörda medlemsstaten inom tidsfrister som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 11 och skall utgöra tilläggsstöd från gemenskapen för åtgärder enligt artiklarna 10–12 (förtidspensionering), 13–21 (mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade begränsningar), 22–24 (miljövänligt jordbruk) och 31 (beskogning) i förordning (EG) nr 1257/1999.

Artikel 6

Översyn

Stödsystemen skall tillämpas utan hinder av en eventuell översyn mot bakgrund av utvecklingen på marknaden.

Artikel 7

Begränsning av utbetalningar

Utan hinder av särskilda bestämmelser i individuella stödsystem skall inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de konstlat har åstadkommit de villkor som krävs för att få sådana utbetalningar i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemet.

Artikel 8

Utvärdering

För bedömning av betalningarnas effektivitet skall betalningarna enligt stödsystemen utvärderas för upp-

skattning av deras verkan när det gäller uppsatta mål och för analys av deras effekt på relevanta marknader.

Artikel 9

Överförande av information till kommissionen

Medlemsstaterna skall noga informera kommissionen om de åtgärder som vidtas för tillämpningen av denna förordning.

Artikel 10

Definitioner

I denna förordning

- a) avses med *jordbrukare*: en enskild jordbruksproducent, antingen en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken juridisk status sammanslutningen eller dess medlemmar har enligt nationell rätt, vars jordbruksföretag är beläget inom gemenskapens territorium,
- b) avses med *jordbruksföretag*: samtliga de produktionsenheter som jordbrukaren förvaltar och som är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,
- c) skall betalningar som beviljas för ett kalenderår inbegripa betalningar som beviljas för andra perioder som inleds under det kalenderåret.

Artikel 11

Tillämpningsföreskrifter

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksvaror⁽¹⁾, det förfarande som avses i artikel 43 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma marknaden för nötkött⁽²⁾ eller i förekommande fall motsvarande artiklar i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader skall kommissionen

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

⁽²⁾ Se sidan 21 i detta nummer av EGT.

- vid behov anta närmare tillämpningsföreskrifter för denna förordning, särskilt i fråga om de åtgärder som krävs för att undvika att artiklarna 3 och 4 kringgås, samt de åtgärder som rör artikel 7 och
- anta sådana ändringar i bilagan som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 1.

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar

K.-H. FUNKE

Ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER STÖDSYSTEM SOM UPPFYLLER KRITERIERNA I ARTIKEL 1

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Jordbruksgrödor	Artiklarna 2 och 5 Förordning (EG) nr 1251/1999	Arealersättning inbegripet stöd till arealuttag samt tillägg för durumvete och särskilt stöd
Potatisstärkelse	Artikel 8.2 Förordning (EEG) nr 1766/92	Betalning
Spannmål	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 3653/90 (tillsammans med förordning (EEG) nr 738/93)	Övergångsbestämmelser beträffande den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål i Portugal
Olivolja	Artikel 5.1 Förordning nr 136/66/EEG	Produktionsstöd
Trindsädeslag	Artikel 1 Förordning (EG) nr 1577/96	Arealstöd
Lin	Artikel 4 Förordning (EEG) nr 1308/70	Arealstöd (andel som utbetalas till jordbrukare)
Hampa	Artikel 4 Förordning (EEG) nr 1308/70	Arealstöd
Silkesmaskar	Artikel 2 Förordning (EEG) nr 845/72	Stöd för att främja silkesodling
Bananer	Artikel 12 Förordning (EEG) nr 404/93	Produktionsstöd
Torkade druvor	Artikel 7.1 Förordning (EG) nr 2201/96	Arealstöd
Tobak	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2075/92	Produktionsstöd
Utsäde	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2358/71	Produktionsstöd
Humle	Artikel 12 Förordning (EEG) nr 1696/71	Arealstöd
	Förordning (EG) nr 1098/98	Endast ersättning för tillfällig träda
Ris	Artikel 6 Förordning (EG) nr 3072/95	Arealstöd
Nötkött	Artiklarna 4, 5, 6 samt 10, 11 och 13 Förordning (EG) nr 1254/1999	Särskilt bidrag, säsongsutjämningsbidrag, am- och dikobidrag (inklusive ersättning för kvigor och det nationella tillägget för am- och dikor när detta samfinansieras), slaktbidrag, extensifieringsersättning, ytterligare ersättningar
Mjölk och mjölkprodukter	Artiklarna 16 och 17 Förordning (EG) nr 1256/1999	Mjölkbidrag samt ytterligare ersättningar
Får och getter	Artikel 5 Förordning (EG) nr 2467/98	Tack- och getbidrag samt tillägg till mindre gynnade områden
Det agromonetära systemet	Artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 2799/98 Artiklarna 2 och 3 i förordning (EG) nr 2800/98	Ersättningar till producenter (även inom ramen för övergångsförordningen)

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Poseidom	Artikel 5, artikel 13.1 och artikel 17 Förordning (EEG) nr 3763/91	Sektorer: nötkött; utveckling av frukt, grönsaker, växter och blommor; socker
Poseima	Artiklarna 11, 14 och 24, 16 och 27, artikel 17 och 25.1, artiklarna 22 och 29 samt artikel 30 Förordning (EEG) nr 1600/92	Sektorer: utveckling av frukt, grönsa- ker, växter och blommor; nötkött och mjölk; potatis och endiver; socker; vin; ananas
Poseican	Artiklarna 10, 13, 15, 19, 20 och 24 Förordning (EEG) nr 1601/92	Sektorer: nötkött, utveckling av frukt, grönsaker, växter och blommor; får och getter; vin; potatis; honung
Egeiska öarna	Artiklarna 6, 7, 8, 9, 11 och 12 Förordning (EEG) nr 2019/93	Sektorer: nötkött; utveckling av frukt, grönsaker växter och blommor; pota- tis, vin; oliver; honung